

Dosarul nr. 1a-588/23
1-22149706-02-1a-23032023

Judecătoria Chişinău (sediul Buiucani)
Judecător Dorin MUNTEANU

DECIZIE
în numele Legii

12 august 2026

mun.

Chişinău

COLEGIUL PENAL AL CURȚII DE APEL CENTRU

Având în componența sa:

Președintele ședinței:

Eugeniu BEȘELEA

Judecători:

Andrei CAZACICOV și Vitalie

BUDECI

Grefier:

Marilena ARNĂUTU

Cu participarea:

- Procurorului din Procuratura Anticorupție – Irina CATAN
- Apărătorului inculpatului PRUTEAN Constantin – avocat, Eric PUȚUNTICA
- Inculpatului - PRUTEAN Constantin *****

a examinat în ședință de judecată publică, în ordine de apel, apelul declarat de acuzatorul de stat, Irina CATAN, procuror în Procuratura Anticorupție, împotriva Sentinței Judecătorei Chişinău (sediul Buiucani) nr. 1-2677/2022 din 27 februarie 2023, pronunțată în cauza penală de învinuire lui:

PRUTEAN Constantin *****, născut la *****IDNP *****, originar și domiciliat în mun. Chişinău, str.*****”, de naționalitate moldovean, cetățean al Republicii Moldova, căsătorit, un copil minor la întreținere, cu studii superioare, angajat în câmpul muncii, supus militar, nu deține distincții de stat, grade speciale, nu se află la evidență psihiatrică sau narcologică, fără antecedente penale, anterior nejudecat,

în comiterea infracțiunilor prevăzute de art.326 alin.(1/1) și art.326 alin.(1/1) Cod penal al Republicii Moldova.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

Judecarea cauzei penale în prima instanță de la 13 octombrie 2022 – 27 februarie 2023.;

Judecarea apelului la Curtea de Apel Centru de la 23 martie 2023 – 29 iunie 2023 (în procedura judecătorului Mihail DIACONU), de la 29 iunie 2023 – 15 ianuarie 2026 (în procedura judecătorului Silvia CECAN), de la 15 ianuarie 2026 – 12 august 2026 (în procedura judecătorului Vitalie BUDECI);

Procedura de citare legală a fost executată.

Asupra apelului declarat de acuzatorul de stat Irina CATAN, procuror în Procuratura Anticorupție, împotriva Sentinței Judecătoreiei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 1-2677/2022 din 27 februarie 2023, în baza materialelor din dosar și argumentelor invocate în ședința de judecată, Colegiul penal al Curții de Apel Centru,-

C O N S T A T Ă :

1. Prin Sentința Judecătoreiei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 1-2677/2022 din 27 februarie 2023, PRUTEAN Constantin ***** a fost achitat în acușările aduse în baza art.326 alin.(1/1) și art.326 alin.(1/1) Cod penal pe motivul că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Mijloacele materiale de probă:

- cererea ridicată de la Departamentul cadastral al ASP de organul de urmărire penală, în temeiul ordonanței din 20.12.2022, dispusă în cadrul cauzei penale nr. *****;
- cererile parvenite organului de urmărire penală, în temeiul dispoziției din 29.08.2022, dispusă în cadrul cauzei penale nr. *****;
- procesele-verbale de audiere a învinutului VOLCOV Vadim, din 20.12.2021, 21.12.2021 și din 15.08.2022, întocmite în cadrul examinării cauzei penale ***** – urmează a fi păstrat până la existența unei hotărâri definitive pe marginea cauzei.

2. Pentru a se pronunța în cauza dată, în sensul enunțat, instanța de fond a reținut că, ***potrivit rechizitoriului, inculpatul PRUTEAN Constantin ***** se învinuiește de faptul că***, fiind administrator al Companiei imobiliare „Prime Imobil”, urmărind scopul de profit, care rezultă din vânzarea/cumpărarea imobilelor în interesul persoanele fizice, de la care încasează un procent în mărime de 1% - 3% din sumă per tranzacție, în vederea obținerii mai rapide a actelor necesare tranzacțiilor imobiliare, înregistrarea dreptului de proprietate asupra bunurilor imobile, înregistrarea ipotecii, etc., cunoscând faptul că cet. VOLCOV Vadim, are influență asupra persoanelor publice din cadrul Departamentului Cadastru al Agenției Servicii Publice și, respectiv, poate organiza eliberarea actelor emise de Agenția Servicii Publice (ASP), prin evitarea procedurii legale și fără prezența fizică a persoanei, în perioada 08.09.2021 – 15.10.2021, având o înțelegere prealabilă, i-a transmis lui VOLCOV Vadim, mijloace bănești ce nu i se cuvin, pentru ca el să influențeze persoane publice din cadrul Departamentului Cadastru al Agenției Servicii Publice, în vederea îndeplinirii acțiunilor contrar exercitării funcției sale și anume contrar Instrucțiunii cu privire la înregistrarea bunurilor imobile și a drepturilor asupra lor din 22.06.2005, contrar prevederilor Ordinului ASP nr. 627 din 26.08.2021 cu privire la procedura de organizare a primirii și soluționării cererilor solicitanților serviciilor cadastrale și contrar prevederilor Ordinului ASP nr. 433 din 17.06.2021 cu privire la organizarea procesului de primire, transmitere spre executare și eliberare a cererilor urgente pentru serviciile cadastrale, cât și a procedurii operaționale „Comanda serviciilor prin Internet”, manifestate prin acceptarea spre executare și eliberarea actelor emise de către Departamentul cadastral al ASP (extras și evaluare), fără prezența fizică a beneficiarului/proprietarului de servicii, necesare pentru

prezentarea la notarii publici în vederea încheierii contractelor de vânzare-cumpărare a bunurilor imobile, în circumstanțele după cum urmează.

Astfel, PRUTEAN Constantin *****, la 10.09.2021, aflându-se în mun. Chișinău, întru realizarea intenției sale infracționale, urmărind scopul obținerii mai rapide a actelor necesare tranzacțiilor imobiliare, i-a solicitat lui VOLCOV Vadim, care la rândul său susținea că are influență asupra persoanelor publice din cadrul Departamentul Cadastru al ASP, să depună o cerere pentru a efectua o înregistrare în Registrul bunurilor imobile, la o zi și anume, a contractului de vânzare-cumpărare nr. *****, a bunului imobil cu numărul cadastral ***** amplasat în mun. Chișinău, *****, precum și a contractului de ipotecă nr. ***** fără prezența fizică a beneficiarului/solicitantului cererii și anume a lui CARAS Maxim, contra sumei de 4600,00 lei (taxa oficială fiind de 2500,00 lei și 2100,00 lei pentru coruperea angajaților ASP), stabilind la orele 15:07 o întâlnire la intersecția str. ***** mun. Chișinău unde au fost transmise mijloacele bănești.

Ca urmare, la 14.09.2021, în lipsa beneficiarului, în incinta Centrului multifuncțional nr. 1, amplasat în mun. Chișinău, str. *****cet. GAȘPER Cristina, i-a eliberat cet. PRUTEAN Constantin *****, contractul de vânzare-cumpărare nr. ***** și cel de ipotecă nr. ***** înregistrate de Departamentul cadastral.

Astfel, lui PRUTEAN Constantin *****, i se impută comiterea infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(1/1) Cod penal– *traficul de influență, adică, darea unei persoane, personal de bunuri, pentru aceasta sau pentru o altă persoană, când respectiva persoană are sau susține că are o influență asupra unei persoane publice, pentru a-l face să nu îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite.*

Tot el, PRUTEAN Constantin *****, la 23.09.2021, aflându-se în mun. Chișinău, întru realizarea intenției sale infracționale, urmărind scopul obținerii mai rapide a actelor necesare tranzacțiilor imobiliare, i-a solicitat lui VOLCOV Vadim, care la rândul său susținea că are influență asupra persoanelor publice din cadrul Departamentul Cadastru al ASP, obținerea extrasului și evaluării din Registrul Bunurilor Imobile (RBI) la termen de 3 zile, pentru imobilul amplasat în mun. Chișinău, str. *****, număr cadastral ***** proprietar SULA Lidia, a.n. *****.

Ca urmare pentru acest fapt, PRUTEAN Constantin *****, i-a dat cet. VOLCOV Vadim, suma de 1250,00 lei, actele și mijloacele bănești primindu-le lângă oficiul său de pe str. Armenească, mun. Chișinău, iar actele respective au fost transmise acestuia la 29.09.2021 de către angajata ASP, POPOVICI Tatiana.

Astfel, lui PRUTEAN Constantin *****, i se impută comiterea infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(1/1) Cod penal– *traficul de influență, adică, darea unei persoane, personal de bunuri, pentru aceasta sau pentru o altă persoană, când respectiva persoană are sau susține că are o influență asupra unei persoane publice, pentru a-l face să nu îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite*

3. Nefiind de acord cu soluția adoptată de instanța de fond, acuzatorul de stat Irina CATAN, procuror în Procuratura Anticorupție, a declarat apel împotriva Sentinței

Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani) nr. 1-2677/2022 din 27 februarie 2023, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței contestate și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care inculpatul PRUTEAN Constantin să fie recunoscut vinovat în comiterea infracțiunilor prevăzute de art.326 alin.(1/1)și art.326 alin.(1/1) Cod penal, urmând a fi stabilită o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 2500 u.c. pentru fiecare infracțiune și în temeiul art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial a stabili inculpatului PRUTEAN Constantin o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 3500 u.c.

În argumentarea apelului declarat, procurorul a menționat că sentința primei instanțe nu corespunde circumstanțelor de fapt și de drept constatate de către organul de urmărire penală în faza urmăririi penale și care au fost prezentate în cadrul cercetării judecătorești, deoarece probele administrate au confirmat cert vinovăția lui PRUTEAN Constantin ***** în săvârșirea infracțiunii incriminate, iar instanța de judecată eronat a apreciat că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

În susținerea acuzației, procurorul a invocat declarațiile martorilor SULA Lidia și PÎSLARI Denis, precum și procesele-verbale întocmite în cursul urmăririi penale. Declarațiile martorei SULA Lidia relevă că aceasta nu a depus personal cereri pentru obținerea documentelor cadastrale și nu a împuternicit pe nimeni în acest sens, însă l-a rugat pe cumpărătorul imobilului să se ocupe de obținerea actelor necesare tranzacției. La rândul său, martorul PÎSLARI Denis a declarat că el s-a ocupat de comandarea și achitarea documentelor cadastrale, în condițiile în care proprietara era ocupată și nu putea efectua personal aceste demersuri, precizând că nu îl cunoaște pe VOLCOV Vadim și că nu își amintește să fi apelat la alte persoane pentru urgentarea procedurii.

Totodată, procurorul a făcut trimitere la procesele-verbale de percheziție și de examinare a telefoanelor mobile ridicate de la inculpat, în cadrul cărora au fost identificate contactele lui VOLCOV Vadim și conversații purtate prin aplicația Viber privind solicitarea unor servicii cadastrale, cu indicarea adreselor imobilelor și a sumelor de bani ce urmau să fie transmise. De asemenea, au fost invocate procesele-verbale privind ridicarea și examinarea cererilor cadastrale de la Agenția Servicii Publice, despre care s-a susținut că confirmă concordanța dintre serviciile solicitate și cele reflectate în materialele cauzei.

Procurorul a invocat procesul-verbal din 14 septembrie 2022 privind examinarea declarațiilor suplimentare ale învinutului VOLCOV Vadim *****, audiate la 20 și 21 decembrie 2021, precum și la 15 august 2022. Potrivit acestora, VOLCOV Vadim și-a recunoscut integral vinovăția pentru infracțiunea de trafic de influență și a confirmat circumstanțele descrise în ordonanța de punere sub învinuire.

În susținerea apelului, procurorul a invocat și actele procedurale întocmite ca urmare a măsurilor speciale de investigație, precum și mijloacele materiale de probă administrate în cauză.

Astfel, potrivit procesului-verbal din 9 noiembrie 2021 privind interceptarea și înregistrarea comunicărilor, precum și stenogramelor aferente, din convorbirile purtate de VOLCOV Vadim prin aplicațiile Telegram, Viber și WhatsApp a rezultat existența unor discuții cu inculpatul PRUTEAN Constantin în perioada 10–30 septembrie 2021. Conform acestor comunicări, inculpatul i-ar fi solicitat lui VOLCOV înregistrarea urgentă în

Registrul bunurilor imobile a unor contracte de vânzare-cumpărare și de ipotecă, precum și obținerea unor extrase și evaluări cadastrale pentru mai multe bunuri imobile.

Din aceeași măsură specială de investigație au fost identificate și convorbiri dintre VOLCOV Vadim și învinuita GAȘPER Cristina, purtate la 14 septembrie 2021, în cadrul cărora VOLCOV i-ar fi solicitat acesteia să îi elibereze lui PRUTEAN Constantin actele cadastrale înregistrate, fără prezența beneficiarului.

De asemenea, procurorul a invocat procesul-verbal din 8 noiembrie 2021 privind cercetarea biroului utilizat de VOLCOV Vadim și instalarea mijloacelor de supraveghere audio-video. Potrivit stenogramelor rezultate din această măsură, la data de 14 septembrie 2021 a fost surprinsă o convorbire telefonică între VOLCOV Vadim și PRUTEAN Constantin, în care primul îi comunica inculpatului instrucțiuni privind ridicarea actelor înregistrate, persoana de la care urmau să fie preluate documentele, precum și alte detalii necesare identificării funcționarului care urma să le elibereze.

În completarea acestor probe, procurorul a făcut trimitere la cererile ridicate de la Departamentul Cadastru al Agenției Servicii Publice, la cererile obținute în cadrul urmăririi penale, precum și la procesele-verbale de audiere ale lui VOLCOV Vadim, anexate în calitate de mijloace materiale de probă.

Pe baza ansamblului probator administrat, procurorul a susținut că sentința de achitare este neîntemeiată și urmează a fi casată, întrucât probele administrate în faza urmăririi penale și cercetate în ședința de judecată sunt pertinente, concludente, utile și suficiente pentru a demonstra, dincolo de orice dubiu rezonabil, vinovăția inculpatului.

În continuare, procurorul și-a fundamentat poziția prin raportare la dispozițiile legale incidente. Astfel, a invocat prevederile art.17 Cod penal referitoare la forma intenției, art.52 Cod penal privind componența infracțiunii, precum și dispozițiile art.93 și art.101 Cod de procedură penală referitoare la noțiunea de probă și la regulile de apreciere a probelor.

Totodată, apelul conține o analiză a elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(1/1) Cod penal, fiind expuse obiectul juridic al infracțiunii, obiectul material, latura obiectivă, modalitățile normative de săvârșire și momentul consumării infracțiunii. Procurorul a arătat că traficul de influență este o infracțiune formală, care se consumă din momentul pretinderii, acceptării sau primirii remunerației ilicite și că noțiunea de „influență” prevăzută de lege vizează influența exercitată în afara raporturilor legale de subordonare sau control, fiind întemeiată pe relații personale, comerciale, politice ori de altă natură.

În final, procurorul a concluzionat că totalitatea probelor administrate demonstrează existența tuturor elementelor constitutive ale infracțiunii de trafic de influență și că acțiunile inculpatului PRUTEAN Constantin întrunesc elementele prevăzute de art.326 alin.(1/1) Cod penal, în raport cu cele două episoade reținute în sarcina acestuia.

În susținerea apelului, partea acuzării arată că instanța de fond nu a apreciat în mod obiectiv și complet probele administrate, ajungând în mod eronat la concluzia achitării inculpatului PRUTEAN Constantin.

Acuzarea susține că declarațiile martorilor SULA Lidia și PÎSLARI Denis sunt contradictorii și lipsite de credibilitate. SULA Lidia a declarat inițial că nu a solicitat personal servicii cadastrale și nu cunoștea modalitatea obținerii actelor, însă ulterior și-a

modificat declarațiile, afirmând că s-a prezentat la ASP pentru ridicarea unor acte, fără a putea preciza natura acestora. De asemenea, PÎSLARI Denis a declarat în fața urmăririi penale că nu își amintește cum au fost obținute actele cadastrale, iar în fața instanței a oferit o descriere detaliată a procedurii de depunere online și ridicare a actelor. În opinia acuzării, aceste declarații sunt pătinoare și sunt infirmate de celelalte probe administrate.

În acest sens, procurorul invocă procesele-verbale privind măsurile speciale de investigație, inclusiv interceptările comunicațiilor purtate de VOLCOV Vadim prin aplicațiile Telegram, Viber și WhatsApp, din care rezultă că PRUTEAN Constantin solicita obținerea în regim urgent a serviciilor cadastrale, inclusiv înregistrarea contractelor, eliberarea extraselor din Registrul bunurilor imobile și a certificatelor de evaluare pentru imobilele indicate în actul de învinuire.

Totodată, din măsurile speciale de investigație privind supravegherea audio-video a biroului lui VOLCOV Vadim rezultă că acesta îi comunica lui PRUTEAN Constantin modalitatea de ridicare a actelor prin intermediul unor angajați ai Agenției Servicii Publice, inclusiv instrucțiuni privind identificarea persoanei care urma să îi remită documentele și evitarea prezenței beneficiarilor.

Partea acuzării mai relevă că declarațiile lui PÎSLARI Denis, potrivit cărora PRUTEAN Constantin nu ar fi avut implicare în tranzacția imobiliară, sunt contrazise de conținutul comunicațiilor interceptate, în care inculpatul solicita expres obținerea extraselor și certificatelor cadastrale pentru bunurile vizate în dosar.

În sprijinul acuzației este invocat și procesul-verbal de examinare a telefonului mobil al inculpatului, din care rezultă existența unor conversații prin aplicația Viber între PRUTEAN Constantin și VOLCOV Vadim referitoare la obținerea serviciilor cadastrale, cu indicarea adreselor bunurilor imobile și a sumelor de bani necesare.

Referitor la argumentele apărării privind nulitatea ordonanței de recunoaștere în calitate de bănuț și a ordonanței de punere sub învinuire, procurorul susține că acestea sunt neîntemeiate. Se arată că percheziția efectuată la domiciliul lui PRUTEAN Constantin a avut loc într-o cauză penală privind alte persoane, iar atribuirea calității de bănuț la data de 30.12.2021 s-a realizat în conformitate cu prevederile art.63 Cod de procedură penală și cu jurisprudența Curții Constituționale, organul de urmărire penală având competența de a aprecia momentul acordării acestei calități în funcție de circumstanțele fiecărei cauze.

De asemenea, acuzarea respinge argumentele privind nulitatea actelor de consemnare a măsurilor speciale de investigație, susținând că dispozițiile art.132/5 alin.(9) Cod de procedură penală nu sunt incidente, întrucât cauza privind inculpatul a fost disjunsă din dosarul principal, iar probele au fost preluate în copie conform procedurii legale.

În concluzie, partea acuzării consideră că instanța de fond nu a efectuat o apreciere obiectivă și coroborată a întregului probatoriu, iar ansamblul probelor administrate demonstrează dincolo de orice dubiu rezonabil vinovăția inculpatului PRUTEAN Constantin în comiterea infracțiunilor prevăzute de art.326 alin.(1/1) Cod penal. În consecință, solicită admiterea apelului, casarea integrală a sentinței de achitare și pronunțarea unei noi hotărâri de condamnare, cu stabilirea unei pedepse sub formă de amendă pentru fiecare episod și aplicarea unei pedepse definitive potrivit regulilor concursului de infracțiuni.

4. Procedura citării legale a fost executată.

În ședința Curții de Apel Centru, procurorul din Procuratura Anticorupție, Irina CATAN a susținut integral cererea de apel declarată în baza temeiurilor de fapt și de drept invocate în acesta, unde s-a și referit asupra întregului material probator administrat și solicită să fie admis. Însă, cu referire la argumentele părții apărării, cum că calitatea de bănuit ar fi fost atribuită inculpatului peste 10 zile de la efectuarea perchezițiilor, fiindu-i astfel atribuită calitatea de bănuit la 30.12.2021, iar prin decizia CSJ în cauza EVDOCHINOV Ana, de unde rezultă că în contextul percheziției, apărarea trebuia să dovedească o vătămare efectivă suferită de inculpat, un prejudiciu un concret, sau dacă procesul a devenit inechitabil din această cauză. Referitor la măsurile speciale de investigație din cauza dată a fost utilizată dintr-o altă cauză penal-, la fel, solicită ca instanța să țină cont de hotărârea CSJ în cauza MOGA Sergiu, în care curtea a statuat că în cazul dosarelor disjuncte nu trebuie să fie divizate măsurile speciale de investigație la judecătorul de instrucție. Cu referire la aceste aspecte, solicită ca apelul acuzatorului de stat să fie admis integral.

*În ședința Curții de Apel Centru, avocatul Eric PUȚUNTICA în interesele inculpatului PRUTEAN Constantin *****, a menținut toate argumentele pe care le-a enumerat în referința cu privire la apelul declarat de acuzator, și respectiv, solicită ca acesta să fie respins ca nefondat și neîntemeiat. După cum s-a arătat și-n instanța de fost, acești presupuși martori ai acuzării, sunt de fapt, ai apărării, așa cum aceștia nu au declarata absolut nimic incriminator în adresa lui PRUTEAN Constantin. Într-o altă ordine de idei, acele argumente referitor la termenul de recunoaștere de bănuit și așa mai departe, instanța de fond a avut dreptate când le-a reținut, noi la fel în referință a indicat un șir de hotărâri ale CSJ, care demonstrează de fapt contrariul și la fel o recunoaște și hotărârea Curții Constituționale pe care a menționat-o în referință. Cu privire la rezultate măsurilor speciale de invitație, Codul de procedură penală prevede expres că odată cu transferul probelor dintr-un dosar în altul să fie prezentă autorizația judecătorului de instrucție în acest sens, fapt care este inexistent în prezenta cauză penală. Mai mult, procesele-verbale de consemnare a măsurilor respective au fost întocmite de către o persoană neîmputernicită care a fost inclusă în grupul de urmărire penală, ulterior întocmirii proceselor-verbale menționate în referință. În aceste sens, consideră că fapta care-i este imputată inculpatului este lipsită de probe, în genere, la dosar se regăsesc o grămadă de probe pertinente, concludente, care atestă nemijlocit faptul că acele acte la ASP au fost comandate de către solicitanții serviciilor corespunzătoare fără implicarea lui PRUTEAN Constantin, lipsind latura obiectivă a infracțiunii ce-i este imputată inculpatului. În lumina celor expuse, solicită respingerea apelului declarat de acuzatorul de stat ca unul nefondat cu menținerea fără modificării a hotărârii primei instanțe.*

*În ședința Curții de Apel Centru, inculpatul PRUTEAN Constantin *****, a susținut poziția avocatului, declarații nu a dorit să depună.*

5. Conform art.402 alin.(1) Cod de procedură penală, termenul de apel este de 15 zile de la data pronunțării sentinței integrale, dacă legea nu dispune altfel.

În acest context se indică și pct. 6.1 al Hotărîrii Plenului Curții Supreme de Justiție nr.22 din 12.12.2005 cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel în care se reiterează că pentru părțile care au fost prezente la pronunțarea hotărîrii termenul curge de la pronunțare. În cazul cînd acestea au lipsit sau redactarea hotărîrii a fost amînată - de la data comunicării în scris despre redactarea sentinței.

Raportând dispozițiile legale menționate la circumstanțele cauzei, Colegiul penal constată că Sentința Judecătoreiei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 1-2677/2022 a fost pronunțată la 27 februarie 2023, iar apelul procurorului din Procuratura Anticorupție, Irina CATAN, a fost înregistrat la 10 martie 2023.

În aceste condiții, avînd în vedere că cererea de apel a fost formulată în interiorul termenului de 15 zile prevăzut de art.402 alin.(1) Cod de procedură penală, Colegiul penal constată că aceasta a fost depusă în termenul legal.

Prin urmare, verificînd respectarea condițiilor de admisibilitate sub aspectul termenului de declarare și ținînd seama de opiniile participanților la proces, Colegiul penal reține că apelul declarat de procuror este admisibil din perspectiva termenului de exercitare, fiind respectate exigențele art.402 alin.(1) Cod de procedură penală.

6. Audiind participanții la proces, cercetînd probele administrate de instanța de fond și apreciindu-le din punct de vedere al pertinentei, concludenți, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, verificînd legalitatea și temeinicia Sentinței atacate a primei instanțe în raport cu motivele apelului declarat, călăuzindu-se de intima convingere, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru ajunge la concluzia de a admite apelul declarat de către acuzatorul de stat Irina CATAN, procuror în Procuratura Anticorupție, de a casa integral Sentința Judecătoreiei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 1-2677/2022 din 27 februarie 2023, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi Hotărîri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, din considerentele ce succed.

7. Conform art.400 alin.(1) Cod de procedură penală, *sentințele pot fi atacate cu apel în vederea unei noi judecări în fapt și în drept a cauzei, cu excepția sentințelor pronunțate de către instanțele judecătorești privind infracțiunile pentru a căror săvârșire legea prevede exclusiv pedeapsă non-privativă de libertate.*

Conform art.414 alin.(1)-(2) Cod de procedură penală, *instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. Instanța de apel verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal.* Prin urmare, declanșînd o continuare a judecării cauzei în fond, apelul este o cale de atac sub aspect de fapt și de drept, întrucît odată declanșat, produce un efect devolutiv complet, în sensul că, provoacă un control integral atât în fapt, cât și în drept, în privința persoanelor care l-au declarat.

Conform art.415 alin.(1)-(2) Cod de procedură penală: *„instanța de apel, judecînd cauza în ordine de apel, adoptă una din următoarele decizii: 1) respinge apelul, menținînd hotărîrea atacată, dacă: a) apelul a fost depus peste termen, cu excepția cazurilor*

prevăzute în art.402; b) apelul este inadmisibil; c) apelul este nefondat; 2) admite apelul, casând sentința parțial sau total, inclusiv din oficiu, în baza art.409 alin.(2), și pronunță o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță; 3) admite apelul, casează sentința primei instanțe și dispune rejudecarea de către instanța a cărei hotărâre a fost anulată. Rejudecarea de către instanța a cărei hotărâre a fost anulată se dispune numai atunci când nu a fost citat inculpatul, nu i s-a asigurat dreptul la interpret, nu a fost asistat de un avocat sau au fost încălcate prevederile art.33–35. Sentința poate fi casată numai cu privire la unele fapte sau persoane ori numai în ce privește latura penală sau latura civilă, dacă aceasta nu împiedică soluționarea justă a cauzei”.

Potrivit recomandărilor Hotărârii Plenului CSJ nr.22 din 12.12.2005, cu privire la practica judiciară despre judecarea cauzelor penale în ordine de apel, chestiunile de drept pe care le poate soluționa instanța de apel sunt; dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea este corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just; dacă normele de drept procesual penal, administrativ, ori civil sunt aplicate corect.

Conform prevederilor art.6 alin.(1) al Convenției Europene a Drepturilor Omului, „orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil, în mod public și în termen rezonabil, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa.

Prin urmare, declanșând o continuare a judecării cauzei în fond, apelul este o cale de atac sub aspect de fapt și de drept, întrucât odată declanșat, produce un efect devolutiv complet, în sensul că, provoacă un control integral atât în fapt, cât și în drept, în privința persoanelor care l-au declarat. Instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel. Ne pronunțarea instanței asupra tuturor motivelor invocate echivalează cu nerezolvarea fondului cauzei în apel.

În suportul celor enunțate supra sunt îndrumătoare și prevederile pct.14.7. al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr.22, din 12.12.2005, „cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel”, unde se menționează că, „în sensul cerințelor art.414 Cod de procedură penală al Republicii Moldova, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat ori trebuia să se pronunțe prima instanță și care, prin apel, se transmit instanței de apel sunt următoarele: dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârșită ori nu; dacă fapta a fost săvârșită de către inculpat și, dacă da, în ce împrejurări a fost comisă, în ce constă participarea, contribuția materială a fiecărui participant; dacă există circumstanțe atenuante sau agravante; dacă probele au fost corect apreciate; dacă toate în ansamblu au fost apreciate de prima instanță prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală al Republicii Moldova”.

Potrivit art.385 alin.(1) Cod de procedură penală, *la adoptarea sentinței, instanță de judecată soluționează următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni; 5) dacă inculpatul trebuie să fie pedepsit pentru infracțiunea săvârșită; 6) dacă există circumstanțe care atenuează sau agravează răspunderea inculpatului și care anume; 7) ce*

măsură de pedeapsă urmează să fie stabilită inculpatului, luând în considerare și recomandările serviciului de resocializare, dacă o asemenea anchetă a fost efectuată; 8) dacă măsura de pedeapsă stabilită inculpatului trebuie să fie executată de inculpat sau nu; 9) tipul penitenciarului în care urmează să execute pedeapsa închisorii; 10) dacă trebuie admisă acțiunea civilă, în folosul cui și în ce sumă; 11) dacă trebuie reparată paguba materială atunci când nu a fost intentată acțiunea civilă; 12) dacă urmează să fie ridicat sechestrul asupra bunurilor; 13) ce trebuie să se facă cu corpurile delictive; 14) cine și în ce proporție trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare; 15) dacă urmează să fie revocată, înlocuită sau aplicată o măsură preventivă în privința inculpatului; 16) dacă în privința inculpatului recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii urmează să fie aplicat tratament medical forțat de alcoolism sau narcomanie.

Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: *dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art.101 Cod de procedură penală.*

La chestiuni de drept se referă cele ce țin de faptul: *dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă normele de drept procesual penal au fost corect aplicate și hotărârea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.*

În același context, Colegiul penal menționează, că hotărârile pronunțate de instanțele inferioare trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare, pentru a permite instanței de apel de a verifica corespunderea hotărârii pronunțate cu legea. Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea insuficientă sau motivarea în termeni generali-vagi, reprezintă motiv de casare.

Conform prevederilor art.7 alin.(1) Cod de procedură penală, „*procesul penal se desfășoară în strictă conformitate cu principiile și normele unanim recunoscute ale dreptului internațional, cu tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte, cu prevederile Constituției Republicii Moldova și ale prezentului cod*”.

Din economia normei art.19 alin.(1) Cod de procedură penală, „*orice persoană are dreptul la examinarea și soluționarea cauzei sale în mod echitabil, în termen rezonabil, de către o instanță independentă, imparțială, legal constituită, care va acționa în conformitate cu prezentul cod*”.

În același timp, Colegiul Penal reiterează și prevederile art.6 CEDO, dreptul la un proces echitabil la care se atribuie și faptul că hotărârea pronunțată într-o cauză urmează a fi motivată. Astfel, în cauzele *Hiro Balani contra Spaniei*, *Vandehurk contra Olandei*, *Ruiz Torija contra Spaniei*, *Highins contra Franței* din 1998, *Helle contra Finlandei* 1997 și *Boldea contra României* din 2007, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că art.6 paragraf 1 din Convenție obligă instanțele să-și motiveze hotărârile. Amploarea acestei obligații poate varia în funcție de natura hotărârii. Trebuie avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în fața instanței, precum și diferențele existente

în fiecare stat contractant cu privire la dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie.

De asemenea, CtEDO a arătat că obligația instanței de a motiva hotărârea pronunțată, este aceea de a demonstra părților că au fost ascultate (cauza *Tatishvili contra Rusiei* din 2007). La fel, art.6 al Convenției implică în special în sarcina instanței obligația de a examina efectiv mijloacele, argumentele și ofertele de probă ale părților (cauza *Perez împotriva Franței* și cauza *Van de Hurk împotriva Olandei*).

În ședința de judecată în instanța de apel n-a fost invocată necesitatea administrării de noi probe, precum și n-au fost formulate cereri privind cercetarea suplimentară a probelor administrate în prima instanță; au fost verificate declarațiile și probele materiale examinate în ședința de judecată în instanța de fond.

Conform art.24 alin.(2), (4) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii. Părțile în procesul penal își aleg poziția, modul și mijloacele de susținere a ei de sine stătător, fiind independente de instanță, de alte organe ori persoane. Potrivit art.26 alin.(3) Cod de procedură penală, sarcina prezentării probelor învinuirii îi revine procurorului.

Prevederile art.415 alin.(2/1) Cod de procedură penală stabilesc că, judecând apelul declarat împotriva sentinței de achitare, instanța de apel nu este în drept să pronunțe o hotărâre de condamnare fără audierea inculpatului prezent, precum și a martorilor acuzării solicitați de părți. *Martorii acuzării se audiază din nou în cazul în care declarațiile lor constituie o mărturie acuzatorie*, susceptibilă să întemeieze într-un mod substanțial condamnarea inculpatului.

În cauza *Dănilă c. României* (8 martie 2007, nr.53897/00, par. 40) Curtea a menționat că, în cadrul unei proceduri de recurs împotriva unei sentințe de achitare care făcuse obiectul unui apel, trebuie să se procedeze la propria apreciere a faptelor pentru a cerceta dacă există suficiente temeiuri pentru condamnarea reclamantului. Ca urmare, jurisdicția de recurs trebuia să aibă cunoștință de cauza în fapt și în drept și să studieze în ansamblul ei chestiunea vinovăției sau nevinovăției.

8. Colegiul penal, examinând legalitatea și temeinicia soluției instanței de fond sub aspectul achitării inculpatului PRUTEAN Constantin ***** în temeiul art.326 alin.(1/1) și art.326 alin.(1/1) Cod penal, reține că această soluție este neîntemeiată, rezultă dintr-o apreciere selectivă a probatoriului și contravine materialului probator administrat în cauză.

În viziunea Colegiului, instanța de fond a interpretat în mod fragmentar și incomplet materialul probator, fără a realiza o evaluare cumulativă, obiectivă și coroborată a tuturor mijloacelor de probă administrate în faza urmăririi penale și cercetării judecătorești. Instanța s-a limitat la invocarea unor pretense neclarități și la excluderea unor probe, fără a analiza în mod riguros condițiile de legalitate și fără a verifica impactul real al acestora asupra stabilirii adevărului în cauză.

Or, instanța de fond nu a analizat în mod critic și sistemic probele administrate, în special declarațiile persoanelor audiate în cadrul urmăririi penale, rezultatele măsurilor speciale de investigație, înscrisurile ridicate de la instituțiile competente, precum și coroborarea acestora cu celelalte mijloace de probă administrate în cauză.

Colegiul penal reține că aprecierea probelor nu poate fi realizată prin examinarea izolată a fiecărui mijloc probatoriu, ci prin raportarea acestora la ansamblul probator administrat, în vederea stabilirii existenței sau inexistenței circumstanțelor ce fac obiectul probațiunii. Or, faptul că anumite probe au fost contestate de partea apărării nu conduce, în mod automat, la lipsirea acestora de valoare probantă, fiind necesară o analiză concretă a legalității administrării și a relevanței lor pentru cauza penală.

Colegiul penal consideră că instanța de fond a acordat o importanță disproporționată unor pretense vicii de procedură, fără a examina dacă acestea au afectat în mod efectiv drepturile procesuale ale inculpatului sau dacă au influențat autenticitatea și veridicitatea informațiilor obținute.

Totodată, Colegiul penal reține că existența unor anumite contradicții sau neclarități în declarațiile participanților la proces nu constituie, prin sine, temei pentru achitare, atât timp cât acestea pot fi înlăturate prin examinarea ansamblului probator și prin aprecierea coroborată a tuturor circumstanțelor cauzei.

Prin urmare, concluzia instanței de fond privind lipsa probelor care ar confirma vinovăția inculpatului PRUTEAN Constantin ***** este una prematură și rezultă dintr-o apreciere incompletă a materialului probator, ceea ce a condus la pronunțarea unei soluții de achitare neîntemeiate. O asemenea abordare a determinat o soluție care nu reflectă situația reală de fapt și juridică stabilită în cauză.

9. În cadrul ședinței de judecată a instanței de apel, inculpatul PRUTEAN Constantin *** a refuzat de a face careva declarații.**

Inculpatul PRUTEAN Constantin *** , în ședința de judecată în instanța de fond, a refuzat de a face declarații.**

*În continuare, Colegiul penal reține că partea acuzării, în vederea demonstrării temeiniciei învinuirii aduse inculpatului PRUTEAN Constantin ***** , a prezentat spre cercetare un cumul de probe, care au fost examinate de instanța de fond și verificate în ședința instanței de apel, inclusiv prin administrarea și cercetarea suplimentară a mijloacelor de probă. Colegiul penal, procedând la aprecierea acestora prin prisma criteriilor prevăzute de lege – relevanță, concludență, utilitate și veridicitate – constată că probele respective se coroborează reciproc și sunt de natură să contribuie la elucidarea circumstanțelor cauzei, după cum urmează:*

Fiind audiat în cadrul ședinței de judecată a instanței de apel, martorul Denis PÎSLARI, a declarat că pe acest caz a dat deja declarații în instanța de fond, acelea sunt veridice, actuale și le susține și astăzi.

La întrebările procurorului Irina CATAN, martorul a declarat că el s-a ocupat de obținerea actelor la ASP fiind împuternicit verbal. Despre bunul respectiv a văzut că se vinde pe internet sau poate pe vreun banner, nu ține minte exact. Nu a discutat despre vânzare cu nici un agent imobiliar pentru a evita careva procente. Nu a discutat cu PRUTEAN Constantin despre vânzarea imobilului

Martorul Denis PÎSLARI, în ședința de judecată în instanța de fond, fiind audiat la întrebarea președintelui ședinței a declarat că, în 2019 l-a văzut pe domnul din sală (a

arătat cu mâna spre PRUTEAN Constantin *****), ca agent imobiliar când căuta apartament.

La întrebarea acuzatorului de stat, martorul a declarat că, la faza de urmărire penală a dat declarații veridice. Susține declarațiile depuse și la moment. A mai menționat că, căuta casă, astfel că, s-a uitat pe site-uri ca „ProImobil”, „www.999.md” și altele. A văzut o casă, a văzut-o aproximativ în raionul care îl cunoștea și, ca să evite taxa de agent imobiliar, s-a deplasat cu mașina și a văzut casa. A intrat pe poartă în curte, unde un domn uda iarba. L-a întrebat cine este stăpânul casei, iar dumnealui i-a răspuns că nu este dânsul, și l-a rugat să-i facă cunoștință și să vorbească cu stăpânul casei, deoarece casa se vindea. Domnul i-a făcut cunoștință cu doamna „Lidia” (martorul audiat anterior – SULA Lidia) care era proprietarul casei. A vorbit cu dumneaei, care i-a confirmat că casa este de vânzare și astfel au început procedura de negociere comercială, după care a cumpărat-o. Personal a comandat on-line extrasul, pentru a afla dacă bunul nu este gajat, și care este valoarea lui. S-au deplasat cu doamna Lidia pentru a le ridica. La acel moment doamna Lidia era în secția de COVID și de aceea le-a comandat el, dumneaei fiind în imposibilitate. După care, împreună cu doamna Lidia, au fost la ASP pe la orele 17:00 și le-au ridicat. A concretizat că, dumneaei le-a ridicat dar el a asistat. Persoana pe nume VOLCOV Vadim nu o cunoaște. Alți angajați ai departamentului cadastral ASP nu îi cunosc. Nu exclude, dar nu ține minte dacă a rugat pe cineva să contribuie la obținerea înscrisurilor.

La întrebarea președintelui ședinței, martorul a indicat că, din câte își amintește, achitarea a făcut-o el prin sistemul „m-pay”, din banii săi din numele doamnei Lidia. Comanda a fost făcută dimineața, dar achitarea a fost făcută în jurul orelor mesei.

*Conform procesului-verbal de audiere a martorului PÎSLARI Denis, din 14.09.2022, care a declarat că, aproximativ în anul 2019, având ca scop cumpărarea unui imobil în mun. Chișinău, a început a căuta prin internet diferite anunțuri. A găsit câteva anunțuri de vânzare, publicate de agenția imobiliară „Axa Imobil”, la care s-a adresat și a discutat referitor la detalii cu angajatul acesteia PRUTEAN Constantin *****), dar ofertele acestuia nu l-au interesat. Ulterior, aproximativ în septembrie 2021, după ce a venit de peste hotare, a găsit un anunț pe pagina web a agenției imobiliare „Axa Imobil”, de vânzare a casei de locuit situată pe str. Ipotești, mun. Chișinău. Ca să evite achitarea unui preț mai mare și anume procentul luat de agențiile imobiliare, a mers pe adresa unde era casa de locuit, a găsit-o, unde a discutat cu vânzătorul pe nume „Constantin”, cu familia „Mîrza” sau „Mîrzac”, a văzut casa, după care acesta a comunicat că, trebuie să vorbească cu fina sa SULA Lidia, cu care și s-au înțeles la preț, care era proprietară a acelei case. Din motiv că, cet. SULA Lidia era foarte ocupată, l-a rugat să se ocupe el de obținerea actelor necesare vânzării și anume obținerea extraselor de la Departamentul cadastral al ASP. La moment nu își aduce aminte cum a făcut rost de acestea, posibil a sunat pe cineva ca să-l roage să-l ajute, dar nu a găsit, poate a depus cerere personal on-line. Precis nu își aduce aminte, dar când trebuiau ridicate actele, a mers împreună cu vânzătorul, SULA Lidia, care le-a ridicat personal. Așa persoană ca cet. VOLCOV Vadim, nu cunoaște, de asemenea nu cunoaște careva persoane, angajați ai Departamentului cadastral al ASP. (Vol. V, f.d. 213-215).*

Fiind audiată în cadrul ședinței de judecată a instanței de apel, martorul Lidia SULA, a declarat că pe acest caz a dat deja declarații în instanța de fond, acelea sunt veridice, actuale și le susține și astăzi.

La întrebările procurorului Irina CATAN, martorul a declarat că cumpărătorul online a perfectat actele, nu tine minte dacă a existat vreo procură.

La întrebările avocatului Eric PUȚUNTICA, martorul a declarat că a fost la ASP unde el a ridicat actele. Nu a apelat la serviciile agenților imobiliari pentru vânzarea casei.

Fiind audiată, în ședința de judecată în instanța de fond, martorul Lidia SULA la întrebarea președintelui ședinței a declarat că, din sală nu cunoaște pe nimeni.

La întrebarea acuzatorului de stat, martorul a declarat că, la faza de urmărire penală a fost audiată, susține declarațiile depuse. S-a adresat la Agenția Servicii Publice pentru a ridica actele care anterior le-a solicitat. Pentru a depune cerere în vederea obținerii actelor de la ASP nu a împuternicit pe nimeni (nu a făcut nici o procură), nu a dat nici un bănuț, nimic, la nimeni. Totodată, la etapa urmăririi penale, conform procesului-verbal de audiere a martorului din 17.08.2022, SULA Lidia a declarat că, aproximativ în luna septembrie a anului 2021, având ca scop vânzarea casei de locuit situată pe str. *****, mun. Chișinău, a plasat anunțuri pe pagina web: <http://www.999.md>. Peste aproximativ 3 săptămâni, a sunat-o o persoană pe nume „Denis”, care ulterior a venit cu soția, au văzut casa, le-a plăcut și peste o perioadă s-au înțeles referitor la vânzare. Deoarece lucra în calitate de asistentă medicală în cabinetul de infecție, cu recoltarea probelor pentru stabilirea prezenței COVID-ului, la acel moment nu prea avea timp să se ocupe cu vânzarea, iar cumpărătorul Denis insista, dorea să cumpere casa deoarece urma să plece peste hotare, l-a rugat pe acesta să se ocupe cu acumularea actelor necesare. Nu cunoștea atunci și nici acum de ce acte avea nevoie pentru vânzarea unui imobil și cum se obțin. Ulterior, peste aproximativ o săptămână, au mers împreună cu cumpărătorul și soția acestuia la notar, unde au semnat contractul de vânzare-cumpărare. Actele necesare vânzării le-a adus cumpărătorul, ea a prezentat doar buletinul și contractul ce vânzare cumpărare vechi. Personal nu a fost la Agenția Servicii Publice ca să depună cereri pentru obținerea serviciilor cadastrale și nu a mers ca să le ridice, nu a semnat careva acte în acest sens și nu a depus cereri on-line pentru obținerea acestora. Nu cunoaște cum a obținut cumpărătorul actele necesare vânzării imobilului de la Departamentul cadastral, nu a interesat-o acest lucru și nici nu i-a transmis careva mijloace bănești necesare obținerii acestora. Așa persoană ca cet. VOLCOV Vadim sau cet. PRUTEAN Constantin *****, nu cunoaște. De asemenea, nu cunoaște careva persoane, angajați ai Departamentului cadastral al ASP. (Vol. V, f.d. 204-206)

Conform procesului-verbal de audiere suplimentară a martorului SULA Lidia, din 12.09.2022, aceasta a declarat că, nu a depus careva cereri privind obținerea serviciilor cadastrale și anume Certificatele din RBI și evaluarea bunului care dorea să-l vândă. Cine a depus nu cunoaște. Deoarece cumpărătorul Denis insista că, dorea să cumpere casa deoarece pleacă peste hotare, l-a rugat pe acesta să se ocupe cu acumularea actelor necesare. Nu cunoștea atunci și nici acum de ce acte avea nevoie pentru vânzarea unui imobil și cum se obțin. După ce a dat declarațiile anterior, și-a amintit că, în perioada dată a fost la Centrul multifuncțional al ASP de pe str. *****, de unde a luat niște acte, nu își aduce aminte ce acte, dar a mers acolo la solicitare cumpărătorului pe nume Denis. (Vol. V, f.d. 207-208).

- **Procesul-verbal de percheziție din 20.12.2021**, efectuat la domiciliul cet. PRUTEAN Constantin *****, amplasat în mun. Chișinău, pe str. ***** *****, în scopul descoperirii urmelor infracțiunii și ridicării mijloacelor materiale de probă cum ar fi: actelor emise și/sau înregistrate de Departamentul cadastral al Agenției Servicii Publice; actelor privitoare la bunurile imobile; înscrisurilor de ciornă; suporturilor electronice (stick-uri, CD-uri, HDD-uri) care conțin informații referitoare la caz; telefoanelor mobile și cartelelor SIM; mijloacelor bănești proveniența cărora nu este cunoscută – prin care au fost ridicate telefoanele mobile: de model „Iphone 12 Pro Max” cu cartela SIM *****și de model „Samsung S10”, cu cartelele SIM *****și SIM *****. (Vol. V, f.d. 168-169);

- **Procesul-verbal privind examinarea/cercetarea telefonului mobil de model „Iphone 12 Pro Max” din 30.12.2021**, potrivit căruia s-a stabilit că, acesta avea seria F2LF66NV0D5C, era de culoare bleu-marin, IMEI 1: - *****și IMEI 2: - *****, cu cartela SIM *****, al învinuitului PRUTEAN Constantin *****, ridicat prin procesul-verbal de percheziție din 20.12.2021, fiind constatată prezența în agenda telefonică a contactului „VOLCOV Vadim - + *****”, precum și discuții prin aplicația mobilă „Viber” cu abonatul „VOLCOV Vadim - + *****”, referitoare la caz, pe perioada 02.05.2018 – 22.11.2018 și anume: solicitarea bănuitalui PRUTEAN Constantin ***** față de cet. VOLCOV Vadim referitor la obținerea serviciilor cadastrale, cu indicarea adreselor bunurilor imobile, precum și cu indicarea sumelor bănești care urmau a fi transmise. (Vol. V, f.d. 191-203);

- **Procesul-verbal privind examinarea/cercetarea telefonului mobil de model „Samsung Galaxy S10” din 30.12.2021**, potrivit căruia s-a stabilit că, acesta avea seria RF8M90MGPLE, de culoare gri, IMEI 1: - *****și IMEI 2: - *****, cu cartelele SIM *****și SIM *****, al învinuitului PRUTEAN Constantin *****, ridicat prin procesul-verbal de percheziție din 20.12.2021, fiind constatată prezența în agenda telefonică a contactului „VOLCOV Vadim - + *****”. (Vol. V, f.d. 184-188);

- **Procese-verbale de ridicare din 10.01.2022**, privind ridicarea cererilor de la Departamentul cadastral al ASP, în temeiul ordonanței din 20.12.2021, dispusă în cadrul cauzei penale nr. *****. (Vol. V, f.d. 223-239);

- **Procesul-verbal din 14.09.2022**, privind examinarea cererilor ridicate de la Departamentul cadastral al ASP de organul de urmărire penală, în temeiul ordonanței din 20.12.2021, dispusă în cadrul cauzei penale nr. *****, precum și privind examinarea cererilor ridicate din baza de date a Departamentului cadastral al ASP în cadrul cauzei penale nr. *****, în baza dispoziției adresate DGCC, în cadrul căreia s-au constatat datele cererilor și beneficiarilor, precum și serviciile solicitate, care corespund cu datele din probele acumulate. (Vol. V, f.d. 244).

- **Procesul-verbal de consemnare a măsurii speciale de investigații – interceptarea și înregistrarea comunicărilor din 09.11.2021** și stenogramele comunicărilor, interceptarea și înregistrarea comunicărilor telefonice purtate la de la postul de telefonie nr. *****prin intermediul rețelelor de comunicații electronice: aplicațiile „Telegram”, „Viber” și „WhatsApp” și stenogramele acestora – utilizate de învinuitul VOLCOV Vadim, prin care s-au stabilit discuții cu învinuitul PRUTEAN Constantin *****, prin aplicația mobilă „Telegram”, pe perioada 10.09.2021 – 30.09.2021, fiind constatat că, în această perioadă, ultimul i-a solicitat cet. VOLCOV Vadim, prin intermediul aplicațiilor telefonice de tip

„Chat”, să obțină înregistrarea în Registrul bunurilor imobile, la o zi și anume, a contractului de vânzare cumpărare nr. *****, a bunului imobil cu numărul cadastral ***** amplasat în mun. Chișinău, str.***** precum și a contractului de ipotecă nr. ***** eliberarea Extrasului din Registrul bunurilor imobile și Certificatului privind valoarea bunului imobil, pentru imobilul amplasat în mun. Chișinău, str. ***** număr cadastral *****și înregistrarea actului de predare-primire, eliberarea extraselor din Registrul bunurilor imobile și a evaluării bunului imobil, pentru bunul imobil cu numărul cadastral *****. De asemenea, au fost stabilite discuții de la postul de telefonie nr. *****prin intermediul aplicației mobile „Viber” și stenogramele acestora – utilizate de învinutul VOLCOV Vadim, prin care s-au stabilit discuții cu învinuta GAȘPER Cristina, la 14.09.2021, fiind constatat că, cet. VOLCOV Vadim, i-a solicitat să-i elibereze învinutului PRUTEAN Constantin *****, actele înregistrate și anume a contractului de vânzare-cumpărare nr. *****, a bunului imobil cu numărul cadastral ***** amplasat în mun. Chișinău, str.***** precum și a contractului de ipotecă nr. ***** în lipsa beneficiarului. (Vol. I, f.d. 169 – până la Vol. IV, f.d 106)

- **Procesul-verbal de consemnare a măsurii speciale de investigații din 08.11.2021** – cercetarea domiciliului și/sau instalarea în el a aparatelor ce asigură supravegherea și înregistrarea audio și video, a celor de fotografiat și de filmat și anume a biroului de serviciu al bănuitului VOLCOV Vadim, din incinta imobilului amplasat pe adresa mun. Chișinău, str. ***** cu instalarea în el a aparatelor ce asigură supravegherea și înregistrarea audio și video a convorbirilor purtate de către acesta, inclusiv cu alte persoane care participă la activitatea infracțională, din 08.11.2021 și stenogramele discuțiilor prin care s-au stabilit și discuții ale învinutului PRUTEAN Constantin *****, cu învinutul VOLCOV Vadim, referitoare la caz, fiind relevate imagini și convorbiri potrivit cărora cet. VOLCOV Vadim, la 14.09.2021, la ora 12:16:25, în biroul din mun. Chișinău, str. ***** în care își desfășoară activitatea, vorbește la telefonul mobil cu o persoană identificată drept PRUTEAN Constantin *****. VOLCOV Vadim îi comunică lui PRUTEAN Constantin ***** la cine să plece pentru a ridica actele de care are nevoie, totodată să ia mai multe contracte înregistrate în Registrul Bunurilor Imobile pentru a le transmite lui Vadim. Discuția are următorul conținut: „VOLCOV Vadim - ... ea ție o să-ți deie, vreo 4 contracte. Vin să iau restul. O, asta unde-i? A, în vale. Hai dară eu vin încolo și o să te ascult. Eu ți-am trimis poza la fata ceia care o să fie la eliberare. De la 12:00 până la 12:30 e masa. Da tu când te duci acolo ia talonaș la eliberarea actelor și fă poză la dânsul. Acolo nu o să fie multă lume și ea ție o să-ți deie tot odată, vreo patru. Da și cu buletinul tău. Dar fă o poză la buletinul tău așa colorat cum e în realitate, nu scanatul ista. Da, că ea așa nu o să-și deie seama. Tu caroce să vezi să fie ea, ea e așa simpatică, blondă cu părul drept lung, fix așa cum e în poză. Da. Hai...”. (Vol. V, f.d. 23)

-**Mijloacele materiale de probă:**

- cererea ridicată de la Departamentul cadastral al ASP de organul de urmărire penală, în temeiul ordonanței din 20.12.2022, dispusă în cadrul cauzei penale nr. *****;

- cererile parvenite organului de urmărire penală, în temeiul dispoziției din 29.08.2022, dispusă în cadrul cauzei penale nr. *****; (Vol. V, f.d. 245);

- procesele-verbale de audiere a învinuitului VOLCOV Vadim, din 20.12.2021, 21.12.2021 și din 15.08.2022, întocmite în cadrul examinării cauzei penale *****. (Vol. VI, f.d. 1-8).

*În cadrul cercetării judecătorești, partea apărării a solicitat cercetarea ordonanței de recunoaștere în calitate de mijloc material de probă din 14.09.2022 a cererii nr*****cu anexe, cererea nr.*****la materialele cauzei penale nr.*****.*

10. Colegiul penal consideră că instanța de fond, la pronunțarea sentinței în partea ce vizează soluția de achitare a inculpatului PRUTEAN Constantin ***** pentru faptele încadrate în prevederile art.326 alin.(1/1) și art.326 alin.(1/1) Cod penal, a apreciat în mod eronat materialul probator administrat în cauză, fără a ține cont de exigențele stabilite de art.101 Cod de procedură penală. Or, potrivit prevederilor art.101 Cod de procedură penală, *fiecare probă urmează a fi apreciată sub aspectul pertinentei, concludenței, utilității și veridicității acesteia, iar totalitatea probelor administrate trebuie analizată prin prisma coroborării lor. Totodată, organul de urmărire penală și instanța de judecată apreciază probele potrivit propriei convingeri, formată în urma examinării acestora în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, cu respectarea legii, nicio probă neavând o valoare prestabilă.*

În acest context, Colegiul penal reține că instanța de fond nu a realizat o analiză cumulativă și coroborată a probelor administrate, limitându-se la aprecierea izolată a anumitor mijloace de probă și la reținerea unor presupuse incertitudini, fără a examina ansamblul circumstanțelor stabilite în cauză.

Astfel, concluzia instanței de fond privind achitarea inculpatului PRUTEAN Constantin *****, pe motiv că faptele imputate nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunilor prevăzute de art.326 alin.(1/1) și art.326 alin.(1/1) Cod penal, apare ca fiind una prematură și rezultată dintr-o apreciere incompletă a probatoriului administrat.

Colegiul penal apreciază că materialul probator urmează a fi examinat prin prisma legăturii dintre probele administrate, a conținutului acestora și a circumstanțelor faptice ce rezultă din coroborarea lor, urmând a se stabili dacă acestea confirmă sau infirmă existența elementelor constitutive ale infracțiunilor imputate inculpatului.

11. *Respectiv, instanța de apel, analizând și apreciind probele, în strictă conformitate cu prevederile art.101 Cod procedură penală, conform cărora, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, **constată următoarele circumstanțe de fapt în conformitate cu art.385 alin.(1) pct.1)-14) Cod procedură penală:***

PRUTEAN Constantin ***** fiind administrator al Companiei imobiliare „Prime Imobil”, urmărind scopul de profit, care rezultă din vânzarea/cumpărarea imobilelor în interesul persoanele fizice, de la care încasează un procent în mărime de 1% - 3% din sumă per tranzacție, în vederea obținerii mai rapide a actelor necesare tranzacțiilor imobiliare, înregistrarea dreptului de proprietate asupra bunurilor imobile, înregistrarea ipotecii, etc., cunoscând faptul că cet. VOLCOV Vadim, are influență asupra persoanelor publice din cadrul Departamentului Cadastru al Agenției Servicii Publice și, respectiv, poate organiza

eliberarea actelor emise de Agenția Servicii Publice (ASP), prin evitarea procedurii legale și fără prezența fizică a persoanei, în perioada 08.09.2021 – 15.10.2021, având o înțelegere prealabilă, i-a transmis lui VOLCOV Vadim, mijloace bănești ce nu i se cuvin, pentru ca el să influențeze persoane publice din cadrul Departamentului Cadastru al Agenției Servicii Publice, în vederea îndeplinirii acțiunilor contrar exercitării funcției sale și anume contrar Instrucțiunii cu privire la înregistrarea bunurilor imobile și a drepturilor asupra lor din 22.06.2005, contrar prevederilor Ordinului ASP nr. 627 din 26.08.2021 cu privire la procedura de organizare a primirii și soluționării cererilor solicitanților serviciilor cadastrale și contrar prevederilor Ordinului ASP nr. 433 din 17.06.2021 cu privire la organizarea procesului de primire, transmitere spre executare și eliberare a cererilor urgente pentru serviciile cadastrale, cât și a procedurii operaționale „Comanda serviciilor prin Internet”, manifestate prin acceptarea spre executare și eliberarea actelor emise de către Departamentul cadastral al ASP (extras și evaluare), fără prezența fizică a beneficiarului/proprietarului de servicii, necesare pentru prezentarea la notarii publici în vederea încheierii contractelor de vânzare-cumpărare a bunurilor imobile, în circumstanțele după cum urmează:

*Astfel, PRUTEAN Constantin ******, la 10.09.2021, aflându-se în mun. Chișinău, întru realizarea intenției sale infracționale, urmărind scopul obținerii mai rapide a actelor necesare tranzacțiilor imobiliare, i-a solicitat lui VOLCOV Vadim, care la rândul său susținea că are influență asupra persoanelor publice din cadrul Departamentului Cadastru al ASP, să depună o cerere pentru a efectua o înregistrare în Registrul bunurilor imobile, la o zi și anume, a contractului de vânzare-cumpărare nr. ***** , a bunului imobil cu numărul cadastral ***** amplasat în mun. Chișinău, ***** , precum și a contractului de ipotecă nr. ***** fără prezența fizică a beneficiarului/solicitantului cererii și anume a lui CARAS Maxim, contra sumei de 4600,00 lei (taxa oficială fiind de 2500,00 lei și 2100,00 lei pentru coruperea angajaților ASP), stabilind la orele 15:07 o întâlnire la intersecția str. ***** mun. Chișinău unde au fost transmise mijloacele bănești.

Ca urmare, la 14.09.2021, în lipsa beneficiarului, în incinta Centrului multifuncțional nr. 1, amplasat în mun. Chișinău, str. *****cet. GAȘPER Cristina, i-a eliberat cet. PRUTEAN Constantin ***** , contractul de vânzare-cumpărare nr. ***** și cel de ipotecă nr. ***** înregistrate de Departamentul cadastral.

Colegiul Penal constată că prin acțiunile sale intenționate, *PRUTEAN Constantin ******, a comis infracțiunea prevăzută de art.326 alin.(1/1) Cod penal– *traficul de influență, adică, darea unei persoane, personal de bunuri, pentru aceasta sau pentru o altă persoană, când respectiva persoană are sau susține că are o influență asupra unei persoane publice, pentru a-l face să nu îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite.*

*Tot el, PRUTEAN Constantin ******, la 23.09.2021, aflându-se în mun. Chișinău, întru realizarea intenției sale infracționale, urmărind scopul obținerii mai rapide a actelor necesare tranzacțiilor imobiliare, i-a solicitat lui VOLCOV Vadim, care la rândul său susținea că are influență asupra persoanelor publice din cadrul Departamentului Cadastru al ASP, obținerea extrasului și evaluării din Registrul Bunurilor Imobile (RBI) la termen de 3

zile, pentru imobilul amplasat în mun. Chișinău, str. *****, număr cadastral *****, proprietar SULA Lidia, a.n. *****.

Ca urmare pentru acest fapt, PRUTEAN Constantin *****, i-a dat cet. VOLCOV Vadim, suma de 1250,00 lei, actele și mijloacele bănești primindu-le lângă oficiul său de pe str. Armenească, mun. Chișinău, iar actele respective au fost transmise acestuia la 29.09.2021 de către angajata ASP, POPOVICI Tatiana.

Colegiul Penal constată că prin acțiunile sale intenționate, **PRUTEAN Constantin *****, a comis infracțiunea prevăzută de art.326 alin.(1/1) Cod penal– *traficul de influență, adică, darea unei persoane, personal de bunuri, pentru aceasta sau pentru o altă persoană, când respectiva persoană are sau susține că are o influență asupra unei persoane publice, pentru a-l face să nu îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite.***

Colegiul penal, analizând declarațiile inculpatului PRUTEAN Constantin *****, declarațiile martorilor audiați în cauză, precum și ansamblul probelor administrate în faza urmăririi penale, cercetate de instanța de fond și verificate în ședința instanței de apel, prin prisma prevederilor art.101 Cod de procedură penală, reține că instanța de fond a efectuat o apreciere eronată și fragmentară a materialului probator, ceea ce a determinat concluzia neîntemeiată privind achitarea inculpatului pe motiv că faptele imputate nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(1/1) Cod penal (2 episoade).

Or, nerecunoașterea vinovăției de către inculpat reprezintă un drept procesual al persoanei acuzate și o manifestare a dreptului la apărare, însă aceasta nu poate constitui, prin sine însăși, temei pentru înlăturarea răspunderii penale, în lipsa coroborării cu celelalte probe administrate în cauză. Declarațiile inculpatului urmează a fi apreciate în ansamblu cu toate mijloacele de probă, sub aspectul pertinentei, concludenței, utilității și veridicității acestora, fără a li se acorda o valoare probantă prestabilită.

În speță, ansamblul probator administrat în cauză și verificat de instanța de apel, inclusiv declarațiile martorilor Denis PÎSLARI și Lidia SULA, procesele-verbale de examinare a telefoanelor mobile ridicate în cadrul percheziției, stenogramele comunicărilor interceptate prin aplicațiile „Telegram” și „Viber”, procesele-verbale privind consemnarea măsurilor speciale de investigații, cererile ridicate de la Departamentul cadastral al Agenției Servicii Publice, precum și celelalte înscrisuri administrate la materialele cauzei, formează un ansamblu probator coerent, concordant și interdependent, care confirmă circumstanțele faptice reținute în sarcina inculpatului.

Astfel, probele administrate demonstrează că inculpatul PRUTEAN Constantin *****, activând în domeniul intermedierei tranzacțiilor imobiliare și cunoscând faptul că VOLCOV Vadim susținea că are influență asupra persoanelor publice din cadrul Departamentului cadastral al Agenției Servicii Publice, i-a transmis acestuia mijloace bănești pentru a determina persoanele respective să efectueze acțiuni contrare atribuțiilor de serviciu, constând în înregistrarea și eliberarea actelor cadastrale fără respectarea procedurii legale și fără prezența fizică a beneficiarilor. Totodată, datele rezultate din examinarea telefonului mobil al inculpatului confirmă existența comunicărilor cu VOLCOV Vadim și

transmiterea informațiilor referitoare la obținerea actelor cadastrale pentru diverse bunuri imobile.

Colegiul penal constată că instanța de fond a omis să analizeze probele într-o manieră globală și coroborată, limitându-se la examinarea izolată a anumitor declarații ale martorilor și la reținerea unor aspecte secundare, fără a le raporta la întregul material probator administrat. O asemenea abordare contravine exigențelor art.101 Cod de procedură penală, care impune aprecierea probelor în ansamblu și stabilirea valorii acestora prin coroborarea reciprocă.

Sub acest aspect, instanța de fond a acordat o semnificație disproporționată anumitor declarații ale martorilor, în special celor care nu au confirmat direct existența unei înțelegeri între inculpat și VOLCOV Vadim, ignorând faptul că natura infracțiunii prevăzute de art.326 Cod penal nu presupune în mod obligatoriu existența unei relații directe între făptuitor și persoana publică asupra căreia se pretinde influența, fiind suficient ca persoana să susțină existența unei asemenea influențe și să primească sau să ofere bunuri în scopul exercitării acesteia.

În consecință, Colegiul penal reține că probele administrate în cauză înlătură concluzia instanței de fond privind lipsa elementelor constitutive ale infracțiunii și demonstrează existența acțiunilor intenționate ale inculpatului PRUTEAN Constantin *****, orientate spre transmiterea mijloacelor bănești unei persoane care susținea că are influență asupra persoanelor publice din cadrul Departamentului cadastral al ASP, în scopul determinării acestora să efectueze acțiuni contrare exercitării atribuțiilor de serviciu.

Prin urmare, soluția instanței de fond de achitare a inculpatului PRUTEAN Constantin ***** este neîntemeiată, fiind rezultatul unei aprecieri incomplete și selective a probatoriului administrat în cauză, cu încălcarea prevederilor art.101, art.384 și art.385 Cod de procedură penală.

În acest context, Colegiul penal menționează că, potrivit art.51 Cod penal, *temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii prevăzută de legea penală reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale. Răspunderii penale îi este supusă doar persoana vinovată de săvârșirea unei infracțiuni prevăzute de legea penală.* Conform art.52 alin.(1) Cod penal, *constituie componență a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective stabilite de legea penală, care califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă.*

Totodată, în conformitate cu art.113 alin.(2) Cod penal, *calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către organele competente de urmărire penală și instanțele judecătorești.*

În același timp, instanța de judecată, prin prisma art.384 alin.(3) Cod de procedură penală, *este obligată ca hotărârea pronunțată să fie legală, întemeiată și motivată, iar obligația motivării derivă inclusiv din exigențele art.6 CEDO privind dreptul la un proces echitabil, care presupune ca părțile să poată înțelege motivele de fapt și de drept ce au determinat soluția instanței.*

Prin urmare, raportând circumstanțele stabilite în cauză la prevederile legale incidente, Colegiul penal constată că acțiunile inculpatului PRUTEAN Constantin ***** întrunesc elementele constitutive ale infracțiunilor prevăzute de art.326 alin.(1/1) Cod penal (2

episoade), constând în *traficul de influență*, adică, darea unei persoane, personal de bunuri, pentru aceasta sau pentru o altă persoană, când respectiva persoană are sau susține că are o influență asupra unei persoane publice, pentru a-l face să nu îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite.

12. În continuare, până la examinarea elementelor constitutive ale infracțiunilor imputate inculpatului PRUTEAN Constantin *****, prin prisma acțiunilor reținute în sarcina acestuia, precum și până la analiza în ansamblu a materialului probator administrat în cauză, Colegiul penal consideră necesar să se expună asupra argumentelor și concluziilor instanței de fond referitoare la legalitatea administrării și aprecierii mijloacelor de probă.

În acest sens, Colegiul penal va verifica în prealabil temeinicia concluziilor instanței de fond cu privire la admisibilitatea probelor administrate în cauză, întrucât legalitatea obținerii și administrării acestora constituie o condiție esențială pentru aprecierea ulterioară a pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală. Or, doar după stabilirea caracterului legal al mijloacelor de probă administrate, acestea pot fi supuse unei analize coroborate în vederea determinării existenței sau inexistenței elementelor constitutive ale infracțiunilor imputate inculpatului PRUTEAN Constantin *****.

13. **Colegiul penal, analizând concluziile instanței de fond referitoare la declarațiile lui VOLCOV Vadim și efectul juridic atribuit acestora asupra întregului material probator administrat în cauză, constată că soluția instanței de fond necesită a fi parțial corectată.**

Colegiul penal reține că instanța de fond a procedat corect în partea ce ține de aprecierea limitelor utilizării declarațiilor date de VOLCOV Vadim în calitate de învinuit într-o altă cauză penală, respectiv cauza penală nr.*****, din care ulterior a fost disjunsă cauza penală examinată.

Or, VOLCOV Vadim nu a avut calitatea procesuală de martor în prezenta cauză, ci a avut calitatea de persoană acuzată într-o cauză penală distinctă, iar declarațiile acestuia au fost obținute în cadrul unei proceduri în care acesta își exercita propriile drepturi procesuale și avea propriul interes procesual. În asemenea condiții, aceste declarații nu pot fi transferate automat în defavoarea inculpatului PRUTEAN Constantin *****, în lipsa posibilității efective a apărării de a participa la audierea acestuia, de a formula întrebări, de a contesta afirmațiile expuse și de a verifica nemijlocit credibilitatea persoanei care a furnizat respectivele informații.

O asemenea abordare rezultă atât din principiul contradictorialității procedurii penale, consacrat de art.19 Cod de procedură penală, cât și din garanțiile prevăzute de art.6 din Convenția europeană a drepturilor omului privind dreptul la un proces echitabil și egalitatea armelor.

În acest sens, dreptul inculpatului de a contesta probele acuzării și de a solicita verificarea lor nemijlocită reprezintă o garanție fundamentală a procesului penal, iar declarațiile unei persoane care, la momentul formulării acestora, avea calitatea de învinuit

într-o altă cauză penală, trebuie apreciate cu o prudență deosebită atunci când sunt utilizate împotriva unei alte persoane.

Prin urmare, Colegiul penal nu contestă faptul că declarațiile lui VOLCOV Vadim, date în calitate sa procesuală de învinuit într-o cauză penală distinctă, nu pot constitui, în lipsa unei examinări contradictorii efective în cauza examinată, fundament exclusiv sau determinant pentru stabilirea vinovăției inculpatului PRUTEAN Constantin *****.

Totodată, eroarea instanței de fond constă în faptul că a atribuit acestei împrejurări un efect juridic excesiv, extinzând imposibilitatea valorificării directe a declarațiilor lui VOLCOV Vadim asupra întregului ansamblu probator administrat în cauză. Or, imposibilitatea utilizării unui anumit mijloc de probă nu determină automat lipsirea de valoare juridică a tuturor celorlalte mijloace de probă administrate legal, care confirmă aceleași circumstanțe de fapt.

În conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, instanța este obligată să aprecieze fiecare probă sub aspectul pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar ansamblul probator trebuie examinat prin prisma coroborării tuturor elementelor administrate.

Astfel, chiar dacă declarațiile lui VOLCOV Vadim nu pot constitui un suport probator suficient și determinant pentru condamnarea inculpatului, instanța urma să examineze dacă circumstanțele indicate în aceste declarații sunt confirmate prin alte mijloace de probă independente, administrate cu respectarea garanțiilor procesuale.

În prezenta cauză, acuzația formulată în privința lui PRUTEAN Constantin ***** nu se întemeiază exclusiv pe declarațiile lui VOLCOV Vadim, ci pe un ansamblu probator distinct, format din rezultatele măsurilor speciale de investigații autorizate legal, procesele-verbale de examinare a mijloacelor tehnice, înscrisurile ridicate de la Departamentul cadastral al ASP, cererile privind prestarea serviciilor cadastrale, actele administrative aferente și declarațiile martorilor audiați nemijlocit în fața instanței.

În acest context, simpla imposibilitate a utilizării declarațiilor lui VOLCOV Vadim ca fundament probator determinant nu putea conduce, în mod automat, la concluzia inexistenței faptei infracționale, fără o analiză separată a celorlalte mijloace de probă administrate în cauză.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat constant că utilizarea declarațiilor unei persoane care nu poate fi audiată contradictoriu trebuie examinată prin prisma echității procedurii în ansamblu, fiind relevant în special dacă asemenea declarații constituie unica sau proba determinantă pe care se întemeiază soluția de condamnare. În cauzele *Al-Khawaja și Tahery împotriva Regatului Unit* și *Schatschaschwili împotriva Germaniei*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut că problema nu constă într-o interdicție absolută de utilizare a unor asemenea informații, ci în verificarea existenței unor garanții suficiente pentru apărare și a caracterului echitabil al procedurii în ansamblu.

Aplicând aceste principii la cauza examinată, Colegiul penal constată că instanța de fond a confundat efectul juridic al imposibilității utilizării declarațiilor lui VOLCOV Vadim ca suport probator determinant cu imposibilitatea valorificării tuturor celorlalte probe administrate independent.

Prin urmare, Colegiul penal reține că declarațiile lui VOLCOV Vadim nu pot substitui obligația acuzării de a demonstra vinovăția prin probe obiective și independente, însă nici lipsa posibilității de valorificare a acestora nu poate conduce automat la înlăturarea întregului probatoriu administrat în cauză.

*Totodată, Colegiul penal consideră necesar să evidențieze și statutul procesual actual al lui VOLCOV Vadim în cauza penală nr.*****.*

Astfel, la momentul examinării prezentei cauze, VOLCOV Vadim deține calitatea procesuală de învinuit într-o altă cauză penală, iar urmărirea penală în privința acestuia nu este finalizată. Prin urmare, situația sa juridică nu este definitiv stabilită, neexistând o hotărâre judecătorească definitivă prin care să fie constatată vinovăția sau nevinovăția acestuia.

În asemenea circumstanțe, declarațiile date de VOLCOV Vadim în calitate de învinuit nu pot fi apreciate ca declarații provenite de la o persoană terță și independentă față de obiectul cauzei, ci trebuie examinate prin prisma poziției sale procesuale de persoană acuzată într-o procedură penală pendinte.

Or, persoana care are calitatea de învinuit beneficiază de dreptul de a-și modifica poziția procesuală, de a completa, nuanța sau retracta anumite declarații formulate anterior, în limitele exercitării drepturilor sale procesuale, iar această posibilitate nu poate fi ignorată atunci când asemenea declarații sunt utilizate pentru stabilirea vinovăției unei alte persoane.

Prin urmare, declarațiile formulate de VOLCOV Vadim în calitate de învinuit într-o cauză penală pendinte nu pot fi transferate automat într-o altă cauză penală și utilizate ca fundament determinant pentru stabilirea vinovăției inculpatului PRUTEAN Constantin *****, în lipsa unor elemente probatorii independente care să confirme circumstanțele relatate.

Această concluzie este susținută și de practica Curții Supreme de Justiție, care face o distincție esențială între situația unui coacuzat condamnat definitiv într-o procedură separată și situația unei persoane care încă are calitatea de învinuit într-o cauză penală pendinte.

Astfel, audierea în calitate de martor a unui coacuzat condamnat printr-o sentință pronunțată într-o procedură separată este admisibilă, aspect reglementat expres de art.364/1 alin.(12) Cod de procedură penală. Totodată, Curtea Supremă de Justiție a statuat că nici declarațiile unei asemenea persoane nu beneficiază de o valoare probatorie prestabilită, acestea urmând a fi apreciate în coroborare cu ansamblul probator administrat în cauză (Încheierea nr.1ra-674/24, §§47-48).

Or, această situație este diferită de cea examinată în prezenta cauză, întrucât VOLCOV Vadim nu este o persoană condamnată definitiv într-o procedură separată, ci deține încă statutul de învinuit, iar procedura penală în privința acestuia nu este finalizată.

Cu atât mai mult, în lipsa unei hotărâri judecătorești definitive care să stabilească situația juridică a lui VOLCOV Vadim, declarațiile acestuia nu pot constitui, prin ele însele, fundament pentru condamnarea unei alte persoane, fiind necesară verificarea lor prin probe independente și administrate în condiții contradictorii.

De asemenea, Curtea Supremă de Justiție a reținut că nici chiar o sentință de condamnare pronunțată în cauza unui coacuzat nu are valoare probatorie automată într-o altă cauză penală și nu poate servi, prin ea însăși, drept probă a vinovăției unei alte

persoane, întrucât în cauza examinată ulterior probele trebuie administrate și cercetate nemijlocit, cu respectarea principiului contradictorialității (Decizia nr.1ra-347/24, §61).

Prin urmare, în prezenta cauză, Colegiul penal constată că declarațiile lui VOLCOV Vadim nu puteau constitui singurul sau principalul suport probator al acuzației formulate împotriva lui PRUTEAN Constantin *****. Totodată, această împrejurare nu conduce la concluzia că toate celelalte mijloace de probă administrate legal devin lipsite de valoare juridică, instanța fiind obligată să examineze fiecare probă în parte și ansamblul acestora prin prisma art.101 Cod de procedură penală.

Cu privire la statutul procesual al lui VOLCOV Vadim și imposibilitatea valorificării declarațiilor sale ca declarații de martor, Colegiul penal reține că, în cadrul examinării cauzei în instanța de judecată, acuzarea de stat a solicitat audierea acestuia în calitate de martor.

Totuși, VOLCOV Vadim a refuzat audierea în această calitate, invocând faptul că deține calitatea procesuală de învinuit într-o cauză penală conexă – cauza penală nr.*****, din care ulterior a fost disjunsă cauza penală nr.***** în privința inculpatului PRUTEAN Constantin *****.

În aceste condiții, Colegiul penal constată că VOLCOV Vadim nu a dobândit statutul procesual de martor în prezenta cauză, iar declarațiile formulate de acesta la etapa urmăririi penale au fost date în cadrul unei proceduri în care acesta avea calitatea de persoană acuzată, cu propriile interese procesuale. Or, declarațiile unei persoane care are calitatea de învinuit într-o cauză penală pendinte nu pot fi asimilate automat declarațiilor unui martor independent și nu pot fi valorificate împotriva unei alte persoane fără respectarea garanțiilor procesuale aferente examinării contradictorii a acestora.

În mod particular, în prezenta cauză, apărarea inculpatului PRUTEAN Constantin ***** nu a avut posibilitatea efectivă de a participa la audierea lui VOLCOV Vadim în calitate de martor, de a formula întrebări, de a contesta afirmațiile acestuia și de a verifica nemijlocit credibilitatea persoanei care a furnizat respectivele informații.

Prin urmare, Colegiul penal reține că instanța de fond a avut temei să constate că declarațiile date de VOLCOV Vadim la etapa urmăririi penale nu pot constitui, prin ele însele, suport probator determinant pentru condamnarea inculpatului PRUTEAN Constantin *****.

Totodată, concluzia instanței de fond trebuie delimitată de efectele juridice atribuite acestei împrejurări. Faptul că declarațiile lui VOLCOV Vadim nu pot fi valorificate ca declarații de martor examinate contradictoriu nu conduce automat la înlăturarea tuturor celorlalte mijloace de probă administrate în cauză și nici nu exonerează instanța de obligația de a examina existența unor probe independente care confirmă circumstanțele imputate inculpatului.

14. *Cu privire la concluziile instanței de fond privind inadmisibilitatea rezultatelor măsurilor speciale de investigații efectuate în cauza penală nr.*** și utilizate în cauza penală nr.********, Colegiul penal nu poate reține ca fiind întemeiate concluziile instanței de fond privind excluderea din materialul probator a procesului-verbal de consemnare a măsurii speciale de investigații – interceptarea și înregistrarea comunicărilor din

09.11.2021, inclusiv a stenogramelor comunicărilor purtate prin intermediul aplicațiilor „Telegram”, „Viber” și „WhatsApp”, precum și a procesului-verbal de consemnare a măsurii speciale de investigații din 08.11.2021 privind cercetarea domiciliului și instalarea mijloacelor speciale de supraveghere audio-video în biroul de serviciu al lui VOLCOV Vadim.

Instanța de fond a apreciat că aceste mijloace de probă sunt excluse, reținând că, fiind obținute în cadrul cauzei penale nr.*****, din care ulterior a fost disjunsă cauza penală nr.***** în privința inculpatului PRUTEAN Constantin *****, organul de urmărire penală urma să obțină în prealabil încheierea judecătorului de instrucție privind folosirea datelor obținute prin măsurile speciale de investigații într-o altă cauză penală, în conformitate cu art.132/5 alin.(9) Cod de procedură penală.

Colegiul penal consideră că această concluzie rezultă dintr-o interpretare izolată și excesiv formalistă a normelor procesual-penale, fără raportarea acestora la principiile generale privind admisibilitatea probelor și fără analiza efectului juridic real al pretensei neregularități asupra valorii probatorii a mijloacelor de probă administrate.

În primul rând, Colegiul penal reține că dispozițiile art.132/5 alin.(9) Cod de procedură penală reglementează posibilitatea utilizării datelor obținute prin măsuri speciale de investigații într-o altă cauză penală, însă simpla constatare a unei eventuale nerespectări a procedurii prevăzute de această normă nu conduce automat la concluzia inadmisibilității probei.

Or, potrivit art.94 Cod de procedură penală, inadmisibilitatea reprezintă o sancțiune procesuală care intervine doar în cazul existenței unei încălcări esențiale a normelor de procedură, de natură să afecteze legalitatea obținerii probei, autenticitatea informației rezultate sau echitatea procesului penal.

Prin urmare, instanța de fond urma să stabilească nu doar existența unei eventuale abateri procedurale, ci și consecința juridică a acesteia asupra probei administrate.

În speță, instanța de fond a făcut o asemenea analiză, însă a echivalat automat pretinsa lipsă a unei încheieri suplimentare a judecătorului de instrucție cu inadmisibilitatea absolută a probelor, fără a examina dacă această împrejurare a afectat în vreun mod autenticitatea, integritatea sau veridicitatea datelor obținute prin măsurile speciale de investigații. Or, rezultatele interceptărilor și ale măsurilor speciale de investigații au fost obținute în cadrul unei cauze penale în care acestea au fost autorizate legal de judecătorul de instrucție, fiind efectuate cu respectarea garanțiilor procedurale prevăzute de lege.

Prin urmare, problema juridică nu constă în legalitatea efectuării măsurilor speciale de investigații, ci exclusiv în modalitatea ulterioară de valorificare a rezultatelor acestora într-o cauză penală disjunsă. Această împrejurare nu poate conduce automat la concluzia că informațiile obținute legal devin lipsite de valoare probantă.

În acest sens, este relevantă practica recentă a Curții Supreme de Justiție, care a făcut distincția între existența unei neregularități procedurale și efectul juridic al acesteia asupra probei.

Astfel, în *Fișa tematică privind infracțiunile de corupție și conexe corupției* (art.324-332 Cod penal), Curtea Supremă de Justiție a reținut că încălcările normelor de procedură la efectuarea sau cercetarea înregistrărilor la etapa urmăririi penale constituie, de regulă,

motive de nulitate relativă, care trebuie invocate în condițiile prevăzute de lege și care nu determină automat excluderea probei. În acest sens, *prin Încheierea nr.1ra-885/24*, Curtea Supremă de Justiție a menționat că neregularitățile privind efectuarea ori consemnarea rezultatelor măsurilor speciale de investigații nu conduc automat la inadmisibilitatea probei, în lipsa demonstrării unei afectări reale a autenticității informației rezultate. Totodată, *prin Decizia nr.1ra-65/25*, Curtea Supremă de Justiție a reiterat că probele nu pot fi considerate inadmisibile în lipsa unui temei prevăzut expres de art.94 Cod de procedură penală, iar încălcarea procedurii de administrare a probei atrage inadmisibilitatea doar în măsura în care aceasta a putut influența autenticitatea informației care rezultă din probă.

Prin urmare, simpla invocare a unei eventuale nerespectări a procedurii prevăzute de art.132/5 alin.(9) Cod de procedură penală nu este suficientă pentru excluderea probei, fiind necesară demonstrarea unei vătămări procesuale concrete.

Mai mult, în cauza dedusă judecății, instanța de fond nu a stabilit existența unei asemenea vătămări. Aceasta nu a constatat că interceptările sau înregistrările ar fi fost modificate, alterate, obținute prin încălcarea vieții private în lipsa autorizării judiciare ori că apărarea ar fi fost lipsită de posibilitatea efectivă de a le contesta.

Dimpotrivă, aceste mijloace de probă au fost administrate în cadrul unei proceduri contradictorii, fiind supuse verificării instanței, iar părțile au avut posibilitatea să formuleze obiecții asupra legalității și valorii lor probatorii, posibilitate de care nu s-au folosit în cadrul urmăririi penale.

Această interpretare este conformă cu principiul general potrivit căruia instanța nu poate exclude o probă doar în baza unor argumente formale, fără a examina dacă aceasta a fost obținută prin încălcarea drepturilor fundamentale și dacă eventuala neregularitate a afectat fiabilitatea informației.

În același sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat constant că problema admisibilității unei probe trebuie analizată prin prisma echității globale a procedurii, iar nu prin aplicarea automată a unor sancțiuni procesuale formale. În cauza *Dumitru Popescu împotriva României (nr.2)*, Curtea a analizat problema utilizării interceptărilor telefonice prin prisma existenței unor garanții împotriva arbitrariului, accentuând importanța controlului judiciar și a respectării garanțiilor prevăzute de lege. În cauza *Dumitru Popescu împotriva României (nr.2)*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului nu a consacrat o regulă potrivit căreia orice neregularitate ulterioară privind valorificarea unei interceptări atrage automat excluderea acesteia, ci a examinat existența unui cadru legal, control judiciar efectiv și posibilitatea contestării probei în cadrul procedurii judiciare.

Aplicând aceste principii la prezenta cauză, Colegiul penal constată că măsurile speciale de investigații au fost autorizate inițial de judecătorul de instrucție, fiind efectuate într-un cadru legal, iar ulterior rezultatele acestora au fost administrate și examinate în cadrul unei proceduri judiciare contradictorii.

Colegiul penal reține că instanța de fond a interpretat în mod eronat prevederile art.132/5 alin.(9) Cod de procedură penală, aplicând această normă unei situații juridice care nu corespunde finalității acesteia.

Astfel, instanța de fond a pornit de la premisa că, prin disjungerea cauzei penale nr.***** din cauza penală nr.***** , rezultatele măsurilor speciale de investigații autorizate

în cauza inițială au devenit date obținute într-o „altă cauză penală”, pentru folosirea cărora era obligatorie obținerea unei noi încheieri a judecătorului de instrucție. O asemenea interpretare nu poate fi reținută.

Or, cauza penală nr.***** nu reprezintă o cauză penală independentă, în care organul de urmărire penală ar fi utilizat în mod arbitrar date obținute într-un alt dosar fără nicio legătură procedurală, ci constituie rezultatul disjungerii unei cauze penale inițiale, în cadrul căreia măsurile speciale de investigații au fost autorizate legal, efectuate sub control judiciar și consemnate în condițiile prevăzute de lege.

Prin urmare, problema juridică nu privește legalitatea autorizării sau efectuării măsurilor speciale de investigații, acestea fiind dispuse și realizate în cadrul cauzei penale nr.***** cu respectarea garanțiilor procesuale, ci exclusiv posibilitatea valorificării rezultatelor acestora în cauza penală disjunsă ulterior.

În acest context, Curtea Supremă de Justiție a făcut o distincție esențială între situația utilizării unor date obținute într-o cauză penală străină procesual de cauza examinată și situația în care o cauză penală este disjunsă din dosarul inițial, păstrând legătura factuală și probatorie cu investigația inițială.

Colegiul penal constată că, în prezenta cauză, nu poate fi reținută existența unei obligații procedurale încălcate de către organul de urmărire penală prin lipsa unei noi încheieri a judecătorului de instrucție, întrucât utilizarea rezultatelor măsurilor speciale de investigații într-o cauză penală disjunsă ulterior din cauza în care acestea au fost autorizate nu reprezintă situația juridică avută în vedere de art.132/5 alin.(9) Cod de procedură penală.

Norma menționată urmărește să reglementeze situațiile în care datele obținute prin măsuri speciale de investigații efectuate într-o cauză penală sunt transferate și utilizate într-o altă cauză penală distinctă, care nu derivă procedural din cauza inițială și în care respectivele măsuri nu au fost autorizate. Or, în situația disjungerii unei cauze penale, nu are loc o transmitere autonomă a unor date provenite dintr-un dosar străin, ci continuarea valorificării unor mijloace de probă deja administrate legal în cadrul aceleiași activități de urmărire penală, în raport cu fapte sau persoane desprinse ulterior într-o cauză separată.

Prin urmare, disjungerea cauzei penale nu generează obligația repetării controlului judiciar asupra unor măsuri speciale de investigații deja autorizate și efectuate legal, deoarece aceasta nu reprezintă efectuarea unei noi ingerințe în drepturile fundamentale ale persoanei vizate, ci doar o modalitate procedurală de organizare a examinării separate a materialelor cauzei.

În această situație, aplicarea art.132/5 alin.(9) Cod de procedură penală în sensul impunerii unei noi autorizări judiciare ar reprezenta o extindere nepermisă a domeniului de aplicare al acestei norme și ar transforma o garanție procesuală destinată controlului utilizării datelor obținute prin măsuri speciale de investigații într-o formalitate suplimentară, fără existența unei ingerințe noi asupra drepturilor persoanei.

Astfel, prin Decizia nr.1ra-347/24 (§§62-65), Curtea Supremă de Justiție a statuat că ***rezultatele măsurilor speciale de investigații efectuate într-o cauză penală pot fi utilizate într-o cauză penală disjunsă ulterior din dosarul în care acestea au fost autorizate, fără a fi necesară o autorizare suplimentară din partea judecătorului de instrucție.***

Curtea Supremă de Justiție a reținut că o asemenea utilizare nu afectează legalitatea probei, întrucât măsurile speciale de investigații au fost deja supuse controlului judecătorului de instrucție la momentul dispunerii lor, iar ulterior rezultatele acestora sunt supuse examinării contradictorii de către instanța de judecată, care urmează să le aprecieze prin prisma întregului material probator administrat.

Aplicând acest raționament la prezenta cauză, Colegiul penal constată că interceptările și înregistrările efectuate în cauza penală nr.***** au fost autorizate anterior de judecătorul de instrucție, au fost realizate în perioada în care cauza penală respectivă era în curs de investigare, iar ulterior, după disjungerea cauzei în privința inculpatului PRUTEAN Constantin *****, rezultatele acestor măsuri au fost administrate în noua cauză penală, fiind supuse examinării judiciare.

În aceste condiții, nu poate fi susținut că organele de urmărire penală ar fi efectuat o nouă ingerință în viața privată a persoanei ori că ar fi utilizat date obținute în lipsa controlului judiciar.

Dimpotrivă, ingerința în drepturile garantate de art.8 CEDO a fost autorizată inițial de judecătorul de instrucție, iar folosirea ulterioară a rezultatelor deja obținute reprezintă o modalitate de valorificare procesuală a unei probe existente, nu efectuarea unei noi măsuri speciale de investigații.

O interpretare contrară, asemenea celei reținute de instanța de fond, ar conduce la o consecință disproporționată și incompatibilă cu scopul procedurii penale, întrucât ar permite excluderea unor probe obținute legal doar ca urmare a unei operațiuni procesuale de disjungere, care nu afectează legalitatea actelor procedurale efectuate anterior și nici caracterul probator al mijloacelor de probă administrate legal. Or, disjungerea unei cauze penale reprezintă un instrument procedural destinat eficientizării urmăririi penale și soluționării distincte a unor fapte sau persoane, iar nu o modalitate de anulare retroactivă a actelor procesuale efectuate legal anterior.

În aceeași ordine de idei, Colegiul penal reține că prevederile art.132/5 alin.(9) Cod de procedură penală trebuie interpretate în sensul protejării legalității utilizării datelor obținute prin măsuri speciale de investigații, nu ca o regulă formală care să impună repetarea autorizării judiciare ori de câte ori o cauză penală este disjunsă procedural. În caz contrar, s-ar ajunge la situația absurdă în care aceleași date, obținute legal, autorizate de judecătorul de instrucție și verificate în procedură contradictorie, ar deveni inutilizabile exclusiv ca urmare a unei operațiuni procesuale interne a organului de urmărire penală – disjungerea cauzei – fără ca vreun drept fundamental al inculpatului să fi fost afectat.

Prin urmare, Colegiul penal constată că instanța de fond a aplicat o sancțiune procesuală excesivă, fără existența unui temei legal suficient, transformând disjungerea cauzei penale într-un impediment pentru valorificarea unor probe obținute legal. O asemenea abordare contravine atât principiilor privind admisibilitatea probelor consacrate de art.94 Cod de procedură penală, cât și jurisprudenței Curții Supreme de Justiție, care recunoaște posibilitatea utilizării rezultatelor măsurilor speciale de investigații într-o cauză penală disjunsă ulterior din cauza în care acestea au fost autorizate.

15. Colegiul penal nu poate reține ca fiind întemeiată concluzia instanței de fond privind excluderea din materialul probator a proceselor-verbale de consemnare a rezultatelor măsurilor speciale de investigații, pe motiv că acestea ar fi fost întocmite de ofițeri de investigații a căror includere în componența grupului de urmărire penală constituit în cauza penală nr. *** a fost formalizată prin ordonanță ulterior întocmirii acestor procese-verbale.**

Instanța de fond a apreciat că procesele-verbale de consemnare a rezultatelor măsurilor speciale de investigații sunt inadmisibile, reținând că ofițerii de investigații care au întocmit aceste acte ar fi dobândit competențe procesuale în cauza penală nr.***** doar ulterior emiterii ordonanței de formare a grupului de urmărire penală din 20.12.2021.

În consecință, instanța de fond a considerat că actele întocmite anterior acestei date ar fi fost realizate de persoane lipsite de competență procesuală, aplicând prevederile art.94 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală și dispunând excluderea acestora din materialul probator.

Colegiul penal apreciază că această concluzie rezultă dintr-o interpretare excesiv formalistă a normelor procesual-penale referitoare la organizarea activității organului de urmărire penală, fiind confundată existența unei eventuale neregularități de ordin organizatoric cu existența unei încălcări esențiale care ar atrage sancțiunea inadmisibilității probei.

Or, pentru excluderea unei probe nu este suficientă constatarea unei deficiențe formale în activitatea organului de urmărire penală, ci este necesar a fi stabilit că această deficiență constituie o încălcare esențială a dispozițiilor Codului de procedură penală și că a afectat în mod real legalitatea administrării probei ori autenticitatea informației obținute.

Potrivit art.94 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, *sunt inadmisibile și se exclud din dosar datele obținute cu încălcări esențiale de către organul de urmărire penală a dispozițiilor Codului de procedură penală.* Totodată, conform art.94 alin.(2) Cod de procedură penală, *constituie încălcare esențială a dispozițiilor Codului de procedură penală acea încălcare care a influențat sau a putut influența autenticitatea informației obținute, a documentului sau a obiectului.*

Rezultă că sancțiunea inadmisibilității nu este atașată oricărei abateri de la regulile procedurale, ci exclusiv încălcărilor esențiale care au influențat ori puteau influența autenticitatea informației obținute sau exercitarea drepturilor procesuale ale participanților. În lipsa unei asemenea consecințe, neregularitatea procedurală nu poate justifica excluderea probei din materialul probator.

Prin urmare, simpla constatare a faptului că o anumită persoană nu figura formal, la un anumit moment, în ordonanța de constituire sau completare a grupului de urmărire penală nu poate conduce automat la concluzia că rezultatele măsurilor speciale de investigații sunt lipsite de valoare juridică.

În prezenta cauză, instanța de fond nu a stabilit că procesele-verbale de consemnare a rezultatelor măsurilor speciale de investigații ar conține informații neveridice, denaturate sau alterate. De asemenea, nu a fost constatată existența vreunei intervenții neautorizate asupra suporturilor tehnice, a înregistrărilor efectuate sau a materialelor rezultate în urma măsurilor speciale de investigații.

Mai mult, instanța de fond nu a constatat că măsurile speciale de investigații au fost efectuate în lipsa autorizării judecătorului de instrucție, că acestea au fost dispuse cu încălcarea condițiilor legale sau că apărarea ar fi fost lipsită de posibilitatea efectivă de a contesta legalitatea și valoarea probatorie a acestora.

Dimpotrivă, materialele cauzei demonstrează că măsurile speciale de investigații au fost autorizate de judecătorul de instrucție, efectuate în cadrul aceleiași cauze penale, sub controlul procurorului, consemnate în procese-verbale și ulterior supuse cercetării nemijlocite și contradictorii în instanță.

În acest context, Colegiul penal reține că trebuie făcută distincția între legalitatea obținerii unei probe și modul de organizare internă a activității organului de urmărire penală.

Or, constituirea și completarea grupului de urmărire penală reprezintă acte cu caracter organizatoric, destinate stabilirii persoanelor responsabile de efectuarea urmăririi penale și coordonării activității acestora, însă nu constituie acte de autorizare a măsurilor speciale de investigații și nici acte prin care se conferă valabilitate retroactivă probelor deja administrate legal.

În acest sens s-a expus și Curtea Supremă de Justiție, care a statuat că *ordonanțele privind constituirea sau completarea grupului de urmărire penală au un caracter organizatoric și nu sunt destinate autorizării sau validării probelor administrate anterior. Faptul că o persoană a fost inclusă ulterior în grupul de urmărire penală nu afectează, prin sine, legalitatea actelor efectuate anterior, în condițiile în care acestea au fost realizate în cadrul aceleiași investigații, sub controlul procurorului și cu respectarea cerințelor legale* (Încheierea CSJ nr.1ra-885/24, §§44-45).

Totodată, Curtea Supremă de Justiție a reținut că prevederile art.132/9 alin.(7) Cod de procedură penală stabilesc obligația de consemnare a rezultatelor măsurii speciale de investigații printr-un proces-verbal semnat de persoana care a efectuat măsura, însă această normă nu instituie obligația ca persoana respectivă să fie inclusă anterior într-o ordonanță de constituire a grupului de urmărire penală.

Colegiul penal reține, de asemenea, că argumentele privind preținsele neregularități referitoare la întocmirea actelor procesuale și la componența grupului de urmărire penală au fost invocate de apărare abia ulterior finalizării urmăririi penale și în fața instanței de judecată, deși asemenea obiecții vizau preținse încălcări procedurale care, prin natura lor, intră sub incidența dispozițiilor art.251 alin.(4) Cod de procedură penală.

Or, potrivit normei menționate, ***nulitățile relative trebuie invocate imediat după producerea preținsei încălcări sau, cel târziu, până la terminarea urmăririi penale***, întrucât scopul acestei reglementări este de a permite organului de urmărire penală înlăturarea eventualelor neajunsuri procedurale și refacerea actelor afectate, în măsura în care acest lucru este posibil.

În cauza de față, la momentul prezentării materialelor urmăririi penale, inculpatul nu a formulat obiecții cu privire la pretinsa inadmisibilitate a proceselor-verbale de consemnare a rezultatelor măsurilor speciale de investigații și nici nu a invocat existența unor vicii privind competența persoanelor care le-au întocmit (f.d. 36-37 Vol. VI). Invocarea acestor argumente exclusiv în fața instanței de judecată lipsește organul de urmărire penală de

posibilitatea de a remedia eventualele neregularități procedurale și este contrară mecanismului instituit de art.251 alin.(4) Cod de procedură penală.

În aceste condiții, invocarea pentru prima dată a acestor pretense neregularități în faza judecării cauzei nu mai poate produce efectul excluderii probelor, întrucât partea a decăzut din dreptul de a invoca nulitatea relativă, iar organul de urmărire penală a fost lipsit de posibilitatea de a remedia eventualele deficiențe procedurale.

Aceeași concluzie a fost reținută și de Curtea Supremă de Justiție în *Încheierea nr. 1ra-885/24*, care a statuat că argumentele privind pretense abateri la întocmirea actelor procedurale, susceptibile de a atrage nulitatea relativă, trebuie invocate până la terminarea urmăririi penale, iar neinvocarea acestora în termenul prevăzut de lege atrage imposibilitatea valorificării lor într-o etapă procesuală ulterioară. Curtea a subliniat că această reglementare urmărește să ofere organului de urmărire penală posibilitatea de a înlătura eventualele neajunsuri și de a reface actele procedurale atunci când acest lucru este posibil (*Încheierea nr. 1ra-885/24*, §33).

Curtea a mai menționat că executarea tehnică a măsurilor speciale de investigații este realizată de subdiviziuni specializate, iar ofițerii de investigații acționează în cadrul competențelor legale, sub controlul procurorului, cu condiția verificării ulterioare a autenticității și corespunderii rezultatelor obținute (*Încheierea CSJ nr.1ra-885/24*, §§46-49).

Prin urmare, împrejurarea că persoanele care au întocmit procesele-verbale de consemnare a rezultatelor măsurilor speciale de investigații au fost incluse formal în grupul de urmărire penală la o etapă ulterioară nu poate constitui, în sine, un temei pentru excluderea acestor probe, atât timp cât nu s-a demonstrat existența unei încălcări esențiale care să afecteze autenticitatea informațiilor obținute.

O interpretare contrară ar conduce la transformarea oricărei neregularități de ordin formal privind organizarea activității organului de urmărire penală într-un motiv automat de excludere a probelor, chiar și în situația în care acestea au fost obținute în baza autorizărilor legale, verificate de procuror și supuse controlului instanței de judecată.

Această abordare este compatibilă și cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, care nu consacră regula potrivit căreia orice încălcare procedurală atrage automat excluderea unei probe, ci analizează dacă procedura penală, privită în ansamblu, a rămas echitabilă și dacă părților le-au fost garantate mijloace suficiente pentru contestarea probelor administrate. În cauza *Dumitru Popescu împotriva României (nr.2)*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a examinat legalitatea utilizării interceptărilor prin prisma existenței unui cadru legal adecvat, a autorizării judiciare și a garanțiilor împotriva arbitrariului, fără a institui o regulă potrivit căreia orice deficiență formală privind consemnarea sau utilizarea rezultatelor unei măsuri autorizate ar conduce automat la excluderea acesteia.

Prin urmare, Colegiul penal constată că instanța de fond a aplicat sancțiunea inadmisibilității fără a demonstra existența unei încălcări esențiale în sensul art.94 Cod de procedură penală și fără a stabili că pretinsa neregularitate privind componența grupului de urmărire penală a influențat sau putea influența autenticitatea informațiilor rezultate din măsurile speciale de investigații.

În consecință, Colegiul penal constată că instanța de fond a aplicat în mod eronat sancțiunea inadmisibilității unor mijloace de probă legal obținute, fără a demonstra existența unei încălcări esențiale în sensul art.94 Cod de procedură penală și fără a stabili existența unei legături de cauzalitate între pretinsa neregularitate organizatorică și autenticitatea informațiilor rezultate din măsurile speciale de investigații. Or, simpla formalizare ulterioară a componenței grupului de urmărire penală nu afectează legalitatea măsurilor speciale de investigații autorizate de judecătorul de instrucție și efectuate sub controlul procurorului și nu poate constitui, prin ea însăși, temei pentru excluderea probelor.

În lipsa unei asemenea demonstrații, sancțiunea excluderii probelor apare ca fiind rezultatul unei interpretări formaliste a normelor procesual-penale și contravine principiului proporționalității dintre natura neregularității constatate și consecința procesuală aplicată.

16. Colegiul penal nu poate reține ca fiind întemeiate concluziile instanței de fond potrivit căroră inculpatul PRUTEAN Constantin ** ar fi dobândit calitatea procesuală de bănuیت începând cu data efectuării percheziției autorizate la domiciliul și automobilul acestuia, respectiv din 20.12.2021, iar nu din data emiterii ordonanței de recunoaștere în calitate de bănuیت din 30.12.2021.***

În acest sens, Colegiul remarcă că, în cauza diferită justiției urmează a se ține cont de raționamentele Curții Constituționale, expuse în Decizia de inadmisibilitate a sesizării nr. 20G-2018 privind excepția de neconstituționalitate a articolului 63 alin.(1) punctele 1)-3) și alin.(2) pct.3) Cod de procedură penală, prin care problema de drept abordată în conținutul sentinței contestate a fost soluționată, fiind instituită o practică unitară prin care legiuitorul în mod imperios arată care sunt modalitățile de recunoaștere a persoanei în calitate de bănuیت reglementate de articolul 63 alin.(1) Cod de procedură penală și se referă la conceptul de „acuzăție în materie penală” în sensul Convenției, și anume la „notificarea oficială, din partea autorității competente privind suspiciunea referitoare la comiterea unei fapte penale”.

Astfel, potrivit art.63 alin.(1) Cod de procedură penală, *bănuitul este persoana fizică față de care există anumite probe că a săvârșit o infracțiune până la punerea ei sub învinuire.*

În acest sens, faptul că nu este posibilă dobândirea calității oficiale de bănuیت imediat ce organele de urmărire penală au fost sesizate cu privire la săvârșirea unei fapte penale de către una sau mai multe persoane reprezintă o garanție justificată de necesitatea protejării drepturilor persoanelor împotriva căroră a fost formulată o astfel de sesizare, pentru ca acestea să nu fie supuse unor acuzații penale fără o minimă verificare a susținerilor, din care să rezulte atât existența faptei și inexistența vre-unui caz care împiedică acordarea calității de bănuیت și învinuit persoanei, cât și bănuiala rezonabilă că a săvârșit o faptă prevăzută de legea penală.

Colegiul penal notează că, conform art.63 Cod de procedură penală, *persoana poate fi recunoscută în calitate de bănuیت prin unul din următoarele acte procedurale, după caz: 1)procesul-verbal de reținere; 2)ordonanța sau încheierea de aplicare a unei măsuri preventive neprivative de libertate; 3)ordonanța de recunoaștere a persoanei în calitate de bănuیت.*

Totodată, Colegiul conchide că, în sensul normei constituționale, recunoașterea calității de bănuیت se aplică în interesul persoanei, pentru apărarea sa, persoana dobândind astfel drepturi suplimentare reglementate prin art.64 Cod de procedură penală, unul dintre care este *„să știe de ce este bănuیت și, în legătură cu aceasta, imediat după reținere sau după ce i s-a adus la cunoștință hotărârea despre aplicarea măsurii preventive sau recunoașterea în calitate de bănuیت, să fie informat în prezenta apărătorului, în limba pe care o înțelege, despre conținutul bănuiei și despre încadrarea juridică a faptelor infracționale de săvârșirea cărora este suspectat”*.

Subsecvent, conform prevederilor art.274 alin.(1) Cod de procedură penală *„organul de urmărire penală sau procurorul sesizat în modul prevăzut în art.262 și 273 dispune în termen de 45 de zile, prin ordonanță, începerea urmăririi penale în cazul în care, din cuprinsul actului de sesizare sau al actelor de constatare, rezultă o bănuială rezonabilă că a fost săvârșită o infracțiune”*.

Astfel, din cuprinsul normei citate, rezultă că pornirea urmăririi penale reprezintă momentul incipient al acestei etape a procesului, care are la bază doar o bănuială rezonabilă de comitere a unei infracțiuni și implică efectuarea ulterioară acțiuni de urmărire penală, în vederea stabilirii circumstanțelor cauzei, a confirmării sau a infirmării bănuiei despre săvârșirea infracțiunii și a identificării persoanelor vinovate de comiterea faptei incriminate de legea penală.

La acest capitol, instanță de recurs menționează că, potrivit prevederilor art.279 alin.(1) Cod de procedură penală *„[...] măsurile procesuale de constrângere sunt pasibile de realizare doar după pornirea urmăririi penale, dacă legea nu prevede altfel. În această ordine de idei, Colegiul penal consideră necesar de a reitera într-un mod sintetic dar foarte esențial că, potrivit prevederilor Codului de procedură penală, se face o distincție între etapa pornirii procesului penal și etapa pornirii urmăririi penale, ambele având particularități proprii*.

Astfel, pentru a face lumină în speța dedusă judecății este de subliniat că reieșind din art.1 alin.(1) Cod de procedură penală, prevede că - procesul penal se consideră început din momentul sesizării sau autosesizării organului competent despre pregătirea sau săvârșirea unei infracțiuni. De asemenea, conform art.274 alin.(1) Cod de procedură penală, rezultă că organul de urmărire penală sau procurorul sesizat în modul prevăzut în art.262 și art.273 Cod de procedură penală dispune în termen de 45 de zile, prin ordonanță, începerea urmăririi penale în cazul în care, din cuprinsul actului de sesizare sau al actelor de constatare, rezultă o bănuială rezonabilă că a fost săvârșită o infracțiune și nu există vreuna din circumstanțele care exclud urmărirea penală, informând despre aceasta persoana care a înaintat sesizarea sau organul respectiv.

În acest sens, se observă că, toate acțiunile procesuale care se desfășoară la etapa premergătoare urmăririi penale au un caracter concentrat asupra scopului de a stabili și confirma existența bănuiei rezonabile cu privire la săvârșirea unei infracțiuni și este circumscrisă termenului de 45 de zile de la momentul sesizării sau autosesizării organului de urmărire penală sau a procurorului. Astfel, pornind de la natura scopului acțiunilor la etapa premergătoare urmăririi penale, acestea se rezumă la constatarea faptei infracționale (*in rem*), însă nu și la formularea unei învinuiri în privința persoanei (*in personam*).

Potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, ordonanța de pornire a urmăririi penale este unul dintre actele prin care persoanei îi este înaintată „acuzăția penală”.

Astfel, Colegiul penal remarcă că, conceptul de „acuzăție în materie penală” poate fi definit drept „notificarea oficială, din partea autorității competente, privind suspiciunea referitoare la comiterea unei fapte penale”, definiție care depinde, de asemenea, de existența sau absența unor repercusiuni importante asupra situației persoanei (*Hotărârea din 27 februarie 1980, pronunțată în Cauza Deweer împotriva Belgiei și Hotărârea din 15 iulie 1982, pronunțată în Cauza Eckle împotriva Germaniei*).

Sub acest aspect, Curtea reține că jurisprudența Curții Europene este constantă în privința faptului că *percheziția poate constitui o „acuzăție în materie penală” în sensul articolului 6 § 1 din Convenție, în cazul în care percheziția a produs „repercusiuni importante asupra situației (persoanei)”*.

Astfel, în cauza *Novikas vs. Lituania*, Curtea Europeană a menționat că percheziția în sine afectează în mod substanțial situația persoanei chiar dacă ca urmare a acesteia autoritățile nu identifică nimic relevant pentru investigarea cauzei (*hotărârea din 20 aprilie 2010, § 23*).

Curtea menționează că situația este distinctă când percheziția are loc în legătură cu investigarea unei infracțiuni unde este vizată o altă persoană și care are ca scop ridicarea de obiecte și documente relevante cauzei. În acest caz, persoanei nu-i va fi recunoscută calitatea de bănuît, pentru că acțiunea procedurală nu se efectuează în raport cu aceasta, circumstanțe care rezultă din jurisprudența CtEDO în cauzele *Lehtinen v. Finlanda* (nr. 2), 8 iunie 2006, § 30; *Havas v. Ungaria*, hotărâre din 13 noiembrie 2014, § 21).

La fel, în cauza *Zosymov v. Ucraina* (hotărârea din 7 iulie 2016, § 84), Curtea Europeană a constatat că, deși reclamantul era menționat în mandatul de efectuare a percheziției ca „suspect”, având în vedere că acestuia nu i-au fost înaintate acuzații formale în timpul anchetei, autoritățile au refuzat să îi atribuie calitatea de „suspect” pentru că nu existau suficiente probe pentru a-l bănui de săvârșirea unei infracțiuni și că nu au fost întreprinse alte acțiuni de urmărire penală în privința acestuia, percheziția efectuată la apartamentul reclamantului nu a afectat situația personală a acestuia de o manieră comparabilă cu cea a unui suspect din cadrul unei proceduri penale.

Reieșind din cele sus menționate, Curtea relevă, că aprecierea existenței sau a absenței unor repercusiuni importante pentru situația (persoanei) reprezintă factorul determinant, procesul de calificare a percheziției atât sub aspectul unei „acuzății în materie penală”, în sensul art.6§1 din Convenție, cât și sub aspectul dispozițiilor art.63 alin.(1/1) Cod de procedură penală.

Prin urmare, Colegiul penal constată că, deschiderea anchetei preliminare sau pornirea urmăririi penale poate fi considerată drept moment care marchează dobândirea calității de suspect doar în cazul în care în privința situației persoanei au existat anumite repercusiuni, materializate prin încălcarea drepturilor persoanei acuzate. Actele procedurale cum ar fi pornirea urmăririi penale, recunoașterea persoanei în calitate de bănuît, punerea persoanei sub învinuire sunt niște procedee legate de desfășurarea normală a urmăririi penale și, prin sine însăși, nu afectează drepturi sau libertăți constituționale. Acestea sunt niște măsuri

procesuale prevăzute de lege, necesare într-o societate democratică, au un scop legitim de a asigura măsuri eficiente de luptă cu criminalitatea și acest scop este proporțional anumitor restricții care pot avea loc în cadrul desfășurării acțiunilor menționate.

Instanța de fond a pornit de la premisa că simplul fapt al efectuării unei percheziții la domiciliul unei persoane constituie, prin sine însuși, o acțiune procedurală care generează repercusiuni importante asupra situației acesteia și determină dobândirea calității de bănuít în sensul art.63 alin.(1/1) Cod de procedură penală, or aceasta reprezintă o confuzie între efectuarea unor acțiuni procesuale în cadrul urmăririi penale *in rem* și dobândirea automată a calității procesuale de bănuít. Or, potrivit cadrului normativ al Codului de procedură penală, precum și jurisprudenței constante în materie, nu orice acțiune de investigație sau măsură specială (inclusiv percheziția sau ridicarea de obiecte) generează în mod automat „acuzatia în materie penală” și nici obligația imediată de recunoaștere formală a persoanei în calitate de bănuít. Elementul determinant rămâne existența unei bănuieli rezonabile individualizate și a unor repercusiuni juridice directe și substanțiale asupra situației persoanei, care să transforme procedura dintr-o investigație asupra faptei într-o acuzație îndreptată împotriva unei persoane determinate.

O asemenea interpretare nu poate fi reținută, întrucât aceasta presupune o aplicare automată și abstractă a criteriului privind „repercusiunile importante pentru situația persoanei”, fără analiza circumstanțelor concrete ale cauzei și fără examinarea scopului și contextului procesual în care a fost efectuată acțiunea de urmărire penală. Or, atât prevederile art.63 alin.(1/1) Cod de procedură penală, cât și jurisprudența Curții Constituționale impun o examinare individualizată a fiecărei situații, stabilirea calității de bănuít anterior recunoașterii formale fiind condiționată nu doar de existența unei acțiuni procedurale, ci și de faptul că aceasta a produs repercusiuni importante asupra situației juridice a persoanei.

În acest sens, prin Decizia Curții Constituționale nr.25 din 29.03.2018 s-a statuat că aprecierea existenței sau absenței unor „*repercusiuni importante pentru situația persoanei*” reprezintă factorul determinant pentru calificarea unei acțiuni procedurale drept moment de dobândire a calității de bănuít. Totodată, Curtea Constituțională a subliniat că această apreciere urmează a fi efectuată de organele de urmărire penală și instanțele de judecată în funcție de particularitățile concrete ale fiecărei cauze.

Prin urmare, nu orice acțiune procedurală efectuată în privința unei persoane atrage automat aplicarea art.63 alin.(1/1) Cod de procedură penală, ci doar acele acțiuni care, prin natura lor și prin circumstanțele în care sunt realizate, echivalează cu formularea unei acuzații penale implicite și afectează în mod semnificativ poziția procesuală a persoanei.

În cauza dedusă judecării, percheziția efectuată la domiciliul și automobilul lui PRUTEAN Constantin ***** a fost dispusă în cadrul unei cauze penale ce viza stabilirea circumstanțelor unei activități infracționale investigate în privința altor persoane având ca scop identificarea și ridicarea de mijloace materiale și înscrisuri relevante cauzei, iar la momentul efectuării acesteia persoana respectivă nu avea calitatea procesuală de bănuít și nu fusese individualizată formal ca subiect al acuzației penale. Simplul fapt al efectuării percheziției asupra unui spațiu sau bun aflat în posesia unei persoane nu este suficient, prin

sine, pentru a echivala cu formularea unei acuzații penale împotriva acesteia, în sensul art.6 CEDO sau al art.63 Cod de procedură penală.

Acțiunea procesuală efectuată a avut drept scop identificarea și ridicarea unor obiecte și documente relevante pentru stabilirea circumstanțelor cauzei penale, iar nu formularea unei acuzații împotriva lui PRUTEAN Constantin ***** sau exercitarea unor acte de urmărire penală orientate exclusiv împotriva acestuia în calitate de presupus autor al infracțiunii.

În aceste condiții, simplul fapt că percheziția a fost autorizată și efectuată la domiciliul persoanei nu poate conduce automat la concluzia că aceasta a dobândit calitatea de bănuț, întrucât o asemenea interpretare ar lipsi de conținut aprecierea concretă impusă de art.63 alin.(1/1) Cod de procedură penală.

Mai mult, în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, inclusiv în cauza *Deweer împotriva Belgiei*, noțiunea de „*acuzație în materie penală*” este una autonomă și presupune existența unui act oficial sau implicit emanat de la autoritățile statului prin care persoanei îi este adus un reproș privind săvârșirea unei infracțiuni și care produce efecte importante asupra situației sale.

Aplicând acest standard la prezenta cauză, Colegiul penal constată că efectuarea percheziției din 20.12.2021 nu a echivalat, prin ea însăși, cu formularea unei acuzații penale împotriva lui PRUTEAN Constantin *****, întrucât la acel moment organul de urmărire penală nu efectuase o apreciere procesuală definitivă privind implicarea acestuia în săvârșirea infracțiunii și nu îi atribuisese statutul de persoană față de care exista o bănuială rezonabilă.

De altfel, faptul că organul de urmărire penală a emis ulterior, la 30.12.2021, ordonanța de recunoaștere a lui PRUTEAN Constantin ***** în calitate de bănuț demonstrează că anume la acel moment a fost realizată evaluarea procesuală necesară privind existența unei bănuiele rezonabile și necesitatea acordării garanțiilor specifice acestei calități procesuale.

Or, organul de urmărire penală nu poate fi lipsit de posibilitatea legală de a aprecia momentul la care, în funcție de rezultatele acțiunilor procesuale efectuate, o persoană dobândește statutul de bănuț, cu condiția respectării criteriilor prevăzute de art.63 Cod de procedură penală.

A admite contrariul ar însemna că orice persoană supusă unei acțiuni procesuale de investigare ar dobândi automat calitatea de bănuț, indiferent de scopul acesteia, de datele existente la acel moment și de poziția procesuală reală a persoanei în cadrul cauzei penale.

Prin urmare, Colegiul penal consideră că instanța de fond a interpretat extensiv prevederile art.63 alin.(1/1) Cod de procedură penală, substituind criteriul legal al existenței unor repercusiuni importante asupra situației persoanei cu simpla efectuare a unei acțiuni procesuale, ceea ce nu corespunde standardelor stabilite de Curtea Constituțională și Curtea Europeană a Drepturilor Omului.

În consecință, termenul prevăzut de art.63 alin.(2) pct.3) Cod de procedură penală urmează a fi calculat de la data emiterii ordonanței de recunoaștere în calitate de bănuț din 30.12.2021, iar nu de la data efectuării percheziției din 20.12.2021.

17. *Având în vedere că Colegiul penal a elucidat aspectele ce țin de momentul dobândirii calității procesuale de bănuț de către inculpatul PRUTEAN Constantin *****, precum și chestiunile referitoare la legalitatea și admisibilitatea mijloacelor de probă pe care instanța de fond, în mod eronat, le-a exclus din materialul probator, urmează ca instanța de apel să procedeze în continuare la examinarea circumstanțelor cauzei sub aspectul existenței elementelor constitutive ale infracțiunii incriminate.*

În acest context, Colegiul penal va analiza în continuare fapta imputată inculpatului prin prisma ansamblului probator administrat și cercetat în cadrul procedurii judiciare, urmând să verifice existența elementelor obiective și subiective ale componenței de infracțiune, raportul dintre circumstanțele de fapt stabilite și norma de incriminare, precum și forța probantă a mijloacelor de probă administrate în cauză.

Analiza urmează a fi efectuată prin aprecierea coroborată a tuturor probelor admisibile, pertinente și concludente, în conformitate cu principiile prevăzute de Codul de procedură penală, fără a exclude în mod artificial mijloace de probă care au fost obținute legal și care urmează a fi apreciate în ansamblul materialului probator.

18. *Cu referire la învinuirea formulată în privința inculpatului PRUTEAN Constantin ***, privind comiterea infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(1/1) Cod penal (episodul din 23.09.2021 – 29.09.2021), Colegiul penal reține următoarele:***

*Fiind apreciate în ansamblu probele administrate în cursul urmăririi penale, cercetate în ședința instanței de fond și verificate în cadrul judecării apelului, Colegiul penal constată că acestea sunt pertinente, concludente, utile și veridice, se coroborează reciproc și demonstrează, dincolo de orice dubiu rezonabil, că inculpatul PRUTEAN Constantin *****, i-a transmis lui VOLCOV Vadim mijloace bănești pentru ca acesta, susținând că are influență asupra unor persoane publice din cadrul Departamentului Cadastru al Agenției Servicii Publice, să determine obținerea extrasului și a certificatului privind valoarea bunului imobil aferent imobilului situat în mun. Chișinău, *****, cu încălcarea procedurilor legale de prestare a serviciilor cadastrale.*

În susținerea acestei concluzii, Colegiul penal reține, în primul rând, declarațiile martorului Denis PÎSLARI, apreciate atât prin prisma depozițiilor date în instanța de fond și reiterate în apel, cât și prin prisma declarațiilor date în faza urmăririi penale.

Astfel, martorul Denis PÎSLARI a confirmat că era cumpărătorul imobilului și că, la solicitarea proprietarei SULA Lidia, s-a ocupat de acumularea actelor necesare perfectării tranzacției, inclusiv de comandarea extraselor cadastrale. Acesta a declarat că a achitat personal serviciile prin sistemul MPay și că ulterior a mers împreună cu proprietara la Agenția Servicii Publice pentru ridicarea actelor.

Totodată, în declarațiile date în cursul urmăririi penale, martorul a precizat că nu își amintește exact modalitatea în care au fost obținute actele, menționând că este posibil să fi apelat la ajutorul unei persoane ori să fi depus cererea online, fără însă a putea indica în concret persoana implicată. De asemenea, acesta a declarat că nu îl cunoaște pe VOLCOV Vadim și nu cunoaște angajați ai Departamentului cadastral al ASP.

Colegiul penal apreciază că aceste declarații nu infirmă învinuirea, ci dimpotrivă, confirmă faptul că beneficiarul tranzacției nu a avut contact direct cu persoanele din cadrul

ASP și nici nu cunoaște modalitatea efectivă prin care au fost obținute documentele cadastrale, împrejurare ce se coroborează cu celelalte mijloace de probă administrate.

În același sens sunt și declarațiile martorei SULA Lidia. Aceasta a confirmat că *era proprietara imobilului situat pe str. ***** și că l-a rugat pe cumpărătorul Denis PÎSLARI să se ocupe de acumularea actelor necesare tranzacției, întrucât activa în perioada respectivă în sistemul medical și nu dispunea de timpul necesar.*

Totodată, martora a declarat constant că *nu a depus personal cereri pentru obținerea extraselor cadastrale, nu a întocmit procuri și nu a împuternicit oficial vreo persoană să o reprezinte în raport cu Agenția Servicii Publice.*

Deși ulterior și-a amintit că *s-a prezentat la Centrul multifuncțional al ASP pentru ridicarea unor acte*, aceasta a precizat că *deplasarea a avut loc la solicitarea cumpărătorului și nu a putut indica ce documente au fost ridicate*, menținând că *nu cunoaște modalitatea în care au fost comandate actele necesare tranzacției.*

Colegiul penal apreciază că aceste declarații sunt concordante cu cele ale martorului Denis PÎSLARI și confirmă că procedurile aferente obținerii documentelor cadastrale **nu au fost realizate personal de proprietar, neexistând împuterniciri legale** acordate unor terțe persoane.

Subsecvent, Colegiul penal reține că aceste declarații se coroborează cu procesele-verbale de ridicare și examinare a cererilor provenite de la Departamentul cadastral al ASP, prin care au fost examinate documentele aferente solicitării serviciilor cadastrale pentru imobilul respectiv, fiind confirmată existența cererilor și serviciilor solicitate în perioada relevantă.

Totodată, Colegiul penal observă existența unor diferențe semnificative între declarațiile oferite de martorul Denis PÎSLARI în faza urmăririi penale și cele formulate ulterior în fața instanței de judecată.

Astfel, în declarațiile din 14.09.2022, martorul a comunicat că *nu își amintește în ce mod au fost obținute actele cadastrale necesare tranzacției, precizând că este posibil să fi apelat la ajutorul unei persoane sau să fi depus personal cererea online, fără a putea indica în concret modalitatea de obținere a acestora ori persoanele implicate.* În schimb, fiind audiat în ședința de judecată, acesta a relatat în detaliu că *ar fi comandat personal serviciile prin sistemul MPay, că a depus cererea online și că ulterior s-a prezentat împreună cu proprietara la Agenția Servicii Publice pentru ridicarea actelor.*

Colegiul penal apreciază că aceste declarații succesive nu sunt pe deplin concordante și urmează a fi analizate prin raportare la întregul ansamblu probator administrat în cauză. Or, versiunea prezentată ulterior de martor, potrivit căreia procedura de solicitare și obținere a documentelor cadastrale ar fi fost realizată exclusiv de acesta, este infirmată de probele obiective administrate în dosar.

Un rol determinant în confirmarea învinuirii îl au însă procesele-verbale de consemnare a rezultatelor măsurilor speciale de investigații.

Astfel, din interceptările comunicațiilor purtate între VOLCOV Vadim și inculpatul PRUTEAN Constantin ***** rezultă că, în perioada relevantă, inculpatul i-a solicitat lui VOLCOV Vadim obținerea extrasului din Registrul bunurilor imobile și a certificatului

privind valoarea bunului pentru imobilul situat pe *****precum și urgentarea executării acestor servicii.

Totodată, din convorbirile interceptate dintre VOLCOV Vadim și angajata ASP rezultă coordonarea modalității de eliberare a actelor către inculpat, fără prezentarea beneficiarului serviciului cadastral.

În același timp, înregistrările audio-video efectuate în biroul utilizat de VOLCOV Vadim surprind discuțiile purtate la 14.09.2021, în cadrul cărora acesta *îi indică lui PRUTEAN Constantin ***** modalitatea concretă de ridicare a actelor, persoana de la care urmau a fi preluate și necesitatea prezentării actului de identitate pentru eliberarea acestora.*

Colegiul penal apreciază că aceste convorbiri au o valoare probatorie ridicată întrucât redau nemijlocit conduita participanților și confirmă existența unei coordonări concrete între inculpat și VOLCOV Vadim privind obținerea documentelor cadastrale printr-o modalitate diferită de procedura legală obișnuită.

Totodată, examinarea telefonului mobil ridicat de la domiciliul inculpatului relevă existența contactului telefonic al lui VOLCOV Vadim, precum și a unui istoric de conversații prin aplicația Viber, în cadrul cărora ***inculpatul îi solicita obținerea serviciilor cadastrale, indicând adresele imobilelor și sumele de bani aferente fiecărei solicitări.***

Aceste date obiective se coroborează atât cu conținutul interceptărilor autorizate, cât și cu celelalte mijloace de probă administrate în cauză și confirmă caracterul repetitiv al colaborării dintre inculpat și VOLCOV Vadim în vederea obținerii serviciilor cadastrale prin intermediul acestuia.

În raport cu ansamblul acestor probe, Colegiul penal apreciază că susținerile inculpatului privind inexistența faptelor imputate sunt infirmate de totalitatea probelor administrate, care demonstrează existența unei înțelegeri dintre inculpat și VOLCOV Vadim, reținerea sumelor de bani și folosirea influenței pretinse asupra funcționarilor din cadrul ASP în vederea obținerii actelor cadastrale în condiții diferite de procedura legală.

În aceeași ordine de idei, Colegiul penal reține că declarațiile martorului Denis PÎSLARI, potrivit cărora agentul imobiliar PRUTEAN Constantin ***** nu ar fi avut nicio implicare în tranzacția de vânzare-cumpărare a imobilului, nu se coroborează cu ansamblul probelor obiective administrate în cauză.

Or, această versiune este infirmată de rezultatele măsurilor speciale de investigații, consemnate în procesul-verbal de interceptare și înregistrare a comunicărilor din 09.11.2021 și stenogramele aferente, din care rezultă că, în perioada relevantă, inculpatul PRUTEAN Constantin ***** a purtat discuții directe cu VOLCOV Vadim prin intermediul aplicației „Telegram”, *solicitându-i obținerea extrasului din Registrul bunurilor imobile și a certificatului privind valoarea bunului imobil pentru imobilul situat în mun. Chișinău, str. ******, identificat prin același număr cadastral care figurează în actul de învinuire.

Totodată, această împrejurare este confirmată și de procesul-verbal de examinare din 30.12.2021 a telefonului mobil ridicat de la inculpatul PRUTEAN Constantin ***** , prin care s-a constatat existența în agenda telefonică a contactului „VOLCOV Vadim”, precum și a conversațiilor purtate prin aplicația „Viber”, în cadrul cărora *inculpatul solicita*

obținerea serviciilor cadastrale, indicând adresele bunurilor imobile vizate și sumele de bani aferente fiecărei solicitări.

Analizate în coroborare, aceste probe obiective demonstrează existența unor raporturi directe și constante între inculpatul PRUTEAN Constantin ***** și VOLCOV Vadim în legătură cu obținerea documentelor cadastrale aferente imobilului situat pe str. ***** și infirmă susținerile martorului Denis PÎSLARI potrivit cărora inculpatul nu ar fi avut nicio implicare în derularea procedurilor necesare perfectării tranzacției.

Prin urmare, analizate individual și în coroborare, declarațiile martorilor, înscrisurile ridicate de la Agenția Servicii Publice, datele rezultate din examinarea telefoanelor mobile și rezultatele măsurilor speciale de investigații formează un ansamblu probator coerent, concordant și suficient pentru a concluziona că inculpatul PRUTEAN Constantin ***** a transmis lui VOLCOV Vadim mijloace bănești pentru ca acesta să își exercite influența pretinsă asupra unor persoane publice din cadrul Departamentului Cadastru al Agenției Servicii Publice, în vederea obținerii extrasului și certificatului privind valoarea bunului imobil prin derogare de la procedura legală, întrunind astfel elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(1/1) Cod penal.

19. *Cu referire la componența de infracțiune prevăzută de art.326 alin.(1/1) Cod penal, Colegiul penal reține următoarele:*

20. Având în vedere aceste constatări și poziția instanței de judecată referitoare la presupusa lipsă a elementelor constitutive ale infracțiunii, Colegiul consideră necesară o analiză detaliată a componenței infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(1/1) Cod penal, pentru elucidarea tuturor aspectelor invocate.

Astfel, examinând elementele constitutive ale infracțiunii imputate inculpatului prin prisma normei prevăzute de art.326 alin.(1/1) Cod penal, instanța de apel constată că *obiectul juridic special* al acestei infracțiuni îl constituie relațiile sociale referitoare la buna desfășurare a activității de serviciu în sfera publică, a căror protecție este incompatibilă cu existența unei percepții de tip „comercial” asupra influenței exercitate sau pretins a fi exercitată asupra persoanelor publice, persoane cu funcție de demnitate publică ori funcționari publici, în sensul că aceasta ar putea fi cumpărată prin oferirea sau darea de foloase necuvenite unui traficant de influență.

În speță, Colegiul penal reține că inculpatul PRUTEAN Constantin ***** , prin acțiunile sale intenționate, a adus atingere relațiilor sociale ocrotite de norma de incriminare, întrucât, în scopul obținerii cu celeritate a documentelor cadastrale necesare perfectării tranzacției de vânzare-cumpărare a imobilului situat în mun. Chișinău, str. ***** , a apelat la VOLCOV Vadim, persoană care susținea că are influență asupra unor funcționari din cadrul Departamentului Cadastru al Agenției Servicii Publice, remițându-i mijloace bănești pentru a determina îndeplinirea unor acțiuni contrar procedurilor legale de prestare a serviciilor cadastrale. Conduita inculpatului a avut ca finalitate obținerea extrasului din Registrul bunurilor imobile și a certificatului privind valoarea bunului imobil prin intermediul influenței pretinse asupra funcționarilor publici, cu eludarea mecanismului legal de solicitare și eliberare a acestor documente.

În aceste condiții, Colegiul penal constată că obiectul juridic special al infracțiunii a fost lezat, întrucât acțiunile inculpatului au fost de natură să afecteze buna desfășurare a activității autorității publice competente în domeniul înregistrării bunurilor imobile și încrederea publică în exercitarea imparțială și legală a atribuțiilor de serviciu de către funcționarii Agenției Servicii Publice.

Or, din probatoriul administrat rezultă că aceste acte administrative urmau a fi eliberate exclusiv la solicitarea titularilor drepturilor asupra bunului imobil sau a unor persoane împuternicite în mod expres, în condițiile legii, prin procură autentică. În cauză însă, din declarațiile martorilor Denis PÎSLARI și SULA Lidia, coroborate cu înscrisurile ridicate de la Agenția Servicii Publice și cu rezultatele măsurilor speciale de investigații, rezultă că proprietara imobilului nu a întocmit și nu a acordat vreo procură pentru reprezentarea sa în raport cu Agenția Servicii Publice, iar actele necesare tranzacției au fost obținute prin intermediul lui VOLCOV Vadim, la solicitarea inculpatului PRUTEAN Constantin *****.

Mai mult, probele administrate demonstrează că inculpatul nu a urmat procedura legală de solicitare și eliberare a serviciilor cadastrale, ci a apelat la VOLCOV Vadim, persoană care susținea că are influență asupra funcționarilor din cadrul Departamentului Cadastru al Agenției Servicii Publice, remițându-i mijloace bănești pentru urgentarea și facilitarea eliberării extrasului din Registrul bunurilor imobile și a certificatului privind valoarea bunului imobil, prin derogare de la procedura legală aplicabilă.

În aceste condiții, conduita inculpatului este incompatibilă cu mecanismul legal de prestare a serviciilor cadastrale și relevă tocmai utilizarea influenței pretinse asupra unor persoane publice în vederea obținerii unui tratament preferențial, împrejurare care aduce atingere relațiilor sociale ocrotite de dispozițiile art.326 alin.(1/1) Cod penal.

Obiectul material sau imaterial al infracțiunii prevăzute la art.326 alin.(1/1) Cod penal îl constituie remunerația ilicită, materializată în bani, titluri de valoare, servicii, privilegii ori alte bunuri sau avantaje necuvenite, promise, oferite sau transmise traficantului de influență, în legătură directă cu promisiunea ori exercitarea influenței asupra unei persoane publice în vederea determinării acesteia să îndeplinească sau să urgenteze acte ce intră în exercitarea atribuțiilor sale de serviciu.

În speță, acest element material se evidențiază prin mijloacele bănești transmise de inculpatul PRUTEAN Constantin ***** lui VOLCOV Vadim, în cuantum de 1250 lei, destinate obținerii extrasului din Registrul bunurilor imobile și a certificatului privind valoarea bunului imobil aferent imobilului situat în mun. Chișinău, str. *****, număr cadastral ***** proprietar SULA Lidia.

Din probatoriul administrat rezultă că această sumă nu reprezenta o taxă oficială achitată pentru prestarea serviciilor cadastrale, ci o remunerație transmisă lui VOLCOV Vadim în legătură cu influența pretins exercitată de acesta asupra persoanelor publice din cadrul Departamentului Cadastru al Agenției Servicii Publice, în scopul obținerii actelor necesare tranzacției imobiliare într-un termen accelerat și prin eludarea procedurii legale.

Astfel, caracterul necuvenit al mijloacelor bănești rezultă din împrejurarea că inculpatul a remis aceste mijloace unei persoane interpușe, care nu avea competența legală de a soluționa cererea de eliberare a actelor cadastrale, dar care susținea că poate influența

persoanele publice responsabile din cadrul autorității competente. Or, plata efectuată nu a avut drept cauză juridică obținerea unui serviciu prestat în condiții legale, ci valorificarea unei influențe pretinse asupra funcționarilor publici.

În acest sens, conținutul comunicărilor purtate între inculpatul PRUTEAN Constantin ***** și VOLCOV Vadim, examinate prin prisma măsurilor speciale de investigații și a datelor rezultate din examinarea telefonului mobil ridicat de la inculpat, *confirmă existența solicitărilor privind obținerea serviciilor cadastrale și indicarea sumelor de bani aferente acestora*, ceea ce demonstrează legătura directă dintre remiterea mijloacelor bănești și scopul urmărit de inculpat.

Prin urmare, Colegiul penal constată că suma de bani transmisă lui VOLCOV Vadim constituie remunerația ilicită specifică infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(1/1) Cod penal, întrucât aceasta a fost oferită în scopul exercitării influenței pretinse asupra persoanelor publice din cadrul Departamentului Cadastru al Agenției Servicii Publice, indiferent de faptul dacă actul solicitat urma sau nu să fie realizat în final.

Sub acest aspect, Colegiul penal reține că, potrivit lit.d) a art.2 din Convenția Organizației Națiunilor Unite împotriva corupției, adoptată la New York la 31 octombrie 2003, noțiunea de „*bunuri*” include orice bunuri corporale sau incorporale, mobile ori imobile, tangibile sau intangibile, precum și actele juridice sau documentele care atestă drepturi asupra acestora ori proprietatea asupra lor.

Totodată, în sensul dreptului civil intern, conform art.459 alin.(5) Cod civil, *bunurile* care nu sunt raportate la categoria bunurilor imobile sunt considerate bunuri mobile, categorie în care se includ și banii, iar potrivit art.455 Cod civil, *bunurile* reprezintă toate lucrurile susceptibile de apropiere individuală sau colectivă, precum și drepturile patrimoniale, lucrurile fiind obiecte corporale asupra cărora pot exista drepturi și obligații civile.

În consecință, raportat la aceste dispoziții legale și la ansamblul probatoriului administrat, instanța constată că sumele de bani remise în contextul descris întrunesc natura juridică a remunerației ilicite, reprezentând obiectul material al infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(1/1) Cod penal.

Sub aspectul *laturii obiective*, aceasta se conturează în acțiunea exprimată prin promisiune, oferire sau darea unei persoane, personal sau prin mijlocitor, de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje enumerate la alin.(1) din art.326 Cod penal, pentru aceasta sau pentru o altă persoană, la caz fiind reținută prin actul de învinuire doar semnul dării bunurilor exprimate în bani.

Astfel, acțiunea prejudiciabilă prevăzută la art.326 alin.(1/1) Cod penal, cunoaște următoarele trei modalități normative cu caracter alternativ:

1) *promisiunea* de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje enumerate la art.326 alin.(1) Cod penal, ce nu i se cuvin traficantului de influență;

2) *oferirea* de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje enumerate la art.326 alin.(1) Cod penal, ce nu i se cuvin traficantului de influență;

3) *darea* de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje enumerate la art.326 alin.(1) Cod penal, ce nu i se cuvin traficantului de influență.

În speță, Colegiul penal reține că, potrivit actului de învinuire, în sarcina inculpatului PRUTEAN Constantin ***** este reținută modalitatea normativă a *dării de bunuri*, exprimată prin transmiterea mijloacelor bănești către VOLCOV Vadim, persoană care susținea că are influență asupra persoanelor publice din cadrul Departamentului Cadastru al Agenției Servicii Publice, în scopul determinării acestora să efectueze acțiuni ce intră în exercitarea atribuțiilor de serviciu, însă prin încălcarea procedurii legale stabilite.

Or, din ansamblul probelor administrate rezultă că inculpatul PRUTEAN Constantin ***** urmărind obținerea într-un termen accelerat a documentelor cadastrale necesare perfectării tranzacției de vânzare-cumpărare a imobilului situat în mun. Chișinău, str. *****, i-a solicitat lui VOLCOV Vadim să asigure obținerea extrasului din Registrul bunurilor imobile și a certificatului privind valoarea bunului imobil, iar pentru realizarea acestui scop i-a transmis mijloace bănești în cuantum de 1250 lei.

Caracterul intenționat al transmiterii acestor mijloace bănești rezultă din circumstanțele stabilite prin probele administrate, inclusiv din comunicările purtate între inculpat și VOLCOV Vadim, prin intermediul aplicațiilor de comunicare electronică, în cadrul cărora PRUTEAN Constantin ***** solicita obținerea serviciilor cadastrale și indica bunurile imobile pentru care urmau a fi perfectate actele respective.

Colegiul penal apreciază că remiterea sumei de bani către VOLCOV Vadim nu a reprezentat plata unui serviciu legal de intermediere sau o achitare oficială pentru serviciile prestate de Agenția Servicii Publice, ci a constituit o remunerație oferită unei persoane care susținea că poate interveni pe lângă funcționarii publici competenți, pentru a determina eliberarea actelor cadastrale în condiții diferite de procedura legală.

În acest sens, este relevant faptul că beneficiarul serviciului cadastral, SULA Lidia, *nu a împuternicit prin procură autentică vreo persoană pentru reprezentarea sa în fața Agenției Servicii Publice, iar din declarațiile martorilor și din probele materiale administrate rezultă că actele au fost obținute prin implicarea unor persoane interpose, fără participarea directă a titularului dreptului*.

În același sens, probele materiale și înscrisurile rămase în cauză confirmă că inculpatul a remis mijloace bănești și a transmis documente necesare pentru perfectarea și accelerarea procedurilor cadastrale în lipsa beneficiarului, în scopul facilitării depunerii și soluționării cererilor de înregistrare a bunurilor imobile. Aceste împrejurări confirmă existența unei conduite active a inculpatului orientate spre urgentarea procedurilor administrative în afara circuitului legal.

De asemenea, din probele scrise și tehnice administrate în cauză rezultă existența unor comunicări între persoanele implicate în mecanismul de perfectare a actelor cadastrale, din care reiese solicitarea inculpatului privind urgentarea înregistrării contractelor, precum și interesul manifestat pentru termenele de eliberare a actelor și stadiul cererilor cadastrale. Aceste elemente confirmă contextul infracțional și scopul urmărit prin transmiterea mijloacelor bănești.

În ansamblu, probele materiale și înscrisurile administrate conturează un lanț probator coerent, neîntrerupt și logic, din care rezultă că transmiterea sumei de 1250.00 lei nu a avut caracterul unei operațiuni neutre sau izolate, ci s-a realizat în legătură directă cu accelerarea

procedurilor cadastrale și facilitarea acțiunilor aferente înregistrării cererilor fără respectarea procedurilor legale.

Prin urmare, instanța reține că în cauză este întrunită latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(1/1) Cod penal, sub forma modalității de „dare”, întrucât s-a dovedit atât remiterea efectivă a mijloacelor bănești, cât și legătura de cauzalitate dintre această transmitere și acțiunile de influențare urmărite asupra activității funcționarilor publici, probele administrate confirmând dincolo de orice dubiu rezonabil existența faptei în modalitatea reținută prin actul de învinuire.

Instanța de apel reține că infracțiunea prevăzută de art.326 alin.(1/1) Cod penal este o infracțiune formală, care se consumă în momentul realizării acțiunii prevăzute de norma de incriminare, respectiv din momentul dării, oferirii sau promisiunii remunerației ilicite către traficantul de influență, nefiind necesară producerea unui rezultat material distinct sau realizarea efectivă a influenței pretinse asupra persoanei publice.

În speță, latura obiectivă a infracțiunii s-a realizat integral în momentul în care inculpatul PRUTEAN Constantin ***** a transmis lui VOLCOV Vadim mijloacele bănești în cuantum de 1250 lei, destinate obținerii extrasului din Registrul bunurilor imobile și a certificatului privind valoarea bunului imobil aferent imobilului situat în mun. Chișinău, str. *****.

Or, din momentul transmiterii acestei sume de bani s-a realizat acțiunea prejudiciabilă prevăzută de norma penală, întrucât inculpatul a remis o remunerație unei persoane care susținea că are influență asupra persoanelor publice din cadrul Departamentului Cadastru al Agenției Servicii Publice, în scopul determinării acestora să îndeplinească anumite acțiuni în exercitarea funcției, însă contrar procedurii legale aplicabile.

Colegiul penal subliniază că pentru existența infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(1/1) Cod penal nu este relevant faptul dacă VOLCOV Vadim a exercitat sau nu în realitate influența pretinsă asupra funcționarilor publici și nici dacă actele cadastrale solicitate au fost sau nu eliberate ulterior. Norma penală sancționează însăși conduita de transmitere a remunerației ilicite în legătură cu influența pretinsă, indiferent de rezultatul ulterior al acestei intervenții.

Astfel, realizarea efectivă a actelor cadastrale solicitate și obținerea extrasului din Registrul bunurilor imobile, precum și a certificatului privind valoarea bunului imobil, reprezintă doar împrejurări ulterioare care confirmă finalitatea urmărită de inculpat, însă nu condiționează existența și consumarea infracțiunii imputate.

Sub aspectul *laturii subiective*, instanța de apel reține că infracțiunea prevăzută la art.326 alin.(1/1) Cod penal este comisă exclusiv cu intenție directă, forma de vinovăție fiind caracterizată prin existența concomitentă a *elementului intelectual* (conștientizarea faptei și a caracterului ei ilicit) și a *elementului volitiv* (urmărirea producerii rezultatului urmărit de făptuitor, respectiv obținerea intervenției asupra unei persoane publice prin intermediul traficantului de influență).

În speță, intenția directă a inculpatului PRUTEAN Constantin ***** rezultă din conduita sa concretă, desfășurată în timp, precum și din caracterul repetitiv și organizat al relației sale cu VOLCOV Vadim.

Astfel, inculpatul nu s-a limitat la transmiterea unor acte sau la solicitarea unor servicii cadastrale în condiții obișnuite, ci a recurs la o persoană care susținea că poate interveni pe lângă angajații Agenției Servicii Publice pentru urgentarea și facilitarea procedurilor administrative. Faptul că inculpatul a comunicat direct cu VOLCOV Vadim, i-a transmis datele bunurilor imobile, a solicitat obținerea anumitor acte cadastrale și a remis mijloace bănești demonstrează că acesta cunoștea mecanismul utilizat și scopul urmărit.

În acest context, declarațiile inculpatului prin care acesta neagă caracterul ilicit al acțiunilor sale sunt contrazise de probele obiective administrate în cauză. Or, existența comunicărilor dintre inculpat și VOLCOV Vadim, confirmate prin procesele-verbale de consemnare a măsurilor speciale de investigații și prin examinarea telefonului mobil al inculpatului, demonstrează că relația dintre aceștia nu a fost una întâmplătoare, ci una orientată spre obținerea unor servicii cadastrale prin intermediul unei persoane care pretindea existența unor conexiuni în cadrul instituției publice competente.

De asemenea, împrejurarea că martorul Denis PÎSLARI nu a cunoscut mecanismul real prin care au fost obținute actele cadastrale nu înlătură existența intenției inculpatului, întrucât infracțiunea prevăzută la art.326 alin.(1/1) Cod penal se consumă prin simpla transmitere a remunerației ilicite către traficantul de influență, fără a fi necesară cunoașterea de către beneficiarul final a tuturor etapelor intermediarii.

Prin urmare, comportamentul inculpatului – inițierea contactului cu VOLCOV Vadim, solicitarea unor acte cadastrale determinate, transmiterea informațiilor necesare, remiterea mijloacelor bănești și urmărirea obținerii documentelor printr-o procedură accelerată – demonstrează existența unei intenții directe, inculpatul conștientizând caracterul nelegal al conduitei sale și urmărind obținerea rezultatului dorit prin intermediul influenței pretinse exercitate asupra persoanelor publice din cadrul Agenției Servicii Publice.

Prin urmare, instanța de apel constată că inculpatul a prevăzut rezultatul faptei sale, l-a acceptat și l-a urmărit în mod conștient, acționând cu scopul obținerii unei intervenții asupra funcționarilor publici prin intermediul traficantului de influență. În consecință, sunt întrunite în mod deplin elementele laturii subiective ale infracțiunii prevăzute la art.326 alin.(1/1) Cod penal, sub forma intenției directe, atât sub aspect intelectual, cât și volitiv.

Sub aspectul *subiectului infracțiunii*, instanța de apel reține că acesta este persoana fizică responsabilă care a atins vârsta de 16 ani la momentul săvârșirii faptei, în conformitate cu prevederile art.21 Cod penal.

În speță, din materialele cauzei rezultă că inculpatul PRUTEAN Constantin ***** întrunește integral condițiile subiectului activ al infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(1/1) Cod penal, fiind identificat potrivit extrasului din Registrul de Stat al Populației ca născut la ***** , având astfel vârsta necesară răspunderii penale la data comiterii faptei.

Totodată, din actele medicale anexate la materialele cauzei rezultă că inculpatul nu se află la evidența medicului psihiatru sau narcolog, nefiind constatate circumstanțe care să afecteze capacitatea sa de a înțelege caracterul și semnificația faptelor sale ori de a le dirija în mod conștient.

Prin urmare, instanța de apel constată că subiectul infracțiunii este unul calificat din punct de vedere al responsabilității penale, condițiile legale fiind pe deplin întrunite, ceea ce

confirmă posibilitatea angajării răspunderii penale a inculpatului PRUTEAN Constantin ***** pentru fapta imputată.

21. Criticile apărării din referința depusă privind pretinsa lipsă de probe și existența unor simple presupuneri sunt neîntemeiate, întrucât vinovăția inculpatului este stabilită pe baza unui ansamblu probator coerent, coroborat și suficient, format din procese-verbale de cercetare a documentelor, rezultatele măsurilor speciale de investigații, conținutul convorbirilor purtate între participanți, datele obținute în urma examinării mijloacelor de comunicare, declarațiile martorilor și celelalte mijloace de probă administrate legal în cauză, care se confirmă reciproc.

Colegiul penal apreciază că instanța de fond a interpretat în mod eronat circumstanțele cauzei și a ajuns la concluzia greșită privind pretinsa lipsă a elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(1/1) Cod penal în acțiunile inculpatului PRUTEAN Constantin *****. Or, această concluzie rezultă dintr-o apreciere fragmentară a probelor administrate, prin analizarea separată a anumitor declarații ale martorilor, fără a ține cont de valoarea probatorie a acestora privite în coroborare cu probele obiective administrate în cauză.

Astfel, împrejurarea că beneficiarul final al serviciilor cadastrale, martorul DENIS PÎSLARI, nu a cunoscut modalitatea efectivă prin care au fost obținute documentele și nu a avut contact direct cu VOLCOV Vadim, nu poate conduce la concluzia inexistenței faptei imputate inculpatului. Dimpotrivă, acest aspect confirmă caracterul intermediat al mecanismului utilizat, întrucât persoana interesată de obținerea actelor nu era aceeași persoană care negocia și solicita serviciile prin intermediul traficantului de influență.

Or, din conținutul proceselor-verbale de consemnare a rezultatelor măsurilor speciale de investigații, precum și din examinarea telefonului mobil aparținând inculpatului, rezultă în mod obiectiv *existența comunicărilor dintre PRUTEAN Constantin ***** și VOLCOV Vadim, în cadrul cărora inculpatul solicita obținerea serviciilor cadastrale, indica datele bunurilor imobile, actele necesare și coordona modalitatea de executare a acestor demersuri.*

Prin urmare, instanța de fond în mod eronat a apreciat că lipsa unor declarații directe ale beneficiarului cu privire la mecanismul utilizat ar exclude existența infracțiunii, deoarece pentru întrunirea elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(1/1) Cod penal nu este necesar ca beneficiarul serviciului să cunoască sau să participe la relația dintre cumpărătorul de influență și traficantul de influență.

În consecință, instanța de apel constată că concluzia primei instanțe privind inexistența elementelor constitutive ale infracțiunii se bazează pe o apreciere incompletă a probatoriului, fiind contrazisă de probele obiective administrate în cauză, care demonstrează existența acțiunii de dare a remunerației ilicite către persoana ce pretindea influență asupra funcționarilor publici din cadrul Agenției Servicii Publice.

Reieșind din ansamblul probelor administrate în cauză, examinate în ședința de judecată și în instanța de apel și coroborate între ele sub aspectul pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, Colegiul constată că vinovăția inculpatului PRUTEAN Constantin ***** în comiterea infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(1/1) Cod penal este dovedită dincolo de orice dubiu rezonabil.

Astfel, s-a stabilit că inculpatul a acționat cu intenție directă, prin remiterea efectivă a mijloacelor bănești către VOLCOV Vadim, în scopul obținerii urgentării și facilitării unor servicii cadastrale prin eludarea procedurii legale. Această conduită este confirmată prin ansamblul probelor materiale și înscrisurilor administrate în cauză, care atestă existența unui mecanism de intermediere a solicitărilor privind serviciile cadastrale și implicarea activă a inculpatului în realizarea acestora.

Coroborarea probelor administrate demonstrează existența unui mecanism coerent, în cadrul căruia *inculpatul a inițiat demersul, a comunicat* cu persoana care pretindea influență, *a transmis informațiile* necesare și *a urmărit obținerea* actelor cadastrale printr-o modalitate diferită de procedura legală obișnuită.

În acest context, Colegiul penal reține că acțiunile inculpatului nu pot fi reduse la o simplă solicitare de servicii administrative sau la o relație contractuală obișnuită, întrucât caracterul ilicit al conduitei rezultă din scopul urmărit, modalitatea de realizare a demersurilor și transmiterea remunerației către o persoană care susținea că poate interveni pe lângă funcționarii publici competenți.

În consecință, fapta inculpatului întrunește în mod cumulativ elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(1/1) Cod penal, sub forma dării de bunuri traficantului de influență, iar concluzia instanței de fond privind lipsa elementelor constitutive ale infracțiunii urmează a fi apreciată ca fiind una eronată, rezultată dintr-o interpretare greșită a probelor și a cerințelor legale privind existența acestei componente de infracțiune.

22. Cu referire la învinuirea formulată în privința inculpatului PRUTEAN Constantin *** privind comiterea infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(1/1) Cod penal (episodul din 10.09.2021-14.09.2021), Colegiul penal reține următoarele:**

Fiind apreciate în ansamblu probele administrate în cursul urmăririi penale, cercetate în ședința instanței de fond și verificate în cadrul judecării apelului, Colegiul penal constată că acestea sunt pertinente, concludente, utile și veridice, se coroborează reciproc și demonstrează, dincolo de orice dubiu rezonabil, că inculpatul PRUTEAN Constantin ***** i-a transmis lui VOLCOV Vadim mijloace bănești în cuantum de 4600 lei pentru ca acesta, susținând că are influență asupra unor persoane publice din cadrul Departamentului Cadastru al Agenției Servicii Publice, să determine înregistrarea în Registrul bunurilor imobile a contractului de vânzare-cumpărare nr.***** și a contractului de ipotecă nr.***** aferente bunului imobil cu numărul cadastral ***** amplasat în mun. Chișinău, str. ***** ap.27, prin eludarea procedurii legale de prestare a serviciilor cadastrale.

În susținerea acestei concluzii, Colegiul penal reține, în primul rând, rezultatele măsurilor speciale de investigații efectuate în cauză, care confirmă existența unor raporturi directe între inculpatul PRUTEAN Constantin ***** și VOLCOV Vadim, precum și solicitarea expresă a inculpatului privind urgentarea și facilitarea procedurilor cadastrale.

Astfel, din procesul-verbal de consemnare a rezultatelor măsurii speciale de investigație – interceptarea și înregistrarea comunicărilor – rezultă că, în perioada relevantă, inculpatul PRUTEAN Constantin ***** a purtat discuții cu VOLCOV Vadim, *solicitându-i efectuarea unor demersuri în vederea înregistrării unor acte cadastrale, inclusiv a*

*contractului de vânzare-cumpărare nr. ***** și a contractului de ipotecă nr. ***** aferente bunului imobil situat în mun. Chișinău, str. ***** ap.27.*

Conținutul acestor comunicări demonstrează că inculpatul nu s-a adresat direct Agenției Servicii Publice pentru realizarea procedurilor cadastrale, ci a apelat la VOLCOV Vadim, persoană care susținea că are posibilitatea de a influența angajații Departamentului Cadastru al ASP și de a determina soluționarea cu prioritate a cererilor, inclusiv în lipsa beneficiarului serviciului cadastral.

În același context, Colegiul penal reține că această împrejurare este confirmată și prin procesul-verbal de examinare a telefonului mobil ridicat de la inculpatul PRUTEAN Constantin ***** , prin care s-a constatat existența contactului lui VOLCOV Vadim și a conversațiilor purtate prin intermediul aplicației „Viber”, în cadrul cărora *inculpatul solicita obținerea serviciilor cadastrale, indica adresele bunurilor imobile vizate, precum și sumele bănești aferente acestor demersuri.*

Aceste date obiective infirmă susținerile potrivit cărora inculpatul nu ar fi avut nicio implicare în procedura de obținere a actelor cadastrale, demonstrând existența unei colaborări directe și constante între acesta și VOLCOV Vadim în vederea soluționării preferențiale a solicitărilor privind serviciile cadastrale.

Totodată, Colegiul penal reține că, potrivit materialelor cauzei, la data de 10.09.2021 inculpatul PRUTEAN Constantin ***** , aflându-se în mun. Chișinău, a transmis lui VOLCOV Vadim suma de 4600 lei, dintre care 2500 lei reprezentau taxa oficială pentru serviciile cadastrale, iar 2100 lei constituiau mijloace bănești destinate obținerii intervenției pretinse asupra angajaților ASP.

În acest sens, stabilirea întâlnirii dintre inculpat și VOLCOV Vadim la ora 15:07, la intersecția străzilor ***** din mun. Chișinău, precum și transmiterea mijloacelor bănești, confirmă realizarea acțiunii de dare a remunerației ilicite către persoana care pretindea că are influență asupra unor persoane publice.

Colegiul penal apreciază că remiterea acestei sume nu poate fi privită ca o simplă achitare a unor servicii cadastrale, întrucât cuantumul transmis depășea taxa oficială aferentă procedurii, iar diferența de bani era destinată determinării unor angajați ai ASP să efectueze atribuții de serviciu într-o modalitate contrară procedurii legale, respectiv fără participarea beneficiarului și prin urgentarea nejustificată a soluționării cererii.

Subsecvent, Colegiul penal reține că rezultatele măsurilor speciale de investigații se coroborează cu actele eliberate de Agenția Servicii Publice, din care rezultă că, la data de 14.09.2021, în lipsa beneficiarului CARAS Maxim, în incinta Centrului multifuncțional nr.1 din mun. Chișinău, str. Mihai Viteazul nr.11/1, cet. GAȘPER Cristina i-a eliberat inculpatului PRUTEAN Constantin ***** contractul de vânzare-cumpărare nr.***** și contractul de ipotecă nr.***** deja înregistrate de Departamentul cadastral.

Or, din materialele cauzei rezultă că aceste acte urmau a fi obținute de către titularul drepturilor sau de către o persoană împuternicită legal în acest sens, însă în speță procedura de înregistrare și eliberare a documentelor a fost realizată prin intermediul unei persoane interpuse, fără participarea beneficiarului serviciului cadastral.

Prin urmare, circumstanța că actele cadastrale au fost eliberate direct inculpatului PRUTEAN Constantin ***** , în lipsa beneficiarului CARAS Maxim, confirmă existența

unei modalități neobișnuite de obținere a documentelor și coroborează declarațiile și datele rezultate din măsurile speciale de investigații privind implicarea lui VOLCOV Vadim în facilitarea acestor proceduri.

În raport cu ansamblul probelor administrate, Colegiul penal apreciază că susținerile inculpatului privind lipsa intenției infracționale și caracterul legal al demersurilor sale sunt neîntemeiate, fiind infirmate de probele obiective existente în cauză.

Astfel, coroborarea comunicărilor interceptate, a datelor rezultate din examinarea telefonului mobil al inculpatului, a circumstanțelor transmiterii mijloacelor bănești și a modului de eliberare a actelor cadastrale demonstrează existența unei înțelegeri între inculpat și VOLCOV Vadim, prin care ultimul urma să își exercite influența pretinsă asupra persoanelor publice din cadrul Departamentului Cadastru al ASP pentru obținerea actelor cadastrale într-o modalitate diferită de procedura legală.

Prin urmare, analizate individual și în coroborare, probele administrate în cauză formează un ansamblu probator coerent, concordant și suficient pentru a concluziona că inculpatul PRUTEAN Constantin ***** a transmis lui VOLCOV Vadim mijloace bănești pentru ca acesta să intervină pe lângă persoane publice din cadrul Agenției Servicii Publice, în vederea îndeplinirii unor acțiuni ce țineau de atribuțiile acestora de serviciu, dar prin eludarea procedurii legale, întrunind astfel elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(1/1) Cod penal.

Totodată, Colegiul penal reține că, deși beneficiarul serviciilor cadastrale, CARAS Maxim, nu a fost audiat în cadrul ședinței de judecată, această împrejurare nu este de natură să afecteze caracterul complet și suficient al probatoriului administrat în cauză. Or, din materialele dosarului rezultă că acuzarea de stat a întreprins măsuri în vederea asigurării prezenței acestuia în fața instanței de judecată, însă, în urma demersurilor efectuate, s-a constatat imposibilitatea stabilirii locului aflării martorului.

Astfel, potrivit informației prezentate de organele competente ale Poliției de Frontieră, rezultă că CARAS Maxim a părăsit teritoriul Republicii Moldova și se află peste hotarele țării, fapt ce a făcut imposibilă audierea nemijlocită a acestuia în cadrul procesului penal.

În aceste condiții, Colegiul penal apreciază că lipsa declarațiilor acestui martor nu poate conduce, prin ea însăși, la concluzia inexistenței faptei sau la neprobarea vinovăției inculpatului, întrucât stabilirea circumstanțelor cauzei nu se bazează exclusiv pe declarațiile beneficiarului serviciilor cadastrale, ci pe un ansamblu probator complex, administrat legal și apreciat în coroborare.

Or, vinovăția inculpatului PRUTEAN Constantin ***** este demonstrată prin totalitatea celorlalte mijloace de probă cercetate în ședința de judecată și verificate în instanța de apel, inclusiv prin rezultatele măsurilor speciale de investigații, procesele-verbale de consemnare a interceptărilor comunicațiilor, datele rezultate din examinarea telefonului mobil al inculpatului, înscrisurile provenite de la Agenția Servicii Publice, precum și circumstanțele obiective privind transmiterea mijloacelor bănești și eliberarea actelor cadastrale în lipsa beneficiarului.

Prin urmare, absența declarațiilor lui CARAS Maxim nu creează un dubiu rezonabil cu privire la existența faptei și la implicarea inculpatului, deoarece celelalte probe administrate formează un ansamblu probator coerent, concordant și suficient pentru

stabilirea circumstanțelor de fapt și pentru confirmarea conduitei infracționale imputate lui PRUTEAN Constantin *****.

23. Cu referire la componența de infracțiune prevăzută de art.326 alin.(1/1) Cod penal, Colegiul penal reține următoarele:

Având în vedere aceste constatări și poziția instanței de judecată referitoare la presupusa lipsă a elementelor constitutive ale infracțiunii, Colegiul consideră necesară o analiză detaliată a componenței infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(1/1) Cod penal, pentru elucidarea tuturor aspectelor invocate.

Astfel, examinând elementele constitutive ale infracțiunii imputate inculpatului prin prisma normei prevăzute de art.326 alin.(1/1) Cod penal, instanța de apel constată că *obiectul juridic special* al acestei infracțiuni îl constituie relațiile sociale referitoare la buna desfășurare a activității de serviciu în sfera publică, a căror protecție este incompatibilă cu existența unei percepții de tip „comercial” asupra influenței exercitate sau pretins a fi exercitată asupra persoanelor publice, persoane cu funcție de demnitate publică ori funcționari publici, în sensul că aceasta ar putea fi cumpărată prin oferirea sau darea de foloase necuvenite unui traficant de influență.

În speță, Colegiul penal reține că inculpatul PRUTEAN Constantin ***** , prin acțiunile sale intenționate, a adus atingere relațiilor sociale ocrotite de norma de incriminare, întrucât, în scopul obținerii cu celeritate a înregistrării în Registrul bunurilor imobile a contractului de vânzare-cumpărare nr.***** și a contractului de ipotecă nr.***** aferente bunului imobil cu numărul cadastral ***** amplasat în mun. Chișinău, str. ***** , a apelat la VOLCOV Vadim, persoană care susținea că are influență asupra unor persoane publice din cadrul Departamentului Cadastru al Agenției Servicii Publice.

În acest scop, inculpatul i-a transmis lui VOLCOV Vadim mijloace bănești în cuantum de 4600 lei, dintre care 2500 lei reprezentând taxa oficială pentru serviciile cadastrale, iar suma de 2100 lei constituind mijloace bănești destinate obținerii unui tratament preferențial prin intermediul influenței pretinse asupra angajaților ASP, respectiv efectuarea înregistrării actelor fără prezența fizică a beneficiarului serviciului cadastral – CARAS Maxim.

Or, din materialele cauzei rezultă că procedura legală de prestare a serviciilor cadastrale presupunea participarea beneficiarului sau a unei persoane împuternicite în condițiile legii, însă în speță inculpatul a urmărit obținerea rezultatului dorit prin intermediul unei persoane care afirma că poate interveni pe lângă funcționarii competenți ai autorității publice.

În consecință, acțiunile inculpatului au fost de natură să afecteze buna desfășurare a activității autorității publice competente în domeniul cadastrului și încrederea publică în caracterul legal și imparțial al exercitării atribuțiilor de serviciu de către angajații Agenției Servicii Publice.

În aceste condiții, conduita inculpatului este incompatibilă cu mecanismul legal de prestare a serviciilor cadastrale și relevă tocmai utilizarea influenței pretinse asupra unor persoane publice în vederea obținerii unui tratament preferențial, împrejurare care aduce atingere relațiilor sociale ocrotite de dispozițiile art.326 alin.(1/1) Cod penal.

Obiectul material sau imaterial al infracțiunii prevăzute la art.326 alin.(1/1) Cod penal îl constituie remunerația ilicită, materializată în bani, titluri de valoare, servicii, privilegii ori alte bunuri sau avantaje necuvenite, promise, oferite sau transmise traficantului de influență, în legătură directă cu promisiunea ori exercitarea influenței asupra unei persoane publice în vederea determinării acesteia să îndeplinească sau să urgenteze acte ce intră în exercitarea atribuțiilor sale de serviciu.

În speță, acest element se evidențiază prin mijloacele bănești remise de inculpatul PRUTEAN Constantin ***** lui VOLCOV Vadim, în cuantum de 4600 lei, în legătură cu obținerea înregistrării în Registrul bunurilor imobile a contractului de vânzare-cumpărare nr.***** și a contractului de ipotecă nr.***** aferente bunului imobil cu numărul cadastral ***** amplasat în mun. Chișinău, str. *****.

Din probatoriul administrat rezultă că suma transmisă nu reprezenta exclusiv plata serviciilor cadastrale oficiale, ci includea o componentă destinată obținerii unui avantaj necuvenit, respectiv intervenția pretinsă a lui VOLCOV Vadim asupra angajaților Departamentului Cadastru al ASP, în vederea efectuării înregistrării actelor fără participarea fizică a beneficiarului și prin urgentarea procedurilor administrative.

Caracterul ilicit al acestei remunerații rezultă din însăși modalitatea în care inculpatul a apelat la VOLCOV Vadim, persoană fără competențe legale în soluționarea cererilor cadastrale, dar care susținea existența unei influențe asupra persoanelor publice competente.

În acest sens, conținutul comunicărilor purtate între inculpatul PRUTEAN Constantin ***** și VOLCOV Vadim, examinate prin prisma măsurilor speciale de investigații și a datelor rezultate din examinarea telefonului mobil ridicat de la inculpat, confirmă existența solicitărilor privind obținerea serviciilor cadastrale și indicarea sumelor de bani aferente acestora, ceea ce demonstrează legătura directă dintre remiterea mijloacelor bănești și scopul urmărit de inculpat.

Prin urmare, Colegiul penal constată că suma de bani transmisă lui VOLCOV Vadim constituie remunerația ilicită specifică infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(1/1) Cod penal, întrucât aceasta a fost oferită în scopul exercitării influenței pretinse asupra persoanelor publice din cadrul Departamentului Cadastru al Agenției Servicii Publice, indiferent de faptul dacă actul solicitat urma sau nu să fie realizat în final.

Sub acest aspect, Colegiul penal reține că, potrivit lit.d) a art.2 din Convenția Organizației Națiunilor Unite împotriva corupției, adoptată la New York la 31 octombrie 2003, noțiunea de „*bunuri*” include orice bunuri corporale sau incorporale, mobile ori imobile, tangibile sau intangibile, precum și actele juridice sau documentele care atestă drepturi asupra acestora ori proprietatea asupra lor.

Totodată, în sensul dreptului civil intern, conform art.459 alin.(5) Cod civil, *bunurile* care nu sunt raportate la categoria bunurilor imobile sunt considerate bunuri mobile, categorie în care se includ și banii, iar potrivit art.455 Cod civil, *bunurile* reprezintă toate lucrurile susceptibile de apropiere individuală sau colectivă, precum și drepturile patrimoniale, lucrurile fiind obiecte corporale asupra cărora pot exista drepturi și obligații civile.

În consecință, raportat la aceste dispoziții legale și la ansamblul probatoriului administrat, instanța constată că sumele de bani remise în contextul descris întrunesc natura

juridică a remunerației ilicite, reprezentând obiectul material al infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(1/1) Cod penal.

Sub aspectul *laturii obiective*, aceasta se conturează în acțiunea exprimată prin promisiune, oferire sau darea unei persoane, personal sau prin mijlocitor, de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje enumerate la alin.(1) din art.326 Cod penal, pentru aceasta sau pentru o altă persoană, la caz fiind reținută prin actul de învinuire doar semnul dării bunurilor exprimate în bani.

Astfel, acțiunea prejudiciabilă prevăzută la art.326 alin.(1/1) Cod penal, cunoaște următoarele trei modalități normative cu caracter alternativ:

1) *promisiunea* de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje enumerate la art.326 alin.(1) Cod penal, ce nu i se cuvin traficantului de influență;

2) *oferirea* de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje enumerate la art.326 alin.(1) Cod penal, ce nu i se cuvin traficantului de influență;

3) *darea* de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje enumerate la art.326 alin.(1) Cod penal, ce nu i se cuvin traficantului de influență.

În speță, Colegiul penal reține că, potrivit actului de învinuire, în sarcina inculpatului PRUTEAN Constantin ***** este reținută modalitatea normativă a **dării de bunuri**, exprimată prin transmiterea mijloacelor bănești către VOLCOV Vadim.

Din ansamblul probelor administrate rezultă că, la 10.09.2021, inculpatul i-a solicitat lui VOLCOV Vadim să asigure efectuarea înregistrării în Registrul bunurilor imobile a contractului de vânzare-cumpărare nr.1-459 și a contractului de ipotecă nr.1-460, fără prezența fizică a beneficiarului Caras Maxim, iar pentru realizarea acestui scop i-a transmis suma de 4600 lei.

Ulterior, la 14.09.2021, în incinta Centrului multifuncțional nr.1 al ASP, actele respective au fost eliberate inculpatului PRUTEAN Constantin *****, fără prezența beneficiarului serviciului cadastral.

Aceste împrejurări sunt confirmate prin rezultatele măsurilor speciale de investigații, inclusiv comunicările dintre inculpat și VOLCOV Vadim, precum și prin actele ridicate de la Agenția Servicii Publice, care confirmă efectuarea procedurilor cadastrale aferente bunului imobil indicat.

În același sens, probele materiale și înscrisurile rămase în cauză confirmă că inculpatul a remis mijloace bănești și a transmis documente necesare pentru perfectarea și accelerarea procedurilor cadastrale în lipsa beneficiarului, în scopul facilitării depunerii și soluționării cererilor de înregistrare a bunurilor imobile. Aceste împrejurări confirmă existența unei conduite active a inculpatului orientate spre urgentarea procedurilor administrative în afara circuitului legal.

De asemenea, din probele scrise și tehnice administrate în cauză rezultă existența unor comunicări între persoanele implicate în mecanismul de perfectare a actelor cadastrale, din care reiese solicitarea inculpatului privind urgentarea înregistrării contractelor, precum și interesul manifestat pentru termenele de eliberare a actelor și stadiul cererilor cadastrale. Aceste elemente confirmă contextul infracțional și scopul urmărit prin transmiterea mijloacelor bănești.

În ansamblu, probele materiale și înscrisurile administrate conturează un lanț probator coerent, neîntrerupt și logic, din care rezultă că transmiterea sumei de 4600.00 lei nu a avut caracterul unei operațiuni neutre sau izolate, ci s-a realizat în legătură directă cu accelerarea procedurilor cadastrale și facilitarea acțiunilor aferente înregistrării cererilor fără respectarea procedurilor legale.

Prin urmare, instanța reține că în cauză este întrunită latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(1/1) Cod penal, sub forma modalității de „dare”, întrucât s-a dovedit atât remiterea efectivă a mijloacelor bănești, cât și legătura de cauzalitate dintre această transmitere și acțiunile de influențare urmărite asupra activității funcționarilor publici, probele administrate confirmând dincolo de orice dubiu rezonabil existența faptei în modalitatea reținută prin actul de învinuire.

Instanța de apel reține că infracțiunea prevăzută de art.326 alin.(1/1) Cod penal este o infracțiune formală, care se consumă în momentul realizării acțiunii prevăzute de norma de incriminare, respectiv din momentul dării, oferirii sau promisiunii remunerației ilicite către traficantul de influență, nefiind necesară producerea unui rezultat material distinct sau realizarea efectivă a influenței pretinse asupra persoanei publice.

În speță, latura obiectivă a infracțiunii s-a realizat integral în momentul în care inculpatul PRUTEAN Constantin ***** a transmis lui VOLCOV Vadim mijloacele bănești în cuantum de 4600.00 lei, în legătură cu obținerea înregistrării în Registrul bunurilor imobile a contractului de vânzare-cumpărare nr.***** și a contractului de ipotecă nr.***** aferente bunului imobil cu numărul cadastral ***** amplasat în mun. Chișinău, str. *****.

Or, din momentul transmiterii acestei sume de bani s-a realizat acțiunea prejudiciabilă prevăzută de norma penală, întrucât inculpatul a remis o remunerație unei persoane care susținea că are influență asupra persoanelor publice din cadrul Departamentului Cadastru al Agenției Servicii Publice, în scopul determinării acestora să îndeplinească anumite acțiuni în exercitarea funcției, însă contrar procedurii legale aplicabile.

Colegiul penal subliniază că pentru existența infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(1/1) Cod penal nu este relevant faptul dacă VOLCOV Vadim a exercitat sau nu în realitate influența pretinsă asupra funcționarilor publici și nici dacă actele cadastrale solicitate au fost sau nu eliberate ulterior. Norma penală sancționează însăși conduita de transmitere a remunerației ilicite în legătură cu influența pretinsă, indiferent de rezultatul ulterior al acestei intervenții.

Astfel, realizarea efectivă a actelor cadastrale solicitate și obținerea extrasului din Registrul bunurilor imobile, precum și a certificatului privind valoarea bunului imobil, reprezintă doar împrejurări ulterioare care confirmă finalitatea urmărită de inculpat, însă nu condiționează existența și consumarea infracțiunii imputate.

Sub aspectul *laturii subiective*, instanța de apel reține că infracțiunea prevăzută la art.326 alin.(1/1) Cod penal este comisă exclusiv cu intenție directă, forma de vinovăție fiind caracterizată prin existența concomitentă a *elementului intelectual* (conștientizarea faptei și a caracterului ei ilicit) și a *elementului volitiv* (urmărirea producerii rezultatului urmărit de făptuitor, respectiv obținerea intervenției asupra unei persoane publice prin intermediul traficantului de influență).

În speță, intenția directă a inculpatului PRUTEAN Constantin ***** rezultă din conduita sa concretă, desfășurată în timp, precum și din caracterul repetitiv și organizat al relației sale cu VOLCOV Vadim.

Astfel, inculpatul nu s-a limitat la transmiterea unor acte sau la solicitarea unor servicii cadastrale în condiții obișnuite, ci a recurs la o persoană care susținea că poate interveni pe lângă angajații Agenției Servicii Publice pentru urgentarea și facilitarea procedurilor administrative. Faptul că inculpatul a comunicat direct cu VOLCOV Vadim, i-a transmis datele bunurilor imobile, a solicitat obținerea anumitor acte cadastrale și a remis mijloace bănești demonstrează că acesta cunoștea mecanismul utilizat și scopul urmărit.

În acest context, declarațiile inculpatului prin care acesta neagă caracterul ilicit al acțiunilor sale sunt contrazise de probele obiective administrate în cauză. Or, existența comunicărilor dintre inculpat și VOLCOV Vadim, confirmate prin procesele-verbale de consemnare a măsurilor speciale de investigații și prin examinarea telefonului mobil al inculpatului, demonstrează că relația dintre aceștia nu a fost una întâmplătoare, ci una orientată spre obținerea unor servicii cadastrale prin intermediul unei persoane care pretindea existența unor conexiuni în cadrul instituției publice competente.

Prin urmare, comportamentul inculpatului – inițierea contactului cu VOLCOV Vadim, solicitarea unor acte cadastrale determinate, transmiterea informațiilor necesare, remiterea mijloacelor bănești și urmărirea obținerii documentelor printr-o procedură accelerată – demonstrează existența unei intenții directe, inculpatul conștientizând caracterul nelegal al conduitei sale și urmărind obținerea rezultatului dorit prin intermediul influenței pretinse exercitate asupra persoanelor publice din cadrul Agenției Servicii Publice.

Instanța de apel constată că inculpatul a prevăzut rezultatul faptei sale, l-a acceptat și l-a urmărit în mod conștient, acționând cu scopul obținerii unei intervenții asupra funcționarilor publici prin intermediul traficantului de influență. În consecință, sunt întrunite în mod deplin elementele laturii subiective ale infracțiunii prevăzute la art.326 alin.(1/1) Cod penal, sub forma intenției directe, atât sub aspect intelectual, cât și volitiv.

Sub aspectul *subiectului infracțiunii*, instanța de apel reține că acesta este persoana fizică responsabilă care a atins vârsta de 16 ani la momentul săvârșirii faptei, în conformitate cu prevederile art.21 Cod penal.

În speță, din materialele cauzei rezultă că inculpatul PRUTEAN Constantin ***** întrunește integral condițiile subiectului activ al infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(1/1) Cod penal, fiind identificat potrivit extrasului din Registrul de Stat al Populației ca născut la *****, având astfel vârsta necesară răspunderii penale la data comiterii faptei.

Totodată, din actele medicale anexate la materialele cauzei rezultă că inculpatul nu se află la evidența medicului psihiatru sau narcolog, nefiind constatate circumstanțe care să afecteze capacitatea sa de a înțelege caracterul și semnificația faptelor sale ori de a le dirija în mod conștient.

Prin urmare, instanța de apel constată că subiectul infracțiunii este unul calificat din punct de vedere al responsabilității penale, condițiile legale fiind pe deplin întrunite, ceea ce confirmă posibilitatea angajării răspunderii penale a inculpatului PRUTEAN Constantin ***** pentru fapta imputată.

24. Colegiul penal apreciază că instanța de fond a interpretat în mod eronat circumstanțele cauzei și a ajuns la concluzia greșită privind pretinsa lipsă a elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(1/1) Cod penal în acțiunile inculpatului PRUTEAN Constantin *****. Or, această concluzie rezultă dintr-o apreciere fragmentară a probelor administrate, prin analizarea separată a anumitor declarații ale martorilor, fără a ține cont de valoarea probatorie a acestora privite în coroborare cu probele obiective administrate în cauză.

Astfel, instanța de fond a acordat o semnificație determinantă lipsei declarațiilor beneficiarului serviciului cadastral – CARAS Maxim –, fără a examina faptul că imposibilitatea audierii acestuia nu este imputabilă acuzării și nu poate conduce, în sine, la concluzia inexistenței faptei sau a nevinovăției inculpatului. Or, din materialele cauzei rezultă că au fost întreprinse măsuri pentru asigurarea prezenței acestuia în ședințele de judecată, însă stabilirea locului aflării sale nu a fost posibilă, potrivit informațiilor furnizate de organele competente acesta aflându-se în afara teritoriului Republicii Moldova.

În aceste condiții, Colegiul penal reține că lipsa declarațiilor lui CARAS Maxim nu afectează existența și forța probantă a celorlalte mijloace de probă administrate, întrucât împrejurările esențiale privind conduita inculpatului, relația acestuia cu VOLCOV Vadim, transmiterea mijloacelor bănești și scopul urmărit prin utilizarea influenței pretinse asupra persoanelor publice din cadrul Departamentului Cadastru al Agenției Servicii Publice rezultă din alte probe directe și obiective.

Or, din procesele-verbale de consemnare a rezultatelor măsurilor speciale de investigații rezultă existența comunicărilor dintre inculpatul PRUTEAN Constantin ***** și VOLCOV Vadim, prin care acesta din urmă era implicat în obținerea înregistrării în Registrul bunurilor imobile a contractului de vânzare-cumpărare nr.***** și a contractului de ipotecă nr.***** aferente bunului imobil cu numărul cadastral ***** amplasat în mun. Chișinău, str. *****.

Totodată, examinarea telefonului mobil ridicat de la inculpat confirmă existența comunicărilor purtate cu VOLCOV Vadim, relevând caracterul direct al relației dintre aceștia și existența solicitărilor privind obținerea serviciilor cadastrale, indicarea bunurilor imobile vizate și stabilirea sumelor de bani aferente. Aceste date obiective infirmă orice susținere privind lipsa implicării inculpatului în procedura de obținere a actelor cadastrale.

De asemenea, înscrisurile ridicate de la Agenția Servicii Publice confirmă faptul că, la 14.09.2021, actele cadastrale aferente contractelor indicate au fost eliberate inculpatului PRUTEAN Constantin ***** în lipsa beneficiarului serviciului cadastral, ceea ce corespunde mecanismului de acțiune stabilit prin celelalte probe administrate.

Prin urmare, instanța de fond a omis să evalueze caracterul convergent al probelor administrate, analizând anumite împrejurări în mod izolat, fără a le raporta la întregul context factual. Or, aprecierea probelor trebuie realizată prin examinarea ansamblului acestora, fiecare mijloc de probă completând și confirmând celelalte elemente probatorii, iar nu prin separarea artificială a acestora.

În consecință, Colegiul penal constată că soluția instanței de fond privind lipsa elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(1/1) Cod penal în acțiunile inculpatului PRUTEAN Constantin ***** este rezultatul unei aprecieri

incomplete și eronate a probelor, întrucât materialul probator administrat demonstrează existența unei conduite active a inculpatului constând în transmiterea mijloacelor bănești către VOLCOV Vadim, persoană care susținea că are influență asupra funcționarilor publici din cadrul Departamentului Cadastru al ASP, în scopul obținerii efectuării unor acte ce intrau în atribuțiile acestora, prin eludarea procedurilor legale.

25. Colegiul penal, analizând în mod exhaustiv circumstanțele cauzei și ansamblul probator administrat atât la etapa urmăririi penale, cât și în cadrul cercetării judecătorești, constată că în acțiunile inculpatului PRUTEAN Constantin ***** sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(1/1) Cod penal (2 episoade), *traficul de influență, adică, darea unei persoane, personal de bunuri, pentru aceasta sau pentru o altă persoană, când respectiva persoană are sau susține că are o influență asupra unei persoane publice, pentru a-l face să nu îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite*, nefiind identificate circumstanțe care să înlăture caracterul penal al faptei ori răspunderea penală a acestuia.

Colegiul penal reține că, potrivit art.101 Cod de procedură penală, instanța apreciază probele în baza intimei convingeri formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele de pertinență, concludență, utilitate și veridicitate. Intima convingere nu presupune o apreciere arbitrară, ci una fundamentată pe analiza logică și coroborată a tuturor probelor administrate, fără a atribui din start o valoare prestabilită vreunui mijloc de probă.

Aplicând aceste principii, Colegiul constată că probele acuzării se completează reciproc și conturează o situație de fapt clară și neechivocă, fără contradicții esențiale, în sensul săvârșirii infracțiunii de trafic de influență.

Declarațiile inculpatului, prin care acesta neagă comiterea faptei reprezintă o poziție procesuală de apărare, însă nu sunt susținute de mijloace de probă obiective capabile să răstoarne concluziile rezultate din ansamblul probator. În acest context, simpla negare a vinovăției nu poate prevala asupra unui sistem probator coerent și concordant.

Totodată, instanța de fond a procedat la o apreciere selectivă a probelor, desprinzând elemente izolate din contextul general al cauzei și fără a realiza coroborarea lor în sensul art.101 Cod de procedură penală, ceea ce a condus la concluzii eronate privind inexistența elementelor infracțiunii. Or, probele administrate nu au caracter contradictoriu, ci se sprijină reciproc, atât sub aspectul constatării faptei, cât și al stabilirii autorului, rezultând o imagine probatorie unitară și logică.

În aceste condiții, Colegiul penal reține că standardul de probă „*dincolo de orice dubiu rezonabil*” este îndeplinit, întrucât din ansamblul probelor rezultă concluzii clare, coerente și convergente privind vinovăția inculpatului.

Astfel, fapta inculpatului întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(1/1) Cod penal, respectiv *traficul de influență, adică, darea unei persoane, personal de bunuri, pentru aceasta sau pentru o altă persoană, când respectiva persoană are sau susține că are o influență asupra unei persoane publice, pentru a-l face să nu îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite*.

În consecință, concluziile instanței de fond privind lipsa elementelor infracțiunii nu au suport probator și sunt contrazise de materialul probator administrat în cauză, motiv pentru care sentința de achitare este neîntemeiată și urmează a fi casată integral, cu pronunțarea unei noi hotărâri de condamnare.

26. *Cu referire la pedeapsa penală ce urmează a fi aplicată inculpatului PRUTEAN Constantin *****, Colegiul apreciază că este necesară formularea unei aprecieri suplimentare privind stabilirea pedepsei aplicabile inculpatului, în conformitate cu principiile prevăzute de Codul penal privind individualizarea pedepsei.*

Conform art.7 alin.(1) Cod penal, *la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.*

Conform art.61 alin.(1)-(2) Cod penal, *pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate. Colegiul penal reține că, individualizarea pedepsei este un proces personal – rezultat al propriei convingeri al instanței de judecată, ce nu trebuie conceput ca fiind un proces arbitrar, subiectiv, el implicând obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale.*

Conform art.75 alin.(1)-(2) Cod penal, *persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. În cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea săvârșită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepțional și se aplică atunci când gravitatea infracțiunii și personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă și nu și-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanța de judecată.*

Luând ca bază aceste prevederi și soluționând chestiunea cu privire la vinovăția inculpatului, *de jure și de facto*, instanța de judecată urmează să constate dacă s-au confirmat sau nu temeiurile prevăzute de legea penală pentru a-l supune pe inculpat răspunderii penale și decide asupra cuantumului pedepsei care urmează a i se stabili.

Pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată corect, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, prevăzute de art.61 Cod penal, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și în limitele fixate în partea specială a acestuia.

La stabilirea pedepsei și mărimea acesteia urmează a ține cont de criteriile de individualizare a pedepsei. Prin criteriile de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei și la aplicarea ei persoanei vinovate de săvârșirea infracțiunii. Individualizarea pedepsei constă în obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și a pedepsei penale. Pedeapsa este echitabilă, când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei (în cazurile când există), statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

Totodată, la stabilirea pedepsei instanța se va conduce de prevederile art.7, 61, 75-78 Codul penal, și anume de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acestuia precum și de scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului. Pentru stabilirea unei pedepse echitabile, instanțele de judecată trebuie să studieze multilateral, în deplină măsură și obiectiv, toate circumstanțele și datele care caracterizează atât negativ, cât și pozitiv persoana inculpatului și care au o importanță esențială pentru stabilirea categoriei și măririi pedepsei.

Colegiul penal menționează că, pedeapsa penală este *echitabilă* atunci când este capabilă de a contribui la realizarea scopurilor pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit. *Legalitatea* pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea specială a Codului penal și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a Codului penal. *Individualizarea* pedepsei constă în obligația instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale.

La stabilirea cuantumului pedepsei și, îndeosebi, la individualizarea executării pedepsei trebuie de ținut cont de scopurile pedepsei stipulate în art.61 Cod penal. Legea penală stabilește următoarele scopuri: restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Corectarea condamnatului, ca scop al pedepsei penale, presupune conștientizarea de către infractor a celor săvârșite și reîntoarcerea, reîncadrarea lui în activitatea societății. El trebuie convins că respectarea legii penale este o necesitate și că numai prin respectarea legii el va putea evita aplicarea și executarea altor pedepse.

Așadar, la adoptarea Deciziei, individualizând pedeapsa, Colegiul penal notează că aceasta urmează a fi în concordanță cu prevederile art.96, art.385 alin.(1) și art.394 alin.(1) și alin.(2) Cod procedură penală, conform cărora instanța este obligată să indice în partea descriptivă a sentinței care sunt circumstanțele care atenuează sau agravează răspunderea inculpatului, datele care caracterizează persoana inculpatului, precum și motivele soluției adoptate referitoare la stabilirea pedepsei sau la liberarea de pedeapsă penală.

Pe de altă parte, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare. Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului incriminat prin rechizitoriu inculpatului, la caz, art.326 alin.(1/1) Cod penal, în baza căruia a fost condamnat.

Astfel, Colegiul penal menționează că pedeapsa se consideră echitabilă când aceasta impune inculpatului lipsuri și restricții ale drepturilor lui proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor statului și întregii societăți perturbate prin infracțiune.

Instanțele de judecată trebuie să studieze multilateral, în deplină măsură și obiectiv, toate circumstanțele și datele care caracterizează atât negativ, cât și pozitiv persoana inculpatului și care au o importanță esențială pentru stabilirea categoriei și mărimii pedepsei.

În acest sens, individualizarea judiciară a pedepsei nu poate fi realizată în mod global sau uniform, întrucât principiul proporționalității impune diferențierea tratamentului sancționator în funcție de contribuția inculpatului la realizarea laturii obiective a infracțiunii, de poziția ocupată în mecanismul infracțional, de intensitatea implicării și de rolul funcțional exercitat în cadrul activității ilicite.

Astfel, Colegiul subliniază că, potrivit art.75 Cod penal, la stabilirea pedepsei instanța este obligată să țină cont de gravitatea infracțiunii, de motivul și modul de săvârșire a acesteia, de personalitatea făptuitorului, precum și de circumstanțele care atenuează sau agravează răspunderea penală. Or, aceste criterii nu pot fi aplicate abstract, ci trebuie corelate în mod concret cu situația inculpatului.

În acest sens, Colegiul Penal reiterează și prevederile art.6 CEDO, dreptul la un proces echitabil la care se atribuie și faptul că hotărârea pronunțată într-o cauză urmează a fi motivată, inclusiv în partea stabilirii pedepsei, instanța trebuie să indice motivele pe care se fondează pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual (*H. c. Belgiei 1987*).

27. În contextul celor expuse Colegiul stabilește că infracțiunea prevăzută de art.326 alin.(1/1) Cod penal, la data săvârșirii faptei, dar și la momentul examinării cauzei în instanța de apel prevede pentru persoana fizică amendă în mărime de la 2000 la 3000 unități convenționale sau cu închisoare de până la 3 ani. Prin urmare, potrivit art.16 alin.(3) Cod penal, se atribuie la categoria infracțiunilor mai puțin grave.

Colegiul penal reține că, infracțiunea comisă de către inculpatul PRUTEAN Constantin *****, face parte din capitolul infracțiunilor în domeniul corupției, care

atentează la valori principale, precum relațiile sociale privind buna desfășurare a activității în sfera publică, convențional denumite infracțiuni de corupție, care constituie un flagel ce vulnerabilizează statul, generează prejudicii economiei și afectează potențialul de dezvoltare a țării, buna guvernare și procesul decizional în folosul cetățenilor și comunităților, creând un impact negativ asupra credibilității și imaginii țării.

Instanța de apel, notează că raționamentul care poate condiționa aplicarea pedepsei penale, are la origine inclusiv și personalitatea inculpatului și comportamentul acestuia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a acestora în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei față de infracțiune, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă, conduita bună, stăruința depusă pentru a înlătura rezultatul infracțiunii sau pentru a repara paguba pricinuită și comportarea sinceră în cursul procesului.

Prin urmare, la stabilirea pedepsei inculpatului PRUTEAN Constantin *****, instanța de apel, ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunilor incriminate, de faptul că inculpatul nu a fost anterior judecat, nu se află la evidența medicului narcolog sau psihiatru, este angajat în câmpul muncii, este căsătorit și are la întreținere un copil minor.

Totodată, în conformitate cu prevederile art.76 și art.77 Cod penal, Colegiul penal nu a reținut careva circumstanțe atenuante și agravante în privința inculpatului PRUTEAN Constantin *****. Concomitent, temeiuri pentru liberarea inculpatului PRUTEAN Constantin *****, de răspundere penală conform prevederilor art.53 Cod penal, nu au fost stabilite.

Astfel, Colegiul penal, la individualizarea, stabilirea categoriei și cuantumului pedepsei aplicabile inculpatului PRUTEAN Constantin *****, ține cont de prevederile art.6, 7, 16, 61, 75, 76 și 77 Cod penal, de natura și gradul prejudiciabil al infracțiunilor săvârșite, de circumstanțele concrete ale cauzei, precum și de datele ce caracterizează persoana inculpatului.

Colegiul penal reține că infracțiunile prevăzute de art.326 alin.(1/1) Cod penal, pentru care inculpatul urmează a fi recunoscut vinovat, fac parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave, însă prin natura lor juridică aparțin domeniului infracțiunilor de corupție și conexe actelor de corupție, care afectează relațiile sociale privind buna desfășurare a activității în sfera publică, integritatea funcției publice și încrederea societății în legalitatea și imparțialitatea activității autorităților statului.

Totodată, Colegiul penal ia în considerare că faptele inculpatului au fost comise în contextul urmăririi unui scop ilicit, și anume obținerea unor servicii cadastrale într-un mod accelerat, prin intermediul unei persoane care susținea că are influență asupra angajaților Agenției Servicii Publice, cu eludarea procedurilor legale de prestare a serviciilor publice.

La stabilirea pedepsei, Colegiul penal apreciază în ansamblu circumstanțele concrete ale săvârșirii faptelor, modul de operare al inculpatului, caracterul intenționat al conduitei acestuia, precum și faptul că acțiunile sale au vizat obținerea unui tratament preferențial în raport cu procedura legală aplicabilă, prin transmiterea unor mijloace bănești unei persoane interpusă în scopul exercitării unei influențe pretinse asupra persoanelor publice.

În același timp, la individualizarea sancțiunii, Colegiul penal ține cont și de datele ce caracterizează persoana inculpatului PRUTEAN Constantin *****, respectiv faptul că acesta nu a fost anterior condamnat, nu se află la evidența medicului narcolog sau psihiatru,

este angajat în câmpul muncii, este căsătorit și are la întreținere copii minori, precum și lipsa carorva circumstanțe atenuante sau agravante.

În aceste condiții, Colegiul penal apreciază că scopurile pedepsei penale prevăzute de art.61 Cod penal pot fi realizate prin aplicarea unei pedepse neprivative de libertate, sub formă de amendă, care este proporțională cu gravitatea faptelor săvârșite, cu circumstanțele concrete ale cauzei și cu persoana inculpatului.

28. Astfel, pentru infracțiunea prevăzută de art.326 alin.(1/1) Cod penal, aferentă episodului din perioada 10.09.2021-14.09.2021, Colegiul penal apreciază necesară stabilirea unei pedepse sub formă de amendă în cuantum de 2500 unități convenționale.

Totodată, pentru infracțiunea prevăzută de art.326 alin.(1/1) Cod penal, aferentă episodului din perioada 23.09.2021-29.09.2021, Colegiul penal apreciază necesară stabilirea unei pedepse sub formă de amendă în cuantum de 2500 unități convenționale.

Colegiul penal consideră că asemenea cuantum al pedepselor este necesar și suficient pentru realizarea scopurilor prevăzute de art.61 Cod penal, respectiv restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii unor noi infracțiuni atât de către acesta, cât și de către alte persoane.

În continuare, având în vedere că inculpatul PRUTEAN Constantin ***** este declarat vinovat de săvârșirea a două infracțiuni, fără a fi condamnat anterior pentru vreuna dintre acestea, Colegiul penal urmează să aplice prevederile art.84 Cod penal privind aplicarea pedepsei în cazul concursului de infracțiuni.

În conformitate cu prevederile art.84 alin.(1/1) Cod penal, *în cazul aplicării unei pedepse alta decât închisoarea pentru două sau mai multe infracțiuni, pedeapsa definitivă se stabilește prin cumul total sau parțial al pedepselor aplicate pentru fiecare infracțiune în parte.*

Astfel, ținând cont de natura infracțiunilor comise, de circumstanțele concrete ale acestora, de persoana inculpatului și de necesitatea unei reacții penale proporționale, Colegiul penal apreciază oportună aplicarea cumulului parțial al pedepselor stabilite pentru fiecare episod infracțional și stabilește inculpatului PRUTEAN Constantin ***** pedeapsa definitivă sub formă de amendă în cuantum de 3500 unități convenționale.

Colegiul penal apreciază că această pedeapsă este echitabilă, proporțională și suficientă în raport cu gravitatea faptelor săvârșite, fiind aptă să asigure atingerea scopurilor pedepsei penale și să determine conștientizarea de către inculpat a caracterului ilicit al conduitei sale.

Aplicarea unei pedepse mai severe, inclusiv sub forma privării de libertate, nu se impune în circumstanțele concrete ale cauzei, întrucât datele ce caracterizează persoana inculpatului, lipsa antecedentelor penale, integrarea sa socială și scopurile urmărite de legea penală permit concluzia că reeducarea și corijarea acestuia pot fi realizate prin aplicarea unei pedepse neprivative de libertate.

Prin urmare, Colegiul penal constată că pedeapsa stabilită inculpatului PRUTEAN Constantin ***** reprezintă o consecință juridico-penală proporțională cu faptele comise, este legală, echitabilă și suficientă pentru restabilirea echității sociale și realizarea scopurilor prevăzute de art.61 Cod penal.

Totodată, Colegiul penal ține să explice inculpatului PRUTEAN Constantin ***** că, în conformitate cu prevederile art.64 alin.(3/1) Cod penal, *în cazul infracțiunilor ușoare sau mai puțin grave, condamnatul este în drept să achite jumătate din amenda stabilită, dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărârea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.*

Prin urmare, având în vedere că infracțiunile pentru care inculpatul a fost recunoscut vinovat se atribuie categoriei infracțiunilor mai puțin grave, acesta beneficiază de dreptul prevăzut de norma legală menționată, cu condiția respectării termenului și modalității de achitare stabilite de lege.

Colegiul subliniază că individualizarea pedepsei nu poate fi una formală sau mecanică, ci trebuie să rezulte dintr-o analiză concretă a raportului dintre faptă și făptuitor, în care pedeapsa trebuie să fie suficient de severă pentru a asigura funcția de constrângere și prevenție, dar și adecvată scopului de reintegrare socială, în sensul art.61 Cod penal.

În consecință, pedeapsa stabilită este apreciată ca fiind legală, proporțională și echitabilă, aptă să răspundă exigențelor de individualizare judiciară și să asigure realizarea scopurilor pedepsei penale în cauza de față.

29. *În conformitate cu prevederile art.385 alin.(1) pct.13) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunea cu privire la corpurile delict.*

În conformitate cu art.158 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, *corpuri delict sunt recunoscute obiectele în cazul în care există temeiuri de a presupune că ele au servit la săvârșirea infracțiunii, au păstrat asupra lor urmele acțiunilor criminale sau au constituit obiectivul acestor acțiuni, precum și bani sau alte valori ori obiecte și documente care pot servi ca mijloace pentru descoperirea infracțiunii, constatarea circumstanțelor, identificarea persoanelor vinovate sau pentru respingerea învinuirii ori atenuarea răspunderii penale. Obiectul se recunoaște drept corp delict prin ordonanța organului de urmărire penală sau prin încheierea instanței de judecată și se anexează la dosar.*

În conformitate cu art.162 alin.(1) Cod de procedură penală, *în cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluționării cauzei în fond, se hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delict. În acest caz: 1) uneltele care au servit la săvârșirea infracțiunii vor fi confiscate și predate instituțiilor respective sau nimicite; 2) obiectele a căror circulație este interzisă vor fi predate instituțiilor respective sau nimicite; 3) lucrurile care nu prezintă nici o valoare și care nu pot fi utilizate vor fi distruse, iar în cazurile în care sunt cerute de persoane ori instituții interesate, ele pot fi remise acestora; 4) banii și alte valori dobândite pe cale criminală sau asupra cărora au fost îndreptate acțiunile criminale se restituie proprietarului sau, după caz, se trec în venitul statului. Celelalte obiecte se predau proprietarilor legali, iar dacă aceștia nu sunt identificați, se trec în proprietatea statului. În caz de conflict referitor la apartenența acestor obiecte, litigiul se soluționează în ordinea procedurii civile. Banii marcați, asupra cărora au fost îndreptate acțiunile criminale, se trec în venitul statului, iar echivalentul lor se restituie proprietarului de la bugetul de stat; 5) documentele care constituie corpuri delict rămân în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau, la solicitare, se remit persoanelor interesate; 6) obiectele ridicate de organul de urmărire penală, dar care nu au fost recunoscute*

corpuri delictive, se remit persoanelor de la care au fost ridicate.

Colegiul penal statuează cu referire la mijloacele materiale de probă, că potrivit art.157 alin.(1) Cod procedură penală, *constituie mijloc material de probă documentele în orice formă (scrisă, audio, video, electronică etc.) care provin de la persoane oficiale fizice sau juridice dacă în ele sunt expuse ori adevărate circumstanțe care au importanță pentru cauză.*

Subsecvent, art.157 alin.(2) Cod procedură penală stipulează că, *documentele se anexează, prin ordonanța organului de urmărire penală sau prin încheierea instanței, la materialele dosarului și se păstrează atâta timp cât se păstrează dosarul respectiv.*

În cazul în care documentele în original sunt necesare pentru evidență, rapoarte sau în alte scopuri legale, acestea pot fi restituite deținătorilor, dacă este posibil fără a afecta cauza, copiile de pe acestea păstrându-se în dosar.

Prin urmare mijloacele materiale de probă: - cererea ridicată de la Departamentul cadastral al ASP de organul de urmărire penală, în temeiul ordonanței din 20.12.2022, dispusă în cadrul cauzei penale nr. *****; - cererile parvenite organului de urmărire penală, în temeiul dispoziției din 29.08.2022, dispusă în cadrul cauzei penale nr. *****; (Vol. V, f.d. 245) - procesele-verbale de audiere a învinutului VOLCOV Vadim, din 20.12.2021, 21.12.2021 și din 15.08.2022, întocmite în cadrul examinării cauzei penale *****. (Vol. VI, f.d. 1-8) – urmează a fi păstrate la materialele cauzei penale până la existența unei hotărâri definitive pe marginea cauzei.

30. Pentru motivele expuse mai sus, în conformitate cu art.415 alin.(1) pct.2) Cod de procedură penală, Colegiul Penal va admite apelul declarat de acuzatorul de stat, Irina CATAN, procuror în Procuratura Anticorupție,, cu casarea integrală a Sentinței Judecătorei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 1-2677/2022 din 27 februarie 2023, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

31. În conformitate cu prevederile art.415 alin.(1) pct.2) și art.417-419 Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții de Apel Centru, -

D E C I D E:

Se admite apelul declarat de acuzatorul de stat Irina CATAN, procuror în Procuratura Anticorupție.

Se casează integral Sentința Judecătorei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 1-2677/2022 din 27 februarie 2023.

Se rejudecă cauza, și se pronunță o nouă Hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

PRUTEAN Constantin ***** se recunoaște vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(1/1) Cod penal al Republicii Moldova (*episodul din 10.09.2021-14.09.2021*), și i se stabilește pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 2500 (două mii cinci sute) unități convenționale, ceea ce constituie 125.000 (o sută douăzeci și cinci mii) lei.

PRUTEAN Constantin ***** se recunoaște vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(1/1) Cod penal al Republicii Moldova (*episodul din 23.09.2021-*

29.09.2021), și i se stabilește pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 2500 (două mii cinci sute) unități convenționale, ceea ce constituie 125.000 (o sută douăzeci și cinci mii) lei.

În temeiul art.84 alin.(1/1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i se stabilește inculpatului PRUTEAN Constantin ***** pedeapsa definitivă sub formă de amendă în mărime de 3500 (trei mii cinci sute) unități convenționale, ceea ce constituie 175.000 (o sută șaptezeci și cinci mii) lei.

Se explică lui PRUTEAN Constantin ***** că potrivit art.64 alin.(3/1) Cod penal al Republicii Moldova, acesta este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărârea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.

Mijloacele materiale de probă: - cererea ridicată de la Departamentul cadastral al ASP de organul de urmărire penală, în temeiul ordonanței din 20.12.2022, dispusă în cadrul cauzei penale nr. *****; - cererile parvenite organului de urmărire penală, în temeiul dispoziției din 29.08.2022, dispusă în cadrul cauzei penale nr. *****; - procesele-verbale de audiere a învinutului VOLCOV Vadim, din 20.12.2021, 21.12.2021 și din 15.08.2022, întocmite în cadrul examinării cauzei penale ***** – urmează a fi păstrate la materialele cauzei penale până la existența unei hotărâri definitive pe marginea cauzei.

Decizia este executorie din momentul adoptării, și poate fi suspusă recursului la Curtea Supremă de Justiție a Republicii Moldova în termen de două luni de la data comunicării.

**Președintele ședinței,
Judecătorul**

Eugeniu BEȘELEA

**Judecătorii
CAZACICOV**

Andrei

Vitalie BUDECI